

32000L0060

L 327/1

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

22.12.2000.

**EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2000/60/EK
(2000. gada 23. oktobris),
ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 175. panta 1. punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽³⁾,

saskaņā ar Līguma 251. pantā izklāstīto procedūru ⁽⁴⁾ un, ņemot vērā Samierināšanas komitejas 2000. gada 18. jūlijā apstiprināto kopīgo dokumentu,

tā kā:

(1) Ūdens nav tāda prece, kā jebkura cita, bet ir mantojums, kas jāaizsargā, jāaizstāv un pret kuru jāizturas kā pret mantojumu.

(2) Frankfurtē 1988. gadā notikušā ministru semināra par Kopienas ūdens resursu politiku secinājumos uzsvēta vajadzība pēc Kopienas tiesību aktiem, kas attiektos uz ekoloģisko kvalitāti. Padome 1988. gada 28. jūnija rezolūcijā ⁽⁵⁾ pieprasīja Komisijai iesniegt priekšlikumus ekoloģiskās kvalitātes uzlabošanai Kopienas virszemes ūdeņos.

⁽¹⁾ OV C 184, 17.6.1997., 20. lpp.,
OV C 16, 20.1.1998., 14. lpp. un
OV C 108, 7.4.1998., 94. lpp.

⁽²⁾ OV C 355, 21.11.1997., 83. lpp.

⁽³⁾ OV C 180, 11.6.1998., 38. lpp.

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta 1999. gada 11. februāra atzinums (OV C 150, 28.5.1999., 419. lpp.), kas apstiprināts 1999. gada 16. septembrī, Padomes 1999. gada 22. oktobra kopējā nostāja (OV C 343, 30.11.1999., 1. lpp.). Eiropas Parlamenta 2000. gada 7. septembra lēmums un Padomes 2000. gada 14. septembra lēmums.

⁽⁵⁾ OV C 209, 9.8.1988., 3. lpp.

(3) Hāgā 1991. gadā notikušā ministru semināra par gruntsūdeņiem deklarācijā atzīta vajadzība pēc rīcības, lai izvairītos no saldūdens kvalitātes un kvantitātes ilglaicīgas pasliktināšanās, un aicināts pieņemt rīcības programmu, kura īstenojama līdz 2000. gadam un kuras mērķis ir saldūdens resursu ilgtspējīga apsaimniekošana un aizsardzība. 1992. gada 25. februāra ⁽⁶⁾ un 1995. gada 20. februāra rezolūcijā ⁽⁷⁾ Padome pieprasīja izstrādāt rīcības programmu attiecībā uz gruntsūdeņiem un Padomes Direktīvas 80/68/EEK (1979. gada 17. decembris) par gruntsūdeņu aizsardzību pret dažu bīstamu vielu radītu piesārņojumu ⁽⁸⁾ pārskatīšanu vispārējās saldūdens aizsardzības politikas kontekstā.

(4) Uz Kopienas ūdeņiem aizvien vairāk attiecas nepārtraukti augošais pieprasījums pēc pietiekama daudzuma labas kvalitātes ūdens visiem mērķiem. 1995. gada 10. novembrī Eiropas Vides aģentūra savā ziņojumā "Vide Eiropas Savienībā — 1995. gads" iepazīstināja ar precizētu vides ziņojumu, apstiprinot vajadzību aizsargāt Kopienas ūdeņus gan kvalitātes, gan kvantitātes ziņā.

(5) 1995. gada 18. decembrī Padome pieņēma secinājumus, kuros turklāt pieprasīja sastādīt jaunu pamatdirektīvu, nosakot ilgtspējīgas ūdens resursu politikas pamatprincipus Eiropas Savienībā un aicinot Komisiju iesniegt priekšlikumu.

(6) 1996. gada 21. februārī Komisija pieņēma paziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei par Eiropas Kopienas ūdens resursu politiku, kurā noteica Kopienas ūdens resursu politikas principus.

(7) 1996. gada 9. septembrī Komisija iesniedza priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par rīcības

⁽⁶⁾ OV C 59, 6.3.1992., 2. lpp.

⁽⁷⁾ OV C 49, 28.2.1995., 1. lpp.

⁽⁸⁾ OV L 20, 26.1.1980., 43. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 91/692/EEK (OV L 377, 31.12.1991., 48. lpp.).

- programmu gruntsūdeņu integrētai aizsardzībai un apsaimniekošanai ⁽¹⁾. Šajā priekšlikumā Komisija norādīja uz vajadzību izstrādāt procedūras saldūdens ieguves regulēšanai un saldūdens kvalitātes un daudzuma monitorin- gam.
- (8) 1995. gada 29. maijā Komisija pieņēma paziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei par mitrzemju racionālu izmantošanu un saglabāšanu, kurā atzina svarīgo uzdevumu, ko tie pilda ūdens resursu aizsardzībā.
- (9) Ir jāattīsta integrēta Kopienas ūdens resursu politika.
- (10) Padome 1996. gada 25. jūnijā, Reģionu komiteja 1996. gada 19. septembrī, Ekonomikas un sociālo lietu komiteja 1996. gada 26. septembrī un Eiropas Parlaments 1996. gada 23. oktobrī pieprasīja Komisijai iesniegt priekšlikumu Padomes direktīvai, ar ko nosaka Eiropas ūdens resursu politiku.
- (11) Kā izklāstīts Līguma 174. pantā, Kopienas politika attiecībā uz vidi ir veicināt vides kvalitātes saglabāšanas, aizsardzības un uzlabošanas mērķu sasniegšanu, saprātīgi un racionāli izmantojot dabas resursus, un tās pamatā jābūt piesardzības principam, kā arī principam, ka jāveic preventīvi pasākumi, ka kaitējums videi pirmām kārtām jānovērš pašos pirmsākumos un ka piesārņotājam ir jāmaksā.
- (12) Ievērojot Līguma 174. pantu, Kopienai, izstrādājot vides politiku jāņem vērā pieejamie zinātniskie un tehniskie dati, vides apstākļi dažādos Kopienas reģionos, visas Kopienas ekonomikas un sociālā attīstība un tās reģionu līdzsvarota attīstība, kā arī iespējamie ieguvumi un izmaksas darbības vai bezdarbības gadījumā.
- (13) Kopienā ir daudzveidīgi apstākļi un vajadzības, kam vajadzīgi īpaši risinājumi. Šī dažādība jāņem vērā, plānojot un īstenojot pasākumus, lai nodrošinātu ūdens aizsardzību un ilgtspējīgu izmantošanu upes baseinā. Lēmumi jāpieņem iespējami tuvāk vietām, kurās ūdens tiek ietekmēts vai izmantots. Prioritāte jāpiešķir pasākumiem par kuriem atbildīgas ir dalībvalstis, sastādot pasākumu programmas, kas pielāgotas reģionāliem un vietējiem apstākļiem.
- (14) Šīs direktīvas centienu pamatā ir cieša sadarbība un saskaņota rīcība Kopienā, dalībvalstī un vietējā līmenī, kā arī sabiedrības, tostarp lietotāju, informēšana, apspriešanās ar tiem, kā arī to iesaistīšana.
- (15) Kā noteikts Komisijas paziņojumā par vispārējās nozīmes pakalpojumiem Eiropā ⁽²⁾, ūdensapgāde ir vispārējās nozīmes pakalpojums.
- (16) Ir vajadzīga ūdeņu aizsardzības un ilgtspējīgas apsaimniekošanas integrēšana pārējās Kopienas politikas jomās, piemēram, enerģētikas, transporta, lauksaimniecības, zivsaimniecības, reģionālās politikas un tūrisma jomā. Šai direktīvai ir jārada pamats nepārtrauktam dialogam un stratēģiju attīstībai politikas jomu turpmākai integrācijai. Šī direktīva var arī dot nozīmīgu ieguldījumu citās dalībvalstu sadarbības jomās, tostarp Eiropas telpiskās attīstības perspektīvas (ESDP) jomā.
- (17) Efektīvā un saskaņotā ūdens resursu politikā jāņem vērā krasta tuvumā un grīvas ūdeņos vai līčos, vai relatīvi noslēgtās jūrās novietoto ūdens ekosistēmu sensibilitāte, jo to līdzsvaru ievērojami ietekmē tajās ieplūstošo iekšējo ūdeņu kvalitāte. Ūdens resursu aizsardzības statuss upju baseinos nodrošinās ekonomisku labumu, veicinot zivju populāciju, tostarp piekrastes zivju populāciju, aizsardzību.
- (18) Kopienas ūdens resursu politikai ir vajadzīgs pārredzams, efektīvs un saskaņots tiesiskais pamats. Kopienai jānodrošina kopēji darbības principi un nostādnes rīcībai globālā mērogā. Šai direktīvai jānodrošina šāds pamats, jākoordinē un jāintegrē, un tālākā perspektīvā jāturpina attīstīt vispārējie principi un struktūras Kopienas ūdens resursu aizsardzībai un ilgtspējīgai izmantošanai saskaņā ar subsidiaritātes principiem.
- (19) Šīs direktīvas mērķis ir saglabāt un uzlabot ūdens vidi Kopienā. Šis mērķis galvenokārt attiecas uz attiecīgo ūdens resursu kvalitāti. Labas ūdens kvalitātes nodrošināšanā daudzuma kontrole ir papildu elements, tādēļ ir jāievieš pasākumi arī attiecībā uz daudzumu, lai palīdzētu nodrošināt labu kvalitāti.

⁽¹⁾ OV C 355, 25.11.1996., 1. lpp.

⁽²⁾ OV C 281, 26.9.1996., 3. lpp.

- (20) Gruntsūdens tilpes kvantitātes stāvoklis var ietekmēt ar šo gruntsūdens tilpi saistīto virszemes ūdeņu un sauszemes ekosistēmu ekoloģisko kvalitāti.
- (21) Kopiena un dalībvalstis ir parakstījušas dažādus starptautiskus līgumus, kuros ir ietvertas svarīgas saistības aizsargāt jūras ūdeņus no piesārņojuma, jo īpaši Konvenciju par Baltijas jūras reģiona jūras vides aizsardzību, kas parakstīta Helsinkos 1992. gada 9. aprīlī un apstiprināta ar Padomes Lēmumu 94/157/EK ⁽¹⁾, Konvenciju par Jūras vides aizsardzību Ziemeļaustrumu Atlantijas reģionā, kas parakstīta Parīzē 1992. gada 22. septembrī un apstiprināta ar Padomes Lēmumu 98/249/EK ⁽²⁾, un Konvenciju par Vidusjūras aizsardzību no piesārņojuma, kas parakstīta Barselonā 1976. gada 16. februārī un apstiprināta ar Padomes Lēmumu 77/585/EK ⁽³⁾ un tās Protokolu par Vidusjūras aizsardzību no sauszemes piesārņojuma avotiem, kas parakstīts Atēnās 1980. gada 17. maijā un apstiprināts ar Padomes Lēmumu 83/101/EEK ⁽⁴⁾. Šīs direktīvas mērķis ir veicināt Kopienas un dalībvalstu spēju izpildīt minētās saistības.
- (22) Šīs direktīvas mērķis ir veicināt bīstamu vielu emisiju pakāpenisku samazināšanu ūdenī.
- (23) Ir vajadzīgi kopēji principi, lai saskaņotu dalībvalstu pasākumus Kopienas ūdens resursu aizsardzības uzlabošanai kvantitātes un kvalitātes ziņā, veicinātu ilgtspējīgu ūdens resursu izmantošanu, palīdzētu kontrolēt pārrobežu ūdens resursu problēmas, aizsargātu ūdens ekosistēmas, kā arī no tām tieši atkarīgās sauszemes ekosistēmas un mitrzes, kā arī nodrošinātu un attīstītu Kopienas ūdens resursu iespējamo izmantojumu.
- (24) Laba ūdens kvalitāte palīdzēs nodrošināt dzeramā ūdens piegādi iedzīvotājiem.
- (25) Jānosaka kopējas ūdens stāvokļa definīcijas, ņemot vērā tā kvalitāti, un, ja tas vajadzīgs vides aizsardzības nolūkā, ņemot vērā arī tā kvantitāti. Jānosaka vides aizsardzības mērķi, lai nodrošinātu to, ka visā Kopienā ir panākts labs virszemes ūdeņu un gruntsūdeņu stāvoklis un ka Kopienas līmenī tiek novērsta ūdens resursu bojāšanās.
- (26) Dalībvalstīm jācenšas nodrošināt vismaz labu ūdens resursu stāvokli, nosakot un īstenojot vajadzīgos pasākumus saskaņā ar integrētām pasākumu programmām, ņemot vērā esošās Kopienas prasības. Ja labs ūdens resursu stāvoklis jau ir nodrošināts, tas jā saglabā. Attiecībā uz gruntsūdeņiem, papildus laba ūdens stāvokļa prasībām, jāatklāj un jānovērš jebkāds ievērojams un stabils jebkādas piesārņojošas vielas koncentrācijas pieaugums.
- (27) Šīs direktīvas galvenais mērķis ir panākt prioritāru bīstamu vielu iznīcināšanu un sekmēt tāda koncentrācijas līmeņa sasniegšanu jūras vidē, kas tuvojas fona līmenim dabā sastopamajām vielām.
- (28) Virszemes ūdeņi un gruntsūdeņi principā ir atjaunojami dabas resursi un jo īpaši, lai nodrošinātu labu gruntsūdeņu stāvokli ir vajadzīga savlaicīga rīcība un stabila aizsardzības pasākumu ilgtermiņa plānošana, ievērojot minēto ūdens resursu veidošanās un atjaunošanas dabisko laiku. Šis uzlabojumiem atvēlētais laiks jāņem vērā grafikos, ieviešot pasākumus, lai panāktu labu gruntsūdeņu stāvokli un novērstu jebkādu ievērojamu un ilgstošu piesārņojošas vielas koncentrācijas pieaugumu gruntsūdeņos.
- (29) Cenšoties sasniegt šajā direktīvā noteiktos mērķus un izveidojot pasākumu programmu šajā nolūkā, dalībvalstis šo pasākumu programmu var īstenot pakāpeniski, lai vienmērīgi sadalītu izmaksas.
- (30) Lai nodrošinātu šīs direktīvas pilnīgu un konsekventu īstenošanu, jāveic jebkādi laika grafika pagarinājumi, pamatojoties uz pienācīgiem, uzskatāmiem un pārredzamiem kritērijiem, un dalībvalstīm tie jāpamato upju baseinu apsaimniekošanas plānos.
- (31) Gadījumos, kad ūdenstilpi tā ir ietekmējusi cilvēku darbība vai tās dabīgais stāvoklis ir tāds, ka labu stāvokli sasniegt nav iespējams vai arī tas ir pārmērīgi dārgi, pamatojoties uz pienācīgiem, uzskatāmiem un pārredzamiem kritērijiem, var noteikt mazāk stingrus vides aizsardzības mērķus un ir jāveic visi iespējamie pasākumi, lai novērstu jebkādu turpmāku ūdens resursu stāvokļa pasliktināšanos.
- (32) Iespējams pamatots atbrīvojums no prasības novērst turpmāku ūdens stāvokļa pasliktināšanos vai panākt labu ūdens

⁽¹⁾ OV L 73, 16.3.1994., 19. lpp.

⁽²⁾ OV L 104, 3.4.1998., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 240, 19.9.1977., 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 67, 12.3.1983., 1. lpp.

stāvokli ar īpašiem nosacījumiem, ja saistības nav iespējams pildīt neparedzētu vai ārkārtēju apstākļu dēļ, jo īpaši plūdu un sausuma rezultātā, vai sevišķi svarīgu sabiedrības interešu dēļ, saistībā ar virszemes ūdenstilpes fizisko īpašību jauniem pārveidojumiem vai izmaiņām gruntsūdeņu tilpju līmeņa izmaiņām, ar noteikumu, ka ir veikti visi iespējamie pasākumi, lai mazinātu negatīvo ietekmi uz ūdenstilpes stāvokli.

(33) Mērķis panākt labu ūdens resursu stāvokli ir jāsasniedz katrā upes baseinā, saskaņojot pasākumus attiecībā uz tiem virszemes ūdeņiem un gruntsūdeņiem, kas pieder vienai ekoloģiskai, hidroloģiskai un hidroģeoloģiskai sistēmai.

(34) Lai aizsargātu vidi, vajadzīga lielāka kvalitatīvo un kvantitatīvo aspektu integrācija gan virszemes ūdeņiem, gan gruntsūdeņiem, ņemot vērā ūdens dabiskā plūduma apstākļus hidroloģiskajā ciklā.

(35) Upes baseinā, kur ūdens resursu lietošanai var būt pārrobežu ietekme, prasības šajā direktīvā noteikto vides aizsardzības mērķu sasniegšanai un jo īpaši visas pasākumu programmas ir jāsaskaņo visā upes baseina rajonā. Attiecībā uz upju baseiniem, kas sniedzas pāri Kopienas robežām, dalībvalstīm jānodrošina atbilstoša koordinācija ar attiecīgajām ārpuskopienas valstīm. Šīs direktīvas nolūks ir palīdzēt īstenot Kopienas saistības, kas paredzētas starptautiskās konvencijās, jo īpaši Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvencijā par pārrobežu ūdensteču un starptautisku ezeru aizsardzību un izmantošanu, kas apstiprināta ar Padomes Lēmumu 95/308/EK ⁽¹⁾, un jebkādos turpmākos nolīgumos par tās piemērošanu.

(36) Ir jāveic upes baseina raksturlielumu un cilvēku darbības ietekmes analīze, kā arī ūdens resursu izmantošanas ekonomiska analīze. Dalībvalstīm sistemātiski un salīdzināmā veidā jāapseko ūdens resursu stāvokļa attīstība visā Kopienas teritorijā. Šī informācija ir vajadzīga, lai nodrošinātu dalībvalstīm pienācīgu pamatu tādu pasākumu programmu izstrādei, kuru nolūks būtu šajā direktīvā noteikto mērķu sasniegšana.

(37) Dalībvalstīm ir jāidentificē ūdens resursi, kurus izmanto dzeramā ūdens ieguvei, un jānodrošina atbilstība Padomes Direktīvai 80/778/EEK (1980. gada 15. jūlijs) par dzeramā ūdens kvalitāti ⁽²⁾.

(38) Pasākumu programmās dalībvalstis var izmantot pienācīgus ekonomiskus līdzekļus. Jāņem vērā ūdens pakalpojumu izmaksu segšanas princips, tostarp vides aizsardzības un resursu izmaksu, kas saistītas ar kaitējumu vai negatīvu ietekmi uz ūdens vidi, jo īpaši saskaņā ar principu, ka maksā piesārņotājs. Šajā nolūkā būs vajadzīga ūdens pakalpojumu ekonomiska analīze, kuras pamatā ir ūdens ilgtermiņa piedāvājuma un pieprasījuma prognozes upes baseina rajonā.

(39) Ir jānovērš vai jāsamazina nejauša piesārņojuma radītās sekas. Šajā nolūkā pasākumu programmā jāiekļauj attiecīgi pasākumi.

(40) Attiecībā uz piesārņojuma novēršanu un kontroli Kopienas ūdens resursu politikas pamatā jābūt kombinētai pieejai, kurā veic piesārņojuma kontroli pašos pirmsākumos, nosakot izplūdes robežvērtības un vides kvalitātes standartus.

(41) Attiecībā uz ūdens kvantitāti jānosaka vispārēji principi ūdens ieguves un uzkrāšanas kontrolei, lai nodrošinātu skarto ūdens sistēmu vides aizsardzības noturīgumu.

(42) Kopienas tiesību aktos kā prasību minimums jānosaka kopējs vides kvalitātes standarts un emisiju robežvērtības dažām piesārņojošu vielu grupām. Jānodrošina noteikumi šādu standartu pieņemšanai Kopienas līmenī.

(43) Piesārņojums, kas rodas prioritāru bīstamu vielu izplūdes, emisijas vai zudumu rezultātā, ir jāizbeidz vai pakāpeniski jāpārtrauc. Eiropas Parlamentam un Padomei pēc Komisijas priekšlikuma jāvienojas par vielām, kuras uzskatāmas par prioritārām, un par īpašiem pasākumiem, kas jāveic, lai novērstu ūdens piesārņošanu ar šādām vielām, ņemot vērā visus nozīmīgos avotus un identificējot tādu pārbaužu līmeni un kombināciju, kas neprasa augstas izmaksas un ir proporcionāls.

(44) Identificējot prioritāras bīstamas vielas, jāņem vērā piesardzības princips, kura pamatā ir jebkādu produkta iespējami nelabvēlīgu seku noteikšana un riska zinātnisks novērtējums.

⁽¹⁾ OV L 186, 5.8.1995., 42. lpp.

⁽²⁾ OV L 229, 30.8.1990., 11. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 98/83/EK (OV L 330, 5.12.1998., 32. lpp.).

- (45) Dalībvalstīm ir jāpieņem pasākumi, lai likvidētu virszemes ūdeņu piesārņojumu ar prioritārajām vielām un pakāpeniski samazinātu piesārņojumu ar citām vielām, kuras citādi kavētu dalībvalstis sasniegt mērķus, kas noteikti attiecībā uz virszemes ūdenstilpēm.
- (46) Lai nodrošinātu plašas sabiedrības, tostarp ūdens resursu lietotāju, līdzdalību upes baseinu apsaimniekošanas plānu izstrādē un koriģēšanā, ir jāsniedz pienācīga informācija par plānotajiem pasākumiem un jāziņo par panākumiem to īstenošanā, lai iesaistītu plašu sabiedrību, pirms tiek pieņemti galīgie lēmumi par vajadzīgajiem pasākumiem.
- (47) Šai direktīvai ir jānodrošina mehānismi, kuru mērķis ir novērst šķēršļus, kas kavē gūt panākumus ūdens resursu stāvokļa uzlabošanā, ja uz šiem šķēršļiem neattiecas Kopienas ūdens resursu tiesību aktu darbības joma, lai attīstītu atbilstošas Kopienas stratēģijas to pārvarēšanai.
- (48) Komisijai reizi gadā ir jāiesniedz koriģēts plāns jebkādam iniciatīvām, kuras tā paredz ierosināt ūdens nozarē.
- (49) Jānosaka tehniskas specifikācijas, lai nodrošinātu saskaņotu pieeju Kopienas līmenī atbilstoši šai direktīvai. Būtisks sasniegums ir ūdens resursu stāvokļa novērtēšanas kritēriji. Dažu tehnisku elementu pielāgojumi tehnikas attīstībai un monitoringa, paraugu ņemšanas un analīzes metožu standartizēšanai jāpieņem saskaņā ar komitejas procedūru. Lai veicinātu upju baseinu rajonu raksturošanas un ūdens resursu stāvokļa novērtēšanas kritēriju rūpīgu izpratni un konsekventu piemērošanu, Komisija var pieņemt pamatnostādnes šo kritēriju piemērošanai.
- (50) Šīs direktīvas īstenošanai vajadzīgos pasākumus nosaka saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību ⁽¹⁾.
- (51) Šīs direktīvas īstenošana nozīmē panākt tādu ūdens resursu aizsardzības līmeni, kas ir vismaz līdzvērtīgs tam, kas paredzēts dažos agrāk pieņemtajos tiesību aktos, kuri tādēļ ir jāatceļ, tiklīdz pilnībā būs īstenoti šīs direktīvas attiecīgie noteikumi.
- (52) Šīs direktīvas noteikumi pārņem ar Direktīvu 76/464/EEK ⁽²⁾ izveidoto pienākumu loku, lai kontrolētu piesārņojumu ar bīstamām vielām. Tādēļ minētā direktīva ir jāatceļ, tiklīdz pilnībā būs īstenoti šīs direktīvas attiecīgie noteikumi.
- (53) Attiecībā uz ūdens resursu aizsardzību jānodrošina esošo vides aizsardzības tiesību aktu pilnīga īstenošana un izpilde. Ar atbilstošām sankcijām, kas paredzētas dalībvalstu tiesību aktos, ir jānodrošina šīs direktīvas īstenošanas noteikumu pienācīga piemērošana visā Kopienā. Šīm sankcijām jābūt iedarbīgām, samērīgām un preventīvām,

IR PIENĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Mērķis

Šīs direktīvas mērķis ir nodrošināt iekšējo virszemes ūdeņu, pārejas ūdeņu, piekrastes ūdeņu un gruntsūdeņu aizsardzību, kas:

- novērš turpmāku ūdens ekosistēmu stāvokļa pasliktināšanos, aizsargā un nostiprina to, kā arī aizsargā sauszemes ekosistēmas un mitrzes, kas tieši atkarīgas no ūdens ekosistēmām, ciktāl tas attiecas uz to vajadzībām pēc ūdens;
- veicina ūdens resursu ilgtspējīgu izmantošanu, pamatojoties uz pieejamo ūdens resursu ilglaicīgu aizsardzību;
- ir vērsta uz ūdens vides pastiprinātu aizsardzību un uzlabošanu, tostarp pieņemot īpašus pasākumus, lai pakāpeniski samazinātu prioritāru vielu izplūdes, emisijas un zudumus, kā arī izbeigtu vai pakāpeniski pārtrauktu prioritāru bīstamu vielu izplūdes, emisijas un zudumus;
- nodrošina pakāpenisku gruntsūdeņu piesārņojuma samazināšanos un novērš to turpmāku piesārņojumu;
- palīdz mazināt plūdu un sausuma sekas;

⁽¹⁾ OV C 184, 17.7.1999., 23. lpp.

⁽²⁾ OV L 129, 18.5.1976., 23. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 91/692/EEK (OV L 377, 31.12.1991., 48. lpp.).

tādējādi palīdzot:

- nodrošināt pietiekamu labas kvalitātes virszemes ūdeņu un gruntsūdeņu piegādi, kas vajadzīga noturīgai, līdzsvarotai un objektīvai ūdens resursu izmantošanai,
- ievērojami samazināt gruntsūdeņu piesārņojumu,
- aizsargāt teritoriālos un jūras ūdeņus, un
- sasniegt attiecīgu starptautisku nolīgumu mērķus, tostarp tos, kuri ir paredzēti jūras vides piesārņojuma novēršanai un likvidēšanai, saskaņā ar 16. panta 3. punktā noteikto Kopienas rīcību, lai izbeigtu vai pakāpeniski pārtrauktu prioritāru bīstamu vielu izplūdes, emisijas un zudumus, kā galveno mērķi sasniedzot tādu dabā sastopamu vielu koncentrācijas līmeni jūras vidē, kas tuvojas fona līmenim un nullei tuvu koncentrācijas līmeni ķīmiskām sintētiskām vielām.

2. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā izmanto turpmāk minētās definīcijas:

1. "Virszemes ūdeņi" ir iekšējie ūdeņi, izņemot gruntsūdeņus, pārejas ūdeņi un piekrastes ūdeņi, bet attiecībā uz to ķīmisko stāvokli — arī teritoriālie ūdeņi.
2. "Gruntsūdeņi" ir ūdeņi, kas atrodas zem augsnes virsmas piesātinājuma zonā un ir tiešā saskarē ar augsni vai augsnes apakškārtu.
3. "Iekšējie ūdeņi" ir viss stāvošais vai tekošais ūdens zemes virspusē un visi gruntsūdeņi krasta virzienā no bāzes līnijas, no kuras mēra teritoriālo ūdeņu platumu.
4. "Upe" ir iekšējs ūdens objekts, kas galvenokārt plūst virszemē, bet kas daļā sava tecējuma var plūst pazemē.
5. "Ezers" ir stāvoša iekšēja virszemes ūdenstilpe.
6. "Pārejas ūdeņi" ir virszemes ūdeņu objekti upes grīvu tuvumā, kas tuvu atrodos piekrastes ūdeņu ietekmē daļēji ir sālsūdeņi, taču tos būtiski ietekmē saldūdens plūsmas.
7. "Piekrastes ūdeņi" ir virszemes ūdeņi krasta virzienā no līnijas, kuras visi punkti atrodas vienu jūras jūdzi jūras virzienā no tuvākā punkta bāzes līnijā, no kuras mēra teritoriālo ūdeņu platumu, attiecīgā gadījumā sniedzoties līdz pārejas ūdeņu ārējai robežai.
8. "Mākslīgs ūdens objekts" ir virszemes ūdens objekts, kas radīts cilvēku darbības rezultātā.
9. "Stipri pārveidots ūdens objekts" ir virszemes ūdens objekts, kura īpašības cilvēku darbības izraisītu fizikālu izmaiņu rezultātā ir ievērojami mainītas, kā dalībvalsts norādījusi saskaņā ar II pielikuma noteikumiem.
10. "Virszemes ūdens objekts" ir nošķirts un nozīmīgs virszemes ūdeņu elements, kā, piemēram, ezers, ūdenskrātuve, strauts, upe vai kanāls, vai strauta, upes vai kanāla daļa, pārejas ūdeņu vai piekrastes ūdeņu posms.
11. "Ūdens nesējslānis" ir pazemes ieža slānis vai slāņi, vai citas ģeoloģiskas slāņkopas, kuru porainība un ūdens caurlaidība ir pietiekama, lai pieļautu ievērojamu gruntsūdeņu plūsmu vai ievērojamu gruntsūdeņu daudzumu ieguvi.
12. "Gruntsūdens objekts" ir noteikts gruntsūdens daudzums ūdens nesējslānī vai ūdens nesējslāņos.
13. "Upes baseins" ir zemes platība, no kuras visi virszemes noteces ūdeņi caur secīgiem strautiem, upēm un, iespējams, ezeriem, ieplūst jūrā pie vienas grīvas, ietekas vai deltas.
14. "Apakšbaseins" ir zemes platība, no kuras visi virszemes noteces ūdeņi caur vairākiem strautiem, upēm un, iespējams, ezeriem, plūst uz vienu noteiktu ūdensteces (parasti ezera vai upju satekas) punktu.
15. "Upju baseinu apgabals" ir zemes vai jūras platība, kuru veido viens vai vairāki blakus esoši upju baseini, līdz ar to saistītajiem gruntsūdeņiem un piekrastes ūdeņiem, kas ir identificēti 3. panta 1. punktā kā galvenā upju baseinu apsaimniekošanas vienība.
16. "Kompetentā iestāde" ir iestāde vai iestādes, kuras norādītas 3. panta 2. punktā vai 3. panta 3. punktā.
17. "Virszemes ūdeņu stāvoklis" ir vispārējs virszemes ūdens objekta stāvokļa formulējums, ko nosaka pēc tā sliktākajiem ekoloģiskās un ķīmiskās kvalitātes rādītājiem.

18. "Labs virszemes ūdeņu stāvoklis" ir stāvoklis, kādu virszemes ūdens objekts sasniedz tad, kad gan tā ekoloģiskās kvalitātes rādītāji, gan ķīmiskās kvalitātes rādītāji ir vismaz "labi".
19. "Gruntsūdeņu stāvoklis" ir gruntsūdens objekta stāvokļa vispārējs formulējums, ko nosaka pēc tā sliktākajiem kvantitatīvajiem rādītājiem un ķīmiskās kvalitātes rādītājiem.
20. "Labs gruntsūdeņu stāvoklis" ir stāvoklis, kādu gruntsūdens objekts sasniedz tad, kad gan tā kvantitatīvie rādītāji, gan ķīmiskās kvalitātes rādītāji ir vismaz "labi".
21. "Ekoloģiskais stāvoklis" ir ar virszemes ūdeņiem saistīto un saskaņā ar V pielikumu klasificēto ūdens ekosistēmu struktūras un darbības kvalitātes formulējums.
22. "Labs ekoloģiskais stāvoklis" ir virszemes ūdens objekta stāvoklis, kas šādi klasificēts saskaņā ar V pielikumu.
23. "Labs ekoloģiskais potenciāls" ir stipri pārveidota vai mākslīgi veidota ūdens objekta stāvoklis, kas šādi klasificēts saskaņā ar V pielikuma attiecīgajiem noteikumiem.
24. "Labi virszemes ūdeņu ķīmiskās kvalitātes rādītāji" ir ķīmiskās kvalitātes rādītāji, kādi jāievēro, lai atbilstu 4. panta 1. punkta a) apakšpunktā noteiktajiem virszemes ūdeņu vides aizsardzības mērķiem, tas ir, ķīmiskās kvalitātes rādītāji, kādus sasniedz virszemes ūdens objektā, kurā piesārņojošo vielu koncentrācija nepārsniedz kvalitātes standartu, kurš noteikts IX pielikumā un saskaņā ar 16. panta 7. punktu, kā arī saskaņā ar citiem attiecīgajiem Kopienas tiesību aktiem, kas Kopienas līmenī nosaka vides kvalitātes standartus.
25. "Labi gruntsūdeņu ķīmiskās kvalitātes rādītāji" ir gruntsūdens objekta ķīmiskās kvalitātes rādītāji, kuri atbilst visiem V pielikuma 2.3.2. tabulā izklāstītajiem nosacījumiem.
26. "Kvantitatīvie rādītāji" ir formulējums tai pakāpei, kādā gruntsūdens objektu ietekmē tieša un netieša ieguve.
27. "Pieejamie gruntsūdeņu resursi" ir gada vidējais ūdens pievades ātrums gruntsūdens objektam ilgākā laikposmā, no kura atņem gada plūsmas tempu ilgākā laikposmā, kas vajadzīgs, lai sasniegtu ekoloģiskās kvalitātes mērķus saistītiem virszemes ūdeņiem, kas precizēti 4. pantā, lai izvairītos no jebkādas būtiskas ekoloģiskās kvalitātes rādītāju pazemināšanās šādiem ūdeņiem un lai izvairītos no jebkāda būtiska kaitējuma saistītām sauszemes ekosistēmām.
28. "Labi kvantitatīvie rādītāji" ir rādītāji, kas noteikti V pielikuma 2.1.2. tabulā.
29. "Bīstamas vielas" ir vielas vai vielu grupas, kas ir toksiskas, noturīgas un var bioloģiski akumulēties, kā arī citas vielas vai vielu grupas, kas izraisa līdzīgas bažas.
30. "Prioritāras vielas" ir vielas, kuras identificētas saskaņā ar 16. panta 2. punktu un uzskaitītas X pielikumā. Starp šīm vielām ir "prioritāras bīstamās vielas", kas ir vielas, kuras identificētas saskaņā ar 16. panta 3. un 6. punktu un attiecībā uz kurām ir jāveic pasākumi saskaņā ar 16. panta 1. un 8. punktu.
31. "Piesārņojoša viela" ir jebkura viela, kas spēj izraisīt piesārņojumu, jo īpaši vielas, kuras uzskaitītas VIII pielikumā.
32. "Tieša izplūde gruntsūdenī" ir piesārņojošu vielu izplūde gruntsūdenī, nesūcoties cauri augsnei vai augsnes apakšsārtai.
33. "Piesārņojums" ir cilvēku darbības izraisīta vielu vai siltuma tieša vai netieša novadīšana gaisā, ūdenī vai zemē, kas var kaitīgi ietekmēt cilvēku veselību vai ūdens ekosistēmu, vai sauszemes ekosistēmu kvalitāti, kuras ir tieši atkarīgas no ūdens ekosistēmām, kas rada kaitējumu īpašumam, bojā vai traucē vides pievilcību un citus likumīgus vides izmantošanas veidus.
34. "Vides aizsardzības mērķi" ir 4. pantā izklāstītie mērķi.
35. "Vides kvalitātes standarts" ir noteikta piesārņojošas vielas vai piesārņojošu vielu grupas koncentrācija ūdenī, nogulsnēs vai dzīvā organismā, kuru nedrīkst pārsniegt, lai aizsargātu cilvēku veselību un vidi.
36. "Kombinēta pieeja" ir kontroles pasākumi izplūdēm un emisijām virszemes ūdeņos saskaņā ar 10. pantā izklāstīto pieeju.
37. "Dzeramais ūdens" ir ar to pašu nozīmi kā Direktīvā 80/778/EEK, kura grozīta ar Direktīvu 98/83/EK.
38. "Ūdens pakalpojumi" ir visi pakalpojumi, kuri mājāsaimniecībām, valsts iestādēm vai jebkādai saimnieciskai darbībai nodrošina:
- a) virszemes ūdeņu vai gruntsūdeņu ieguvu, uzkrāšanu, uzglabāšanu, apstrādi un sadali;

- b) notekūdeņu savākšanas un attīrīšanas iekārtas, no kurām ūdens izplūst virszemes ūdeņos.

39. "Ūdens izmantošana" ir pakalpojumi, kas saistīti ar ūdens izmantošanu līdz ar jebkādu citu darbību, kas noteikta 5. pantā un II pielikumā un kas ievērojami ietekmē ūdens resursu stāvokli.

Šo jēdzienu izmanto 1. panta un ekonomiskās analīzes nolūkā, ko veic saskaņā ar 5. pantu un III pielikuma b) punktu.

40. "Emisiju robežvērtības" ir kopums, kas izteikts ar konkrētiem rādītājiem, koncentrāciju un/vai emisijas līmeni un ko nedrīkst pārsniegt vienā vai vairākos laikposmos. Emisijas robežvērtības var noteikt arī konkrētām vielu grupām, saimēm vai veidiem, jo īpaši 16. pantā noteiktajām vielām.

Vielām noteiktās emisiju robežvērtības parasti attiecas uz to stadiju, kurā notiek emisijas no iekārtām, vielu noteikšanai neņemot vērā atšķaidījumu. Attiecībā uz netiešu noplūdi ūdenī, nosakot attiecīgās iekārtas emisiju robežvērtības, var ņemt vērā ūdens attīrīšanas iekārtu darbību, ja videi kopumā tiek garantēts līdzvērtīgs aizsardzības līmenis un ja tas nerada vides piesārņojuma līmeņa paaugstināšanos.

41. "Emisiju kontroles pasākumi" ir kontroles pasākumi, kas paredz īpašu emisiju ierobežojumu, piemēram, emisiju robežvērtību vai citādi precizējošu ierobežojumu vai nosacījumu noteikšanu attiecībā uz emisiju sekām, īpašībām vai citiem raksturlielumiem, vai darbības nosacījumiem, kas ietekmē emisijas. Termina "emisiju kontrole" lietojumu šajā direktīvā attiecībā uz jebkuras citas direktīvas noteikumiem nekādā ziņā neuzskata par šo noteikumu atkārtotu interpretēšanu.

3. pants

Administratīvo pasākumu saskaņošana upju baseinu apgabalos

1. Dalībvalstis identificē atsevišķus upju baseinus, kuri atrodas teritorijā, un šīs direktīvas nolūkā iekļauj tos atsevišķos upju baseinu apgabalos. Mazus upju baseinus var savienot ar lielākiem upju baseiniem vai apvienot ar blakus esošajiem mazajiem baseiniem, lai attiecīgā gadījumā izveidotu atsevišķus upju baseinu apgabalus. Ja gruntsūdeņi pilnībā nesakrīt ar konkrētu upes baseinu, tos identificē un iekļauj tuvākajā vai vispiemērotākajā upju baseinu apgabalā. Piekrastes ūdeņus identificē un iekļauj tuvākajā vai vispiemērotākajā upju baseinu apgabalā vai apgabalos.

2. Dalībvalstis nodrošina attiecīgos administratīvos pasākumus, tostarp attiecīgās kompetentās iestādes noteikšanu, lai piemērotu šīs direktīvas noteikumus katrā upju baseinu apgabalā, kas atrodas to teritorijā.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka upes baseinu, kas atrodas vairāk nekā vienas dalībvalsts teritorijā, iekļauj starptautiskā upju baseinu apgabalā. Pēc iesaistīto dalībvalstu pieprasījuma Komisija pieņem lēmumu, lai atvieglotu šādu starptautisku upju baseinu apgabalu noteikšanu.

Katra dalībvalsts nodrošina attiecīgo administratīvo pasākumu veikšanu, tostarp nosaka attiecīgo kompetento iestādi, lai piemērotu šīs direktīvas noteikumus katrā upju baseinu apgabalā, kas atrodas tās teritorijā.

4. Dalībvalstis nodrošina, lai visā upju baseinu apgabalā tiktu saskaņotas šīs direktīvas prasības 4. pantā noteikto vides aizsardzības mērķu sasniegšanai un jo īpaši visas pasākumu programmas. Starptautiskiem upju baseinu apgabaliem attiecīgās dalībvalstis šo saskaņošanu nodrošina kopīgi un šajā nolūkā drīkst izmantot esošās struktūras, kuru pamatā ir starptautiski nolīgumi. Pēc iesaistīto dalībvalstu pieprasījuma Komisija pieņem lēmumu, lai atvieglotu pasākumu programmu ieviešanu.

5. Ja upju baseinu apgabals sniedzas ārpus Kopienas teritorijas, attiecīgā dalībvalsts vai dalībvalstis cenšas panākt pienācīgu saskaņošanu ar attiecīgajām trešām valstīm, lai sasniegtu šīs direktīvas mērķus visā upju baseinu apgabalā. Dalībvalstis nodrošina šīs direktīvas noteikumu piemērošanu to teritorijā.

6. Dalībvalstis var identificēt esošu valsts vai starptautisku institūciju kā kompetento iestādi šīs direktīvas nolūkā.

7. Dalībvalstis identificē kompetento iestādi līdz 24. pantā minētajai dienai.

8. Dalībvalstis sniedz Komisijai to kompetento iestāžu sarakstu, kā arī visu to starptautisko institūciju kompetento iestāžu sarakstu, kurās tās līdzdarbojas, vēlākais sešus mēnešus pēc 24. pantā minētās dienas. Par katru kompetento iestādi sniedz I pielikumā izklāstīto informāciju.

9. Dalībvalstis informē Komisiju par visām izmaiņām informācijā, kas sniegta saskaņā ar 8. punktu, trīs mēnešu laikā pēc izmaiņu stāšanās spēkā.

4. pants

Vides aizsardzības mērķi

1. Ieviešot praksē pasākumu programmas, kas precizētas upju baseinu apsaimniekošanas plānos:

a) attiecībā uz virszemes ūdeņiem

- i) dalībvalstis īsteno vajadzīgos pasākumus, lai novērstu visu virszemes ūdens objektu stāvokļa pasliktināšanos, ievērojot 6. un 7. punktu un neierobežojot 8. punktu;
- ii) dalībvalstis aizsargā, stiprina un atjauno visus virszemes ūdens objektus, ievērojot iii) apakšpunkta attiecībā uz stipri pārveidotiem ūdens objektiem, nolūkā panākt labu virszemes ūdeņu stāvokli vēlākais 15 gadus pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas, saskaņā ar V pielikumā paredzētajiem noteikumiem, ievērojot saskaņā ar 4. punktu noteiktos pagarinājumus un ievērojot 5., 6. un 7. punktu, neierobežojot 8. punktu;
- iii) dalībvalstis aizsargā, stiprina un atjauno visus mākslīgus un stipri pārveidotos ūdens objektus, nolūkā panākt labu ekoloģisko potenciālu un labus virszemes ūdeņu ķīmiskos rādītājus vēlākais 15 gadus pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas, saskaņā ar V pielikumā paredzētajiem noteikumiem, ievērojot saskaņā ar 4. punktu noteiktos pagarinājumus un ievērojot 5., 6. un 7. punktu, neierobežojot 8. punktu;
- iv) dalībvalstis īsteno vajadzīgos pasākumus saskaņā ar 16. panta 1. un 8. punktu, lai pakāpeniski samazinātu prioritāro vielu radīto piesārņojumu un izbeigtu vai pakāpeniski pārtrauktu prioritāro bīstamo vielu emisijas, izplūdes vai zudumus,

neierobežojot attiecīgos starptautiskos nolīgumus, kas minēti 1. pantā, attiecīgajām pusēm;

b) attiecībā uz gruntsūdeņiem

- i) dalībvalstis īsteno pasākumus, kas vajadzīgi, lai novērstu vai ierobežotu piesārņojošu vielu nonākšanu gruntsūdeņos un novērstu visu gruntsūdeņu objektu stāvokļa pasliktināšanos, ievērojot 6. un 7. punktu, neierobežojot šā panta 8. punktu un ievērojot 11. panta 3. punkta j) apakšpunkta piemērošanu;

- ii) dalībvalstis aizsargā, stiprina un atjauno visas gruntsūdeņu tilpes, nodrošina līdzsvaru starp gruntsūdeņu ieguvu un pievadīšanu, lai panāktu labu gruntsūdeņu stāvokli vēlākais 15 gadus pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas, saskaņā ar V pielikumā paredzētajiem noteikumiem, ievērojot saskaņā ar 4. punktu noteiktos pagarinājumus, ievērojot 5., 6. un 7. punktu, neierobežojot 8. punktu un ievērojot 11. panta 3. punkta j) apakšpunkta piemērošanu;

- iii) dalībvalstis īsteno vajadzīgos pasākumus, lai novērstu jebkādu ievērojamu un stabilu piesārņojošas vielas koncentrācijas pieaugumu, kas radies cilvēku darbības ietekmē, lai pakāpeniski samazinātu gruntsūdeņu piesārņojumu.

Pasākumus, kuru mērķis panākt piesārņojuma mazināšanos, īsteno saskaņā ar 17. panta 2., 4. un 5. punktu, ņemot vērā spēkā esošos standartus, kas noteikti attiecīgos Kopienas tiesību aktos, ievērojot 6. un 7. punktu un neierobežojot 8. punktu;

c) attiecībā uz aizsargātiem apgabaliem

dalībvalstis panāk atbilstību jebkādiem standartiem un mērķiem vēlākais 15 gadus pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas, ja vien Kopienas tiesību aktos, saskaņā ar kuriem ir izveidoti atsevišķi aizsargāti apgabali, nav noteikts citādi.

- 2. Ja uz konkrētu ūdenstilpi attiecas vairāk nekā viens no 1. punktā izvirzītajiem mērķiem, piemēro visstingrāko.

- 3. Dalībvalstis var atzīt virszemes ūdenstilpi kā mākslīgu vai stipri pārveidotu, ja:

- a) šīs tilpes hidromorfoloģisko īpašību izmaiņām, kas vajadzīgas, lai panāktu labus ekoloģiskās kvalitātes rādītājus, būtu ievērojama nelabvēlīga ietekme uz:

- i) plašāku vidi;

- ii) kuģošanu, tostarp ostu iekārtām, vai atpūtas objektiem;

- iii) darbībām, kuru nolūkā ūdeni uzglabā, piemēram, dzeramā ūdens piegādi, elektroenerģijas izstrādi vai apūdeņošanu;

- iv) ūdens regulēšanu, aizsardzību no plūdiem, zemes meliorāciju; vai

- v) citām līdzvērtīgi svarīgām, noturīgām cilvēku veiktām darbībām;

- b) labvēlīgos mērķus, kuriem kalpo ūdenstilpes mākslīgais vai pārveidotais raksturs, tehnisku īstenošanas iespēju vai nesamērīgu izdevumu dēļ nav iespējams pienācīgi sasniegt ar citiem līdzekļiem, kas būtu ievērojami labāka iespēja no vides aizsardzības viedokļa.

Šādu apzīmējumu un tā iemeslus īpaši min upju baseinu apsaimniekošanas plānos, kas noteikti 13. pantā, un pārskata reizi sešos gados.

4. Termiņus, kas noteikti 1. punktā, var pagarināt, lai pakāpeniski sasniegtu mērķus attiecībā uz ūdenstilpēm ar noteikumu, ka skartās ūdenstilpes stāvoklis turpmāk nepasliktinās, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

- a) dalībvalstis nosaka, ka visus vajadzīgos ūdenstilpju stāvokļa uzlabojumus nevar pienācīgi panākt grafikos, kas paredzēti minētajā punktā, vismaz viena šāda iemesla dēļ:

- i) vajadzīgo uzlabojumu mērogu tehnisku īstenošanas iespēju dēļ var panākt tikai laikposmā, kas pārsniedz grafiku;

- ii) uzlabojumu pabeigšana saskaņā ar grafiku būtu nesamērīgi dārga;

- iii) dabas apstākļi neļauj savlaicīgi uzlabot ūdenstilpes stāvokli;

- b) termiņa pagarinājums un tā iemesli ir īpaši izklāstīti un izskaidroti upes baseina apsaimniekošanas plānā, kas paredzēts 13. pantā;

- c) pagarinājumus ierobežo līdz maksimāli divām upes baseina apsaimniekošanas plāna korekcijām, izņemot gadījumus, kad dabas apstākļi ir tādi, ka mērķus šajā laikposmā nevar sasniegt;

- d) upes baseina apsaimniekošanas plānā izklāsta 11. pantā noteikto pasākumu kopsavilkumu, ko uzskata par vajadzīgiem, lai līdz pagarinātajam termiņam pakāpeniski panāktu vajadzīgo ūdenstilpju stāvokli, sniedz jebkāda būtiska kavējuma iemeslus šo pasākumu ieviešanā, un paredzēto grafiku to īstenošanai. Upes baseina apsaimniekošanas plāna korekcijās

iekļauj šo pasākumu īstenošanas pārskatu un jebkādu papildu pasākumu kopsavilkumu.

5. Dalībvalstis attiecībā uz konkrētām ūdenstilpēm var censties sasniegt mazāk stingrus vides aizsardzības mērķus nekā tos, kas noteikti 1. punktā, ja tos tā ietekmējusi cilvēku darbība, kā noteikts 5. panta 1. punktā, vai to dabīgais stāvoklis ir tāds, ka šo mērķu sasniegšana būtu neiespējama vai nesamērīgi dārga, un ja ir izpildīti visi šie nosacījumi:

- a) vides aizsardzības un sociālekonomiskās vajadzības, kam kalpo šāda cilvēku darbība, nevar nodrošināt ar citiem līdzekļiem, kas ir ievērojami labāka izvēle no vides aizsardzības viedokļa un neietver nesamērīgas izmaksas;

- b) dalībvalstis nodrošina:

— attiecībā uz virszemes ūdeņiem — iespējami visaugstāko ekoloģiskās un ķīmiskās kvalitātes rādītāju sasniegšanu, ņemot vērā sekas, no kurām nav bijis iespējams izvairīties sakarā ar cilvēku darbības vai piesārņojuma raksturu,

— attiecībā uz gruntsūdeņiem — iespējami vismazākās laba gruntsūdeņu stāvokļa izmaiņas, ņemot vērā sekas, no kurām nav bijis iespējams izvairīties sakarā ar cilvēku darbības vai piesārņojuma raksturu;

- c) skartās ūdenstilpes stāvoklis turpmāk nepasliktinās;

- d) upes baseina apsaimniekošanas plānā, kas paredzēts 13. pantā, ir īpaši minēta mazāk stingru vides aizsardzības mērķu ieviešana un tās iemesli; šos mērķus pārskata reizi sešos gados.

6. Ūdenstilpju stāvokļa īslaicīga pasliktināšanās nav šīs direktīvas prasību pārkāpums, ja tās pamatā ir dabīgi cēloņi vai nepārvarama vara, kas ir ārkārtas gadījums vai ko nav varēts pienācīgi paredzēt, jo īpaši ārkārtēji plūdi un ilgstošs sausums, vai arī negadījumu izraisīti apstākļi, ko nav varēts pienācīgi paredzēt, ja ir izpildīti visi turpmāk minētie nosacījumi:

- a) tiek veikti visi iespējamie pasākumi, lai novērstu turpmāku stāvokļa pasliktināšanos un lai netiktu kavēta šīs direktīvas mērķu sasniegšana citās ūdenstilpēs, kuras neietekmē šie apstākļi;

- b) upes baseina apsaimniekošanas plānā izklāsta nosacījumus, ar kādiem var noteikt apstākļus, kas ir ārkārtēji vai kurus nav varēts pienācīgi paredzēt, kā arī nosaka atbilstošos rādītājus;
- c) pasākumus, kas jāveic ārkārtas apstākļos, iekļauj pasākumu programmā, un tie nekavē ūdenstilpes kvalitātes atjaunošanu, tiklīdz šie apstākļi ir beigušies;
- d) ārkārtēju apstākļu vai tādu apstākļu sekas, ko nav varēts pienācīgi paredzēt, pārskata reizi gadā un, ievērojot 4. punkta a) apakšpunktā izklāstītos iemeslus, veic visus iespējamus pasākumus, lai atjaunotu ūdenstilpes stāvokli, kāds tas bijis pirms šo apstākļu izraisītajām sekām, tiklīdz tas ir iespējams;
- e) upes baseina apsaimniekošanas plāna nākamajā korekcijā iekļauj kopsavilkumu apstākļu sekām un pasākumiem, kas veikti vai veicami saskaņā ar a) un d) punktu.

7. Dalībvalstis nepārkāpj šo direktīvu, ja:

- labs gruntsūdeņu stāvoklis, labi ekoloģiskās kvalitātes rādītāji vai, vajadzības gadījumā, labs ekoloģiskais potenciāls nav sasniegts, vai virszemes ūdenstilpes vai gruntsūdens tilpes stāvokļa pasliktināšanās nav novērsta jaunu virszemes ūdenstilpes fizikālo īpašību pārveidojumu vai gruntsūdens tilpju līmeņa izmaiņu rezultātā, vai
- virszemes ūdenstilpes stāvokļa pasliktināšanās no izcila uz labu nav novērsta noturīgu, cilvēku veiktu darbību rezultātā,

un ir izpildīti visi šie nosacījumi:

- a) ir veikti visi piemērotie pasākumi, lai mazinātu nelabvēlīgo ietekmi uz ūdenstilpes stāvokli;
- b) šādu pārveidojumu vai izmaiņu iemesli ir īpaši izklāstīti un izskaidroti upes baseina apsaimniekošanas plānā, kas paredzēts 13. pantā, un mērķus pārskata reizi sešos gados;
- c) minēto pārveidojumu vai izmaiņu iemesls ir sevišķi svarīgas sabiedrības intereses, un/vai labums, kādu vide un sabiedrība iegūst, sasniedzot 1. punktā izklāstītos mērķus, ir mazāks nekā

jauno pārveidojumu vai izmaiņu dotais labums cilvēku veselībai, cilvēku drošības saglabāšanai vai noturīgai attīstībai; un

- d) noderīgos mērķus, kuriem kalpo ūdenstilpes pārveidojumi vai izmaiņas, tehnisku īstenošanas iespēju vai nesamērīgu izdevumu dēļ nav iespējams pienācīgi sasniegt ar citiem līdzekļiem, kas būtu ievērojami labāka iespēja no vides aizsardzības viedokļa.

8. Piemērojot 3., 4., 5., 6. un 7. punktu, dalībvalsts nodrošina to, ka šī piemērošana pastāvīgi neizslēdz vai nekavē šīs direktīvas mērķu sasniegšanu citās ūdenstilpēs tajā pašā upju baseinu apgabalā un ir saskaņota ar citu Kopienas vides aizsardzības tiesību aktu īstenošanu.

9. Jāveic pasākumi, lai nodrošinātu to, ka jaunu noteikumu piemērošana, tostarp 3., 4., 5., 6. un 7. punkta piemērošana garantē vismaz to pašu aizsardzības līmeni kā esošie Kopienas tiesību akti.

5. pants

Upju baseinu apgabala īpašības, cilvēku darbības ietekmes uz vidi pārskats un ūdens izmantošanas ekonomiskā analīze

1. Visas dalībvalstis nodrošina, ka katram upju baseinu apgabalam vai starptautiska upju baseina apgabala daļai, kas atrodas tās teritorijā:

— to īpašību analīze,

— cilvēku darbības ietekmes uz virszemes ūdeņu un gruntsūdeņu stāvokli pārskats, un

— ūdens izmantošanas ekonomiskā analīze

tiek veikta saskaņā ar II un III pielikumā izklāstītajām specifikācijām un to pabeidz vismaz četrus gadus pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas.

2. Analīzes un pārskatus, kas minēti 1. punktā, pārskata un vajadzības gadījumā korigē vēlākais 13 gadus pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas un turpmāk — reizi sešos gados.

6. pants

Aizsargāto apgabalu reģistrs

1. Dalībvalstis nodrošina reģistra vai reģistru izveidi visiem apgabaliem, kas atrodas katrā upes baseinā, kurš apzīmēts kā tāds, kam vajadzīga īpaša aizsardzība saskaņā ar īpašiem Kopienas tiesību aktiem virszemes ūdeņu un gruntsūdeņu aizsardzībai vai dzīvotņu un sugu, kas tieši atkarīgas no ūdens, saglabāšanai. Tās nodrošina reģistra pabeigšanu vēlākais četrus gadus pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā.

2. Reģistrs vai reģistri ietver visas ūdenstilpes, kas identificētas 7. panta 1. punktā, un visus aizsargātos apgabalus, uz kuriem attiecas IV pielikums.

3. Aizsargāto apgabalu reģistru vai reģistrus katram upju baseinu apgabalam nepārtraukti pārskata un atjaunina.

7. pants

Dzeramā ūdens ieguvei izmantotie ūdens resursi

1. Dalībvalstis katrā upju baseinu apgabalā identificē:

— visas ūdenstilpes, ko izmanto tāda ūdens ieguvei, kas paredzēts patēriņam cilvēku uzturā, un kas nodrošina vidēji vairāk nekā 10 m³ ūdens dienā, vai apgādā vairāk nekā 50 personas, un

— tās ūdenstilpes, kuras paredzētas šādam izmantojumam nākotnē.

Dalībvalstis saskaņā ar V pielikumu pārbauda tās ūdenstilpes, kuras saskaņā ar V pielikumu nodrošina vidēji vairāk nekā 100 m³ dienā.

2. Attiecībā uz katru 1. punktā identificēto ūdenstilpi, papildus 4. pantā izvirzīto mērķu sasniegšanai atbilstīgi šīs direktīvas prasībām virszemes ūdenstilpēm, tostarp kvalitātes standartiem, kas noteikti Kopienas līmenī saskaņā ar 16. pantu, dalībvalstis nodrošina, ka, ievērojot izmantoto ūdens attīrīšanas režīmu, un saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem, iegūtais ūdens atbilst prasībām Direktīvā 80/778/EEK, kas grozīta ar Direktīvu 98/83/EK.

3. Dalībvalstis nodrošina vajadzīgo aizsardzību identificētajām ūdenstilpēm, lai izvairītos no to kvalitātes pasliktināšanās un samazinātu dzeramā ūdens ieguvei vajadzīgo attīrīšanas līmeni. Dalībvalstis var izveidot aizsargjoslas minētajām ūdenstilpēm.

8. pants

Virszemes ūdeņu stāvokļa, gruntsūdeņu stāvokļa un aizsargāto apgabalu monitorings

1. Dalībvalstis nodrošina ūdens resursu stāvokļa monitoringa programmu izveidi, lai izveidotu saskaņotu un visaptverošu ūdens resursu stāvokļa pārskatu katrā upju baseinu apgabalā:

— virszemes ūdeņiem šādas programmas attiecas uz:

i) tecējuma ātruma apjomu un līmeni, ciktāl tas ir saistīts ar ekoloģiskās un ķīmiskās kvalitātes rādītājiem un ekoloģisko potenciālu; un

ii) ekoloģiskās un ķīmiskās kvalitātes rādītājiem un ekoloģisko potenciālu;

— gruntsūdeņiem šādas programmas attiecas uz ķīmiskās kvalitātes un kvantitātes rādītājiem,

— aizsargātiem apgabaliem iepriekš minētās programmas papildina ar Kopienas tiesību aktos ietvertajām specifiskajām, saskaņā ar kādām izveidoti atsevišķi aizsargāti apgabali.

2. Šīs programmas darbojas ne ilgāk kā sešus gadus pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā, ja vien attiecīgajos tiesību aktos nav noteikts citādi. Šāds monitorings ir saskaņā ar V pielikuma prasībām.

3. Tehniskās specifikācijas un standartizētas metodes ūdens resursu stāvokļa analīzei un monitoringam nosaka saskaņā ar 21. pantā paredzēto procedūru.

9. pants

Ūdens pakalpojumu izmaksu atgūšana

1. Dalībvalstis ievēro ūdens pakalpojumu izmaksu, tostarp vides aizsardzības un resursu izmaksu atgūšanas principu, ņemot vērā ekonomisko analīzi, kas veikta saskaņā ar III pielikumu, un jo īpaši saskaņā ar principu, ka maksā piesārņotājs.

Dalībvalstis līdz 2010. gadam nodrošina:

— to, ka ūdens cenu politika pienācīgi stimulē lietotājus izmantot ūdens resursus lietderīgi, līdz ar to palīdzot sasniegt šīs direktīvas vides aizsardzības mērķus,

— dažādu ekonomikas sektoru, ko veido vismaz rūpniecības sektors, mājsaimniecību sektors un lauksaimniecības sektors, pienācīgu ieguldījumu ūdens pakalpojumu izmaksu atgūšanā, pamatojoties uz ekonomisko analīzi, kas veikta saskaņā ar III pielikumu, un, ņemot vērā principu, ka maksā piesārņotājs.

Šādi rīkojoties, dalībvalstis var ņemt vērā zaudējumu atlīdzināšanas sociālās, vides aizsardzības un ekonomiskās sekas, kā arī skartā reģiona vai reģionu ģeogrāfiskos vai klimatiskos apstākļus.

2. Upju baseinu apsaimniekošanas plānos dalībvalstis ziņo par plānotajiem pasākumiem, lai īstenotu 1. punktu, kas palīdzētu sasniegt šīs direktīvas vides aizsardzības mērķus, un par dažādu ūdens izmantojumu ieguldījumu ūdens pakalpojumu izmaksu atgūšanā.

3. Nekas šajā pantā nekavē konkrētu preventīvu vai koriģējošu pasākumu finansēšanu, lai sasniegtu šīs direktīvas mērķus.

4. Dalībvalstis nepārkāpj šo direktīvu, ja tās saskaņā ar iedibināto praksi nolemj attiecīgajai ūdens izmantošanas darbībai nepiemērot 1. punkta otrā teikuma noteikumus, un šajā gadījumā attiecīgos 2. punkta noteikumus, ja tas nekavē šīs direktīvas mērķu sasniegšanu. Dalībvalstis upju baseinu apsaimniekošanas plānos ziņo par 1. punkta otrā teikuma pilnas nepiemērošanas iemesliem.

10. pants

Kombinēta pieeja stacionārajiem un difūzajiem avotiem

1. Dalībvalstis nodrošina, ka visas 2. punktā minētās izplūdes virszemes ūdeņos tiek kontrolētas saskaņā ar šajā pantā noteikto kombinēto pieeju.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka tiek ieviesti un/vai īstenoti:

a) emisiju kontroles pasākumi, pamatojoties uz vislabākajām pieejamām metodēm; vai

b) attiecīgas emisiju robežvērtības; vai

c) difūzas ietekmes gadījumā — kontroles pasākumi, kas pēc vajadzības ietver vislabāko vides aizsardzības praksi,

kas norādīti:

— Padomes Direktīva 96/61/EK (1996. gada 24. septembris) par piesārņojuma integrētu novēršanu un kontroli ⁽¹⁾,

— Padomes Direktīva 91/271/EEK (1991. gada 21. maijs) par komunālo notekūdeņu attīrīšanu ⁽²⁾,

— Padomes Direktīva 91/676/EEK (1991. gada 12. decembris) attiecībā uz ūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu, ko rada lauksaimnieciskās izcelsmes nitrāti ⁽³⁾,

— direktīvās, kas pieņemtas saskaņā ar šīs direktīvas 16. pantu,

— direktīvās, kas uzskaitītas IX pielikumā,

— jebkurā citā atbilstošā Kopienas tiesību aktā

ne ilgāk kā 12 gadus pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas, ja vien attiecīgajos tiesību aktos nav noteikts citādi.

3. Ja kvalitātes mērķis vai kvalitātes standarts, kas noteikts, ievērojot šo direktīvu, IX pielikumā uzskaitītajās direktīvās vai, ievērojot jebkādu citu Kopienas tiesību aktu, paredz stingrākus nosacījumus nekā tie, kas izriet no 2. punkta piemērošanas, attiecīgi nosaka stingrākus emisiju kontroles pasākumus.

11. pants

Pasākumu programma

1. Visas dalībvalstis nodrošina, ka katrā upju baseinu apgabalā vai starptautiska upju baseina daļā, kas atrodas tās teritorijā, ņemot vērā 5. pantā paredzētās analīzes rezultātus, tiek īstenota pasākumu programma, lai sasniegtu 4. pantā noteiktos mērķus. Šādās pasākumu programmās var atsaukties uz pasākumiem, kas izriet

⁽¹⁾ OV L 257, 10.10.1996., 26. lpp.

⁽²⁾ OV L 135, 30.5.1991., 40. lpp. Direktīva grozīta ar Komisijas Direktīvu 98/15/EK (OV L 67, 7.3.1998., 29. lpp.).

⁽³⁾ OV L 375, 31.12.1991., 1. lpp.

no valstu līmenī pieņemtiem tiesību aktiem un attiecas uz visu dalībvalsts teritoriju. Attiecīgā gadījumā dalībvalsts var pieņemt pasākumus, kas piemērojami visiem upju baseinu apgabaliem un/vai starptautisku upju baseinu daļām, kas atrodas to teritorijā.

2. Visas pasākumu programmas ietver pamatpasākumus, kas precizēti 3. punktā, un vajadzības gadījumā papildpasākumus.

3. Pamatpasākumi ir izpildāmo prasību minimums, un tie ir šādi:

a) pasākumi, kas vajadzīgi, lai īstenotu Kopienas tiesību aktus ūdens resursu aizsardzībai, ieskaitot tos pasākumus, kas paredzēti 10. pantā un VI pielikuma A daļā uzskaitītajos tiesību aktos;

b) pasākumi, ko uzskata par atbilstīgiem 9. panta mērķiem;

c) pasākumi, ko veic, lai sekmētu lietderīgu un noturīgu ūdens resursu izmantošanu, lai izvairītos no kavēkļiem 4. pantā izvirzīto mērķu sasniegšanai;

d) pasākumi 7. panta prasību izpildei, tostarp pasākumi ūdens kvalitātes aizsardzībai, lai samazinātu dzeramā ūdens ieguvei vajadzīgo attīrīšanas līmeni;

e) virszemes saldūdens un gruntsūdeņu ieguves, kā arī virszemes saldūdens uzkrāšanas kontroles pasākumi, tostarp ūdens ieguves reģistra vai reģistru izveide, un attiecībā uz ieguvu un uzkrāšanu iepriekšējas atļaujas ieviešana. Šīs kontroles periodiski pārskata un vajadzības gadījumā atjaunina. Dalībvalstis var no šīm kontrolēm atbrīvot tādu ieguvu vai uzkrāšanu, kam nav ievērojamas ietekmes uz ūdens resursu stāvokli;

f) kontroles pasākumi, īpaši attiecībā uz gruntsūdeņu tilpju mērslīgai uzpildīšanai vai papildināšanai paredzētu iepriekšēju atļauju piešķiršanu. Izmantojamo ūdeni var iegūt no jebkādiem virszemes ūdeņiem vai gruntsūdeņiem ar noteikumu, ka šī avota izmantošana netraucē sasniegt vides aizsardzības mērķus, kas noteikti šim avotam, uzpildītajai vai papildinātajai gruntsūdeņu tilpei. Šos kontroles pasākumus periodiski pārskata un vajadzības gadījumā atjaunina;

g) attiecībā uz stacionāro avotu izplūdēm, kas var izraisīt piesārņojumu, iepriekšēja regulējoša prasība, piemēram, aizliegums novadīt piesārņojošās vielas ūdenī vai iepriekšējs pilnvarojums, vai reģistrācija, kuras pamatā ir vispārēji saistoši noteikumi, kuri nosaka attiecīgo piesārņojošo vielu emisiju kontroles pasākumus, tostarp kontroles pasākumus saskaņā ar 10. un

16. pantu. Šos kontroles pasākumus periodiski pārskata un vajadzības gadījumā atjaunina;

h) attiecībā uz difūzajiem avotiem, kas var izraisīt piesārņojumu, tiek veikti pasākumi piesārņojošo vielu ieplūdes novēršanai vai kontrolei. Kontrole var būt iepriekšējas regulējošas prasības veidā, piemēram, aizliegums novadīt piesārņojošās vielas ūdenī, iepriekšējs pilnvarojums vai reģistrācija, kuras pamatā ir vispārēji saistoši noteikumi, ja šāda prasība Kopienas tiesību aktos nav paredzēta citādi. Šos kontroles pasākumus periodiski pārskata un vajadzības gadījumā atjaunina;

i) attiecībā uz jebkādu ievērojamu nelabvēlīgu ūdens resursu stāvokļa ietekmi, kas noteikta 5. pantā un II pielikumā, jo īpaši pasākumi, kas nodrošina to, ka ūdenstilpju hidromorfoloģiskie apstākļi atbilst prasīto ekoloģiskās kvalitātes rādītāju vai laba ekoloģiskā potenciāla sasniegšanai ūdenstilpēs, kas noteiktas kā mākslīgas vai stipri pārveidotas. Kontroles pasākumi šajā nolūkā var būt kā iepriekšēja pilnvarojuma prasība vai reģistrācija, kuras pamatā ir vispārēji saistoši noteikumi, ja šāda prasība Kopienas tiesību aktos citādi nav paredzēta. Šos kontroles pasākumus periodiski pārskata un vajadzības gadījumā atjaunina;

j) aizliegums tieši iepludināt piesārņojošās vielas gruntsūdeņos, ievērojot turpmāk minētos noteikumus.

Dalībvalstis var atļaut tajos pašos ūdens nesējslāņos atkārtoti iepludināt ūdeni, kas izmantots ģeotermiskiem mērķiem.

Precizējot nosacījumus, tās var arī atļaut:

— iepludināt ūdeni, kas satur vielas, kuras radušās ogļūdeņražu izpētes vai iegūšanas, vai kalnrūpniecības darbību rezultātā, un iepludināt ūdeni tehnisku iemeslu dēļ ģeoloģiskos veidojumos, no kuriem ir iegūti ogļūdeņraži vai citas vielas vai ģeoloģiskos veidojumos, kuri dabīgu iemeslu dēļ pastāvīgi ir nederīgi citiem mērķiem. Šādi iepludināts ūdens nesatur citas vielas, kā vien tās, kas radušās no iepriekš minētajām darbībām,

— atkārtoti iepludināt gruntsūdeni, kas izsūknēts no raktuvenām karjeriem vai kas ir saistīts ar inženiertehniskiem būvdarbiem vai remontdarbiem,

- iepludināt dabasgāzi vai sašķidrinātu gāzi uzglabāšanas nolūkā ģeoloģiskos veidojumus, kuri dabīgu iemeslu dēļ pastāvīgi ir nederīgi citiem mērķiem,
 - iepludināt dabasgāzi vai sašķidrinātu gāzi uzglabāšanas nolūkā citos ģeoloģiskos veidojumus, ja tā ir globāla vajadzība gāzes piegādes drošībai un ja šī iepludināšana ir tāda, kas novērš jebkādas esošas vai turpmākas briesmas, ka varētu pasliktināties jebkādu saņēmēju gruntsūdeņu kvalitāte,
 - celtniecības un inženierceltniecības darbus un līdzīgas darbības zemē, kas nonāk saskarē ar gruntsūdeņiem. Šajā nolūkā dalībvalstis var noteikt, ka attieksmei pret šīm darbībām ir jābūt kā pret tādām, kas atļautas ar noteikumu, ka tās izpilda saskaņā ar vispārējiem saistošiem noteikumiem, ko dalībvalsts izstrādājusi attiecībā uz šādām darbībām,
 - neliela apjoma vielu izplūdes, kas paredzētas zinātniskiem mērķiem, lai raksturotu, aizsargātu vai attīrītu ūdenstilpes, stingri ierobežojot minētos apjomus līdz apjomam, kas vajadzīgs attiecīgajiem mērķiem,
- ar noteikumu, ka šāda izplūde nekavē attiecīgajai gruntsūdeņu tilpei noteikto vides aizsardzības mērķu sasniegšanu;
- k) saskaņā ar darbībām, kas veiktas, ievērojot 16. pantu, pasākumi, kas veicami, lai likvidētu virszemes ūdeņu piesārņojumu ar vielām, kas precizētas prioritāro vielu sarakstā, kurš saskaņots, ievērojot 16. panta 2. punktu, un lai pakāpeniski samazinātu piesārņojumu ar citām vielām, kuras citādi kavētu dalībvalstis sasniegt 4. pantā izvirzītos mērķus virszemes ūdenstilpēm;
- l) jebkādi pasākumi, kas vajadzīgi, lai novērstu ievērojamus piesārņojošu vielu zudumus no tehniskām iekārtām, kā arī lai novērstu un/vai samazinātu nejausa piesārņojuma gadījumus, piemēram, plūdu rezultātā, tostarp, izmantojot sistēmas šādu gadījumu konstatēšanai vai brīdinājumiem par tādiem, tostarp avāriju gadījumos, ko nav varēts pienācīgi paredzēt, visi atbilstošie pasākumi, lai mazinātu briesmas ūdens ekosistēmām.

4. Papildpasākumi ir tie pasākumi, ko izstrādā un īsteno papildus pamatpasākumiem, lai sasniegtu mērķus, kuri izvirzīti, ievērojot 4. pantu. VI pielikuma B daļā ir iekļauts šādu pasākumu neizmērojošs saraksts.

Dalībvalstis var pieņemt arī turpmākus papildpasākumus, lai paredzētu papildu aizsardzību vai uzlabojumus ūdeņiem, uz ko attiecas šī direktīva, īstenojot attiecīgos starptautiskos nolīgumus, kas minēti 1. pantā.

5. Ja apsekojums vai citi dati liecina, ka 4. pantā ūdenstilpei izvirzītie mērķi nav sasniedzami, dalībvalsts nodrošina, ka:

- tiek izmeklēti iespējamās neveiksmes cēloņi,
- pēc vajadzības tiek pārbaudītas un pārskatītas attiecīgās atļaujas un pilnvarojumi,
- pēc vajadzības tiek pārskatītas un koriģētas monitoringa programmas,
- tiek noteikti papildus pasākumi, kas, iespējams, ir vajadzīgi, lai sasniegtu šos mērķus, tostarp, pēc vajadzības, stingrāku vides kvalitātes standartu noteikšana saskaņā ar V pielikumā noteiktajām procedūrām.

Ja šo cēloņu pamatā ir dabīgi cēloņi vai nepārvarama vara, kas ir ārkārtas gadījums un ko nav varēts pienācīgi paredzēt, jo īpaši ārkārtēji plūdi un ilgstošs sausums, dalībvalstis var noteikt, ka papildpasākumi nav iespējami, ievērojot 4. panta 6. punktu.

6. Īstenojot pasākumus saskaņā ar 3. punktu, dalībvalstis veic visus attiecīgos pasākumus, lai nepalielinātu jūras ūdeņu piesārņojumu. Neierobežojot esošos tiesību aktus, pasākumi, ko veic saskaņā ar 3. punktu, nekādā ziņā nedrīkst tieši vai netieši izraisīt virszemes ūdeņu piesārņojuma pieaugumu. Šo prasību nepiemēro, ja tās rezultātā pieaugtu vides piesārņojums kopumā.

7. Pasākumu programmas īsteno vēlākais deviņus gadus pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas, un visi pasākumi darbojas vēlākais 12 gadus pēc minētās dienas.

8. Pasākumu programmas pārskata un vajadzības gadījumā koriģē vēlākais 15 gadus pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas un turpmāk — reizi sešos gados. Jebkādu jaunu vai pārskatītu pasākumus, kas noteikti saskaņā ar koriģētu programmu, ievieš praksē trīs gadu laikā gados pēc to noteikšanas.

12. pants

pasākumu īstenošana neatbrīvo dalībvalstis no citām to saistībām, kas paredzētas pārējā šīs direktīvas daļā.

Jautājumi, ko nevar risināt dalībvalsts līmenī

1. Ja dalībvalsts identificē jautājumu, kuram ir ietekme uz tās ūdens resursu apsaimniekošanu, bet ko šī dalībvalsts nevar atrisināt, tā par šo jautājumu var ziņot Komisijai un jebkādi citai attiecīgai dalībvalstij un sniegt ieteikumus tā risināšanai.

2. Komisija sešu mēnešu laikā sniedz atbildi uz jebkādu dalībvalstu ziņojumu vai ieteikumiem.

6. Upju baseinu apsaimniekošanas plānus publicē vēlākais deviņus gadus pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā.

7. Upju baseinu apsaimniekošanas plānus pārskata un vajadzības gadījumā koriģē vēlākais 15 gadus pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā un reizi sešos gados turpmāk.

13. pants

Upju baseinu apsaimniekošanas plāni

1. Dalībvalstis nodrošina upes baseina apsaimniekošanas plāna izstrādi katram upju baseinu apgabalam, kas atrodas vienīgi to teritorijā.

2. Ja starptautisks upju baseinu apgabals pilnībā atrodas Kopienā, dalībvalstis darbojas koordinēti, lai izstrādātu vienotu starptautisku upes baseina apsaimniekošanas plānu. Ja šāds starptautisks upes baseina apsaimniekošanas plāns netiek izstrādāts, dalībvalstis, lai sasniegtu šajā direktīvā izvirzītos mērķus, izstrādā upju baseinu apsaimniekošanas plānus, kuri attiecas vismaz uz tām starptautiskā upju baseinu apgabala daļām, kas atrodas to teritorijā.

3. Ja starptautisks upju baseinu apgabals sniedzas pāri Kopienas robežām, dalībvalstis cenšas izstrādāt vienotu upes baseina apsaimniekošanas plānu un, ja tas nav iespējams, šis plāns vismaz attiecas uz to starptautiskā upes baseina daļu, kas atrodas attiecīgās dalībvalsts teritorijā.

4. Upes baseina apsaimniekošanas plāns ietver VII pielikumā sīki izstrādāto informāciju.

5. Upju baseinu apsaimniekošanas plānus var papildināt, izstrādājot sīkākas programmas un apsaimniekošanas plānus attiecībā uz apakšbaseinu, nozari, jautājumu vai ūdens tipu, lai risinātu konkrētus ūdens resursu apsaimniekošanas aspektus. Šo

14. pants

Sabiedrības informēšana un apspriešanās

1. Dalībvalstis veicina visu ieinteresēto pušu efektīvu iesaisti šīs direktīvas īstenošanā, jo īpaši upju baseinu apsaimniekošanas plānu izstrādē, pārskatīšanā un koriģēšanā. Dalībvalstis nodrošina to, ka par katru upes baseinu tiek publicēti un sabiedrībai, tostarp lietotājiem, novērojumu sniegšanai ir pieejami šādi dokumenti:

- a) plāna izstrādes grafiks un darba programma, tostarp ziņojums par veicamajiem apspriešanās pasākumiem, vismaz trīs gadus līdz laika posma sākumam, uz kuru attiecas plāns;
- b) būtisko upes baseinā identificēto ūdens resursu apsaimniekošanas jautājumu pagaidu pārskats, vismaz divus gadus līdz laika posma sākumam, uz kuru attiecas plāns;
- c) upes baseina apsaimniekošanas plāna projekta eksemplārs, vismaz vienu gadu līdz laika posma sākumam, uz kuru attiecas plāns.

Pēc pieprasījuma tiek darīti pieejami pamatdokumenti un informācija, kas izmantota upes baseina apsaimniekošanas plāna izstrādei.

2. Dalībvalstis nosaka vismaz sešu mēnešu ilgu laika posmu rakstveida piezīmju izteikšanai par minētajiem dokumentiem, lai nodrošinātu aktīvu iesaisti un apspriešanos.

3. Direktīvas 1. un 2. punkts vienādi attiecas uz koriģētajiem upju baseinu apsaimniekošanas plāniem.

15. pants

Ziņošana

1. Dalībvalstis nosūta upju baseinu apsaimniekošanas plānus un visas turpmākās korekcijas Komisijai un jebkādi citai attiecīgai dalībvalstij trīs mēnešu laikā no to publicēšanas:

- a) attiecībā uz tiem upju baseinu apgabaliem, kas atrodas tikai dalībvalsts teritorijā — visus upju apsaimniekošanas plānus, kas attiecas uz tās valsts teritoriju un ir publicēti, ievērojot 13. pantu;
- b) attiecībā uz starptautiskiem upju baseinu apgabaliem — vismaz to upes baseina apsaimniekošanas plāna daļu, kas attiecas uz dalībvalsts teritoriju.

2. Dalībvalstis iesniedz kopsavilkuma ziņojumus par:

- analīzēm, kas paredzētas 5. pantā, un
- monitoringa programmām, kas izstrādātas saskaņā ar 8. pantu,

kas uzsāktas pirmā upes baseina apsaimniekošanas plāna nolūkā trīs mēnešu laikā pēc to pabeigšanas.

3. Dalībvalstis trīs gadu laikā no katra 13. pantā noteiktā upes baseina apsaimniekošanas plāna vai tā korekcijas iesniedz starpziņojumu, kurā aprakstīta plānotās pasākumu programmas īstenošanas attīstība.

16. pants

Stratēģijas cīņai pret ūdens resursu piesārņošanu

1. Eiropas Parlaments un Padome pieņem īpašus pasākumus, lai novērstu ūdens resursu piesārņojumu ar atsevišķām piesārņojošām vielām vai piesārņojošu vielu grupām, kas rada vai ar kuru starpniecību tiek radīts ievērojams risks ūdens videi, it īpaši ūdens resursiem, kurus izmanto dzeramā ūdens ieguvei. Pasākumi attiecībā uz šīm piesārņojošajām vielām ir vērsti uz izplūdes, emisiju un zudumu pakāpenisku samazināšanu vai, attiecībā uz prioritārām bīstamām vielām, kas definētas 2. panta 30. punktā — to lietojuma izbeigšanu vai pakāpenisku pārtraukšanu. Šādus pasākumus pieņem, pamatojoties uz priekšlikumiem, ko Komisija iesniedz saskaņā ar Līgumā noteiktajām procedūrām.

2. Komisija iesniedz priekšlikumu, kurā norādīts prioritāru vielu saraksts, kuras izraudzītas no tām vielām, kas rada vai ar kuru starpniecību ūdens videi tiek radīts ievērojams risks. Vielu prioritāti nosaka pēc to iedarbības, pamatojoties uz risku, ko tās rada ūdens videi vai ar tās starpniecību, veicot:

- a) riska novērtējumu, ko īsteno saskaņā ar Padomes Regulu (EEK) Nr. 793/93 ⁽¹⁾, Padomes Direktīvu 91/414/EEK ⁽²⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 98/8/EK ⁽³⁾, vai
- b) mērķtiecīgu, pamatotu riska novērtējumu (pēc Regulas (EEK) Nr. 793/93 metodes), vēršot uzmanību vienīgi uz ūdens ekotoksiskumu un cilvēku toksicitāti, kas izraisīta ar ūdens vides starpniecību.

Vajadzības gadījumā, lai izpildītu 4. punktā minēto grafiku, vielām nosaka veicamo pasākumu prioritātes, pamatojoties uz risku, ko tās rada ūdens videi vai ar tā starpniecību, ko identificē ar vienkāršotu, uz riska novērtējuma pamatotu procedūru, kuras pamatā ir zinātniski principi, īpaši ņemot vērā:

- pierādījumus par būtisku attiecīgās vielas radīto apdraudējumu un jo īpaši ūdens ekotoksiskumu un cilvēku toksicitāti, ko izraisa ūdens iedarbība,
- pierādījumus no plaši izplatīta vides piesārņojuma monitoringa, un
- citus pierādītus faktorus, kas var norādīt uz plaši izplatītu vides piesārņojumu, kā, piemēram, attiecīgās vielas ražošanas vai izmantošanas apjomu, un izmantošanas veidus.

3. Komisijas priekšlikumā arī identificē prioritārās bīstamās vielas. Šādi rīkojoties, Komisija izraugās tās vielas, kas noteiktas Kopienas tiesību aktos attiecībā uz bīstamām vielām vai attiecīgos starptautiskos nolīgumos.

4. Komisija pārskata pieņemto prioritāro vielu sarakstu vēlākais četrus gadus pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas un turpmāk — vismaz reizi četros gados, attiecīgā gadījumā ierosinot priekšlikumus.

⁽¹⁾ OV L 84, 5.4.1993., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 230, 19.8.1991., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 98/47/EK (OV L 191, 7.7.1998., 50. lpp.).

⁽³⁾ OV L 123, 24.4.1998., 1. lpp.

5. Sagatavojot priekšlikumu, Komisija vērā ņem ieteikumus, ko sniedz Toksikoloģijas, ekotoksikoloģijas un vides zinātniskās komiteja, dalībvalstis, Eiropas Parlaments, Eiropas Vides aģentūra, Kopienas pētījumu programmas, starptautiskās organizācijas, kurās Kopiena līdzdarbojas, Eiropas uzņēmējsabiedrības, tostarp tās, kuras pārstāv mazos un vidējos uzņēmumus, Eiropas vides organizācijas, un citu attiecīgu informāciju, kas nonāk tās uzmanības lokā.

6. Attiecībā uz prioritārām vielām Komisija iesniedz priekšlikumus kontroles pasākumiem, lai:

- pakāpeniski samazinātu attiecīgo vielu izplūdi, emisijas un zudumus,
- izbeigtu vai pakāpeniski pārtrauktu saskaņā ar 3. punktu identificēto vielu izplūdi, emisijas un zudumus, nosakot attiecīgu grafiku šādiem pasākumiem. Šis grafiks nepārsniedz 20 gadus no brīža, kad Eiropas Parlaments un Padome saskaņā ar šā panta noteikumiem ir pieņēmusi šos priekšlikumus.

Šādi rīkojoties, tā nosaka attiecīgo līmeni, kas neprasa augstas izmaksas un ir samērīgs, nosaka produkta un procesa kontroles apvienojumu gan stacionāriem, gan difūzajiem avotiem un ņem vērā Kopienas vienotās emisiju robežvērtības procesa kontrolei. Attiecīgā gadījumā procesu kontroles pasākumus Kopienas līmenī var noteikt katrai nozarei. Ja produktu kontroles ietver attiecīgo atļauju pārskatīšanu, kas izsniegta saskaņā ar Direktīvu 91/414/EEK un 98/8/EEK, šādus pārskatus veic saskaņā ar minēto direktīvu noteikumiem. Katrā kontroles priekšlikumā precizē tās efektivitātes pārskatīšanas, koriģēšanas un izvērtēšanas kārtību.

7. Komisija iesniedz priekšlikumus par kvalitātes standartiem, kas attiecas uz prioritāro vielu koncentrāciju virszemes ūdeņos, nogulumiežos vai biotās.

8. Komisija iesniedz priekšlikumus saskaņā ar 6. un 7. punktu un vismaz attiecībā uz emisiju kontrolēm stacionāriem piesārņojuma avotiem un vides kvalitātes standartiem divu gadu laikā no attiecīgās vielas iekļaušanas prioritāro vielu sarakstā. Ja sešu gadu laikā pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā nav pieņemts nolīgums Kopienas līmenī attiecībā uz pirmajā prioritāro vielu sarakstā iekļautajām vielām, dalībvalstis ievieš vides kvalitātes standartus šīm vielām visos virszemes ūdeņos, ko skar šo vielu izplūdes, un šādu izplūžu galveno avotu kontroles, pamatojoties, *inter alia*, uz visu tehnisko samazināšanas iespēju apsvērumiem. Attiecībā uz vielām, ko prioritāro vielu sarakstā iekļauj pēc tam, ja Kopienas līmenī nav līguma, dalībvalstis veic šādus pasākumus piecus gadus pēc dienas, kad viela iekļauta sarakstā.

9. Komisija var sagatavot stratēģijas, lai novērstu ūdens resursu piesārņošanu ar jebkādam citām piesārņojošām vielām vai vielu grupām, tostarp jebkādu piesārņojumu, kas rodas avāriju rezultātā.

10. Sagatavojot priekšlikumus saskaņā ar 6. un 7. punktu, Komisija arī pārskata visas IX pielikumā uzskaitītās direktīvas. Termiņā, kas minēts 8. punktā, tā ierosina pārskatīt IX pielikumā iekļautos kontroles pasākumus visām tām vielām, kuras ir iekļautas prioritāro vielu sarakstā, un ierosina attiecīgus pasākumus, tostarp iespējamu IX pielikumā paredzēto kontroles pasākumu atcelšanu visām pārējām vielām.

Visus IX pielikumā paredzētos kontroles pasākumus, kurus ierosina pārskatīt, atceļ līdz šo grozījumu spēkā stāšanās dienai.

11. Prioritāro vielu saraksts, kas sastādīts no vielām, kas minētas 2. un 3. punktā, ko ierosinājusi Komisija, kļūst par šīs direktīvas X pielikumu, kad to pieņēmis Eiropas Parlaments un Padome. Pārskatīšanai, kas minēta 4. punktā, piemēro to pašu procedūru.

17. pants

Stratēģijas gruntsūdeņu piesārņojuma novēršanai un kontrolei

1. Eiropas Parlaments un Padome pieņem īpašus pasākumus, lai novērstu un kontrolētu gruntsūdeņu piesārņojumu. Šādi pasākumi ir vērsti uz to, lai panāktu labus ķīmiskās kvalitātes rādītājus gruntsūdeņiem saskaņā ar 4. panta 1. punkta b) apakšpunktu, un tos pieņem pēc Komisijas priekšlikuma, ko tā saskaņā ar Līgumā noteiktajām procedūrām iesniedz divu gadu laikā pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā.

2. Piedāvājot pasākumus, Komisija ņem vērā analīzi, kas veikta saskaņā ar 5. pantu un II pielikumu. Šādus pasākumus piedāvā ātrāk, ja ir pieejami dati, un tajos ietverti:

a) kritēriji labu gruntsūdeņu ķīmiskās kvalitātes rādītāju novērtēšanai saskaņā ar II pielikuma 2.2. punktu un V pielikuma 2.3.2. un 2.4.5. punktu;

b) kritēriji ievērojamu un stabilu augšupejošu tendenču identificēšanai un tendenču maiņas sākuma punktu noteikšanai, kas jāizmanto saskaņā ar V pielikuma 2.4.4. punktu.

3. Pasākumus, kurus veic 1. punkta piemērošanas rezultātā, iekļauj 11. pantā paredzētajās pasākumu programmās.

4. Ja saskaņā ar 2. punktu nav pieņemti kritēriji Kopienas līmenī, dalībvalstis ievieš attiecīgus kritērijus vēlākais piecu gadu laikā pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā.

5. Ja saskaņā ar 4. punktu nav pieņemti kritēriji valsts līmenī, tendenču maiņai kā sākuma punktu ņem maksimāli 75 % no esošajos Kopienas tiesību aktos norādītā kvalitātes standartu līmeņa, kas piemērojams gruntsūdeņiem.

18. pants

Komisijas ziņojums

1. Komisija publicē ziņojumu par šīs direktīvas īstenošanu vēlākais 12 gadus pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā un turpmāk reizi sešos gados, un iesniedz to Eiropas Parlamentam un Padomei.

2. Ziņojumā iekļauj šādu informāciju:

- a) pārskatu par panākumiem direktīvas īstenošanā;
- b) pārskatu par virszemes ūdeņu un gruntsūdeņu stāvokli Kopienā, kas veikts, saskaņojot to ar Eiropas Vides aģentūru;
- c) pārskatu par upju baseinu apsaimniekošanas plāniem, kas iesniegti saskaņā ar 15. pantu, ieskaitot ieteikumus turpmāko plānu uzlabošanai;
- d) atbilžu kopsavilkumu katram ziņojumam vai ieteikumam, ko dalībvalstis iesniegušas Komisijai, ievērojot 12. pantu;
- e) kopsavilkumu jebkādiem priekšlikumiem, kontroles pasākumiem un stratēģijām, kas izstrādātas saskaņā ar 16. pantu;
- f) kopsavilkumu atbildēm uz piezīmēm, ko Eiropas Parlaments vai Padome sniegusi attiecībā uz iepriekšējiem īstenošanas ziņojumiem.

3. Komisija arī publicē ziņojumu par sasniegto, pamatojoties uz kopsavilkuma ziņojumiem, ko dalībvalstis iesniedz saskaņā ar 15. panta 2. punktu, un iesniedz to Eiropas Parlamentam un dalībvalstīm vēlākais divus gadus pēc 5. un 8. pantā minētajiem datumiem.

4. Komisija trīs gadu laikā no katra 1. punktā paredzētā ziņojuma publicēšanas publicē starpziņojumu, aprakstot sasniegto,

pamatojoties uz dalībvalstu starpziņojumiem, kas minēti 15. panta 3. punktā. To iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei.

5. Attiecīgā gadījumā, saskaņā ar pārskata ciklu, Komisija sasauca visu dalībvalstu ieinteresēto pušu konferenci par Kopienas ūdens resursu politiku, lai tās sniegtu atzinumus par Komisijas īstenošanas ziņojumiem un dalītos pieredzē.

Dalībnieku vidū jābūt kompetentu iestāžu, Eiropas Parlamenta, nevalstisko organizāciju, ekonomisko un sociālo partneru, patērētāju organizāciju, akadēmisko aprindu pārstāvjiem un citiem ekspertiem.

19. pants

Turpmāku Kopienas pasākumu plāni

1. Reizi gadā Komisija informācijas nolūkā iesniedz 21. pantā minētajai komitejai indikatīvu pasākumu plānu, kam ir ietekme uz tiesību aktiem ūdens resursu jomā un ko tā gatavoja ierosināt tuvākajā laikā, tostarp jebkādos pasākumus, kuru pamatā ir ierosinājumi, kontroles pasākumi un stratēģijas, kas izstrādātas saskaņā ar 16. pantu. Komisija pirmo reizi to iesniedz vēlākais divu gadu laikā pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā.

2. Komisija pārskatīs šo direktīvu vēlākais 19 gadus pēc tās stāšanās spēkā un ierosinās jebkādos vajadzīgos grozījumus.

20. pants

Tehniski pielāgojumi direktīvai

1. Direktīvas I un III pielikumu, kā arī V pielikuma 1.3.6. punktu pielāgo zinātnes un tehnikas attīstībai saskaņā ar 21. pantā noteiktajām procedūrām, ņemot vērā termiņus upju baseinu apsaimniekošanas plānu pārskatīšanai un koriģēšanai, kā minēts 13. pantā. Attiecīgā gadījumā Komisija var pieņemt pamatnostādnes II un V pielikuma īstenošanai saskaņā ar 21. pantā noteiktajām procedūrām.

2. Lai pārraidītu un apstrādātu datus, tostarp statistikas un kartogrāfiskos datus, var pieņemt tehniskos formātus 1. punkta nolūkā, saskaņā ar 21. pantā noteiktajām procedūrām.

21. pants

Regulatīvā komiteja

1. Komisijai palīdz komiteja (še turpmāk — “komiteja”).

2. Ja izdarīta atsauce uz šo pantu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5. un 7. pantu, ņemot vērā minētā lēmuma 8. panta noteikumus.

Lēmuma 1999/468/EK 5. panta 6. punktā noteiktais termiņš ir trīs mēneši.

3. Komiteja pieņem savu reglamentu.

22. pants

Atcelšana un pārejas noteikumi

1. Septiņus gadus pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā atceļ:

— Padomes Direktīvu 75/440/EEK (1975. gada 16. jūnijs) par dzeramā ūdens ieguvei paredzētā virszemes ūdens kvalitāti dalībvalstīs ⁽¹⁾,

— Padomes Lēmumu 77/795/EEK (1977. gada 12. decembris), ar ko paredz vienotu procedūru informācijas apmaiņai attiecībā uz virszemes saldūdens kvalitāti Kopienā ⁽²⁾,

— Padomes Direktīvu 79/869/EEK (1979. gada 9. oktobris) par dzeramā ūdens ieguvei paredzētā virszemes ūdens mērīšanas metodēm un paraugu ņemšanas un analīžu biežumu dalībvalstīs ⁽³⁾.

2. Trīspadsmit gadus pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā atceļ:

— Padomes Direktīvu 78/659/EEK (1978. gada 18. jūlijs) par saldūdeņu kvalitāti, ko nepieciešams aizsargāt vai uzlabot nolūkā atbalstīt zivju dzīvi ⁽⁴⁾,

— Padomes Direktīvu 79/923/EEK (1979. gada 30. oktobris) par kvalitātes prasībām ūdeņiem, no kuriem iegūst čaulgliemjus ⁽⁵⁾,

— Padomes Direktīvu 80/68/EEK (1979. gada 17. decembris) par gruntsūdeņu aizsardzību pret dažu bīstamu vielu radītu piesārņojumu,

— Direktīvu 76/464/EEK, izņemot 6. pantu, ko atceļ no šīs direktīvas spēkā stāšanās brīža.

3. Uz Direktīvu 76/464/EEK attiecas šādi pārejas noteikumi:

a) prioritāro vielu saraksts, kas pieņemts saskaņā ar šīs direktīvas 16. pantu, aizstāj to vielu sarakstu, kuras atzītas par prioritārām Komisijas 1982. gada 22. jūnija paziņojumā Padomei;

b) Direktīvas 76/464/EEK 7. panta nolūkā dalībvalstis var piemērot šajā direktīvā noteiktos principus piesārņojuma problēmu un to izraisīto vielu identificēšanai, kvalitātes standartu noteikšanai un pasākumu pieņemšanai.

4. Vides aizsardzības mērķus, kas noteikti 4. pantā, un vides kvalitātes standartus, kas paredzēti IX pielikumā un saskaņā ar 16. panta 7. punktu, un ko noteikušas dalībvalstis saskaņā ar V pielikumu prioritāro vielu sarakstā neiekļautām vielām un saskaņā ar 16. panta 8. punktu — attiecībā uz prioritārām vielām, kurām nav noteikti Kopienas standarti, uzskata par vides kvalitātes standartiem Direktīvas 96/61/EK 2. panta 7. punkta un 10. panta nolūkā.

5. Ja viela, kas iekļauta prioritāro vielu sarakstā, kas pieņemts saskaņā ar 16. pantu, nav iekļauta šīs direktīvas VIII pielikumā vai Direktīvas 96/61/EK III pielikumā, to pievieno tam.

6. Attiecībā uz virszemes ūdenstilpēm, vides standarti, kas noteikti saskaņā ar šajā direktīvā noteikto pirmo upes baseina apsaimniekošanas plānu, kā minimumu paredz kvalitātes standartus, kuri ir vismaz tikpat stingri kā standarti, kas noteikti Direktīvas 76/464/EEK īstenošanai.

23. pants

Sankcijas

Dalībvalstis nosaka sankcijas, ko piemēro to valsts noteikumu pārkāpumiem, kurus pieņem saskaņā ar šo direktīvu. Šādi noteiktās sankcijas ir efektīgas, ar nodarījumu samērīgas un preventīvas.

⁽¹⁾ OV L 194, 25.7.1975., 26. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 91/692/EEK.

⁽²⁾ OV L 334, 24.12.1977., 29. lpp. Lēmumā jaunākie grozījumi izdarīti ar 1994. gada Pievienošanās aktu.

⁽³⁾ OV L 271, 29.10.1979., 44. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar 1994. gada Pievienošanās aktu.

⁽⁴⁾ OV L 222, 14.8.1978., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar 1994. gada Pievienošanās aktu.

⁽⁵⁾ OV L 281, 10.11.1979., 47. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 91/692/EEK.

24. pants

Īstenošana

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības vēlākais līdz 2003. gada 22. decembrim. Tās par to tūlīt informē Komisiju.

Kad dalībvalstis pieņem šos tiesību aktus, tajos iekļauj atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarīt šādas atsauces.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to savu tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva. Komisija par to informē pārējās dalībvalstis.

25. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā dienā, kad to publicē Eiropas Kopienų Oficiālajā Vēstnesī.

26. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Luksemburgā, 2000. gada 23. oktobrī

Eiropas Parlamenta vārdā —

priekšsēdētāja

N. FONTAINE

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

J. GLAVANY

I PIELIKUMS

INFORMĀCIJA, KAS VAJADZĪGA KOMPETENTO IESTĀŽU SARAKSTAM

Kā noteikts 3. panta 8. punktā, dalībvalstis sniedz šādu informāciju par visām kompetentajām iestādēm katrā upju baseinu apgabalā, kā arī jebkādā starptautiska upju baseina daļā, kas atrodas to teritorijā.

- i) Kompetentās iestādes nosaukums un adrese — oficiālais nosaukums un adrese iestādei, ko nosaka saskaņā ar 3. panta 2. punktu.
 - ii) Upju baseinu apgabala ģeogrāfiskais pārklājums — galveno upju nosaukumi upju baseinu apgabalā līdz ar upju baseinu apgabala precīzu robežu aprakstu. Šai informācijai, cik vien iespējams, jābūt pieejamai ievadišanai ģeogrāfiskajā informācijas sistēmā (GIS) un/vai Komisijas ģeogrāfiskajā informācijas sistēmā (GISCO).
 - iii) Kompetentās iestādes juridiskais statuss — kompetentās iestādes juridiskā statusa apraksts un, vajadzības gadījumā, tās statūtu, dibināšanas līguma vai līdzvērtīga juridiska dokumenta kopsavilkums vai kopija.
 - iv) Kompetence — katras kompetentās iestādes juridiskās un administratīvās kompetences un tās lomas apraksts katrā upju baseinu apgabalā.
 - v) Dalība — ja kompetentā iestāde darbojas kā koordinējošā iestāde citām kompetentām iestādēm, ir vajadzīgs šo iestāžu saraksta un institucionālo attiecību, kas izveidotas koordinācijas nodrošināšanai, kopsavilkums.
 - vi) Starptautiskās attiecības — ja upju baseinu apgabals iesniedzas vairāk nekā vienas dalībvalsts teritorijā vai ietver trešo valstu teritoriju, ir vajadzīgs to starptautisko attiecību kopsavilkums, kas izveidotas koordinācijas nodrošināšanai.
-

II PIELIKUMS

1 VIRSZEMES ŪDEŅI

1.1. Virszemes ūdenstilpju tipu raksturojums

Dalībvalstis identificē virszemes ūdenstilpju izvietojumu un robežas un veic visu šādu ūdenstilpju sākotnējo raksturojumu saskaņā ar šādu metodoloģiju. Dalībvalstis var sagrupēt virszemes ūdenstilpes šā sākotnējā raksturojuma sakarā.

- i) Upes baseina apgabala virszemes ūdenstilpes definē kā tilpes, kas attiecināmas uz kādu no šē turpmāk nosauktajām virszemes ūdeņu kategorijām: upes, ezeri, pārejas ūdeņi vai piekrastes ūdeņi, vai kā mākslīgi virszemes ūdens objekti, vai stipri pārveidoti virszemes ūdens objekti.
- ii) Katrā virszemes ūdeņu kategorijā, attiecīgās virszemes ūdenstilpes, kas atrodas upes baseina apgabalā, diferencē saskaņā ar tipu. Šos tipus nosaka, izmantojot "A sistēmu" vai "B sistēmu", kā noteikts 1.2. punktā.
- iii) Ja izmanto A sistēmu, virszemes ūdenstilpes upes baseina apgabalā vispirms diferencē atbilstoši attiecīgajiem ekoreģioniem saskaņā ar 1.2. punktā noteiktajiem ģeogrāfiskajiem apgabaliem, kas norādīti attiecīgā kartē XI pielikumā. Katrā ekoreģionā esošās ūdenstilpes pēc tam diferencē atbilstoši virszemes ūdenstilpju tipiem saskaņā ar tiem raksturlielumiem, kas norādīti tabulās A sistēmai.
- iv) Ja izmanto B sistēmu, dalībvalstīm ir jāpanāk vismaz tā pati diferenciācijas pakāpe, kāda tiktu sasniegta, izmantojot A sistēmu. Attiecīgi upes baseina apgabalā esošās virszemes ūdenstilpes diferencē pēc to tipiem, izmantojot obligātos raksturlielumus un tādu izvēles raksturlielumu vai raksturlielumu kombināciju vērtības, kas ir vajadzīgas, lai nodrošinātu tipam raksturīgu bioloģisko atskautes apstākļu ticamu iegūšanu.
- v) Mākslīgiem vai stipri pārveidotiem ūdens objektiem diferenciāciju veic saskaņā ar tādu virszemes ūdeņu kategoriju raksturlielumiem, kas visprecīzāk atbilst attiecīgajam stipri pārveidotajam vai mākslīgajam ūdens objektam.
- vi) Dalībvalstis iesniedz Komisijai karti vai kartes (GIS formātā) tipu ģeogrāfiskajai atrašanās vietai, kas atbilst diferenciācijas pakāpei, kura tiek prasīta saskaņā ar A sistēmu.

1.2. Ekoreģioni un virszemes ūdenstilpju tipi

1.2.1. Upes

A sistēma

Noteiktā tipoloģija	Raksturlielumi
Ekoreģions	Ekoreģioni, kas norādīti XI pielikuma A kartē
Tips	Augstuma tipoloģija augsts: > 800 m vidēji augsts: 200 līdz 800 m zems: < 200 m Lieluma tipoloģija, pamatojoties uz sateces baseinu mazs: 10 līdz 100 km² vidējs: > 100 līdz 1 000 km² liels: > 1 000 līdz 10 000 km² ļoti liels: > 10 000 km² Ģeoloģija kalnaina silicītu organiska

B sistēma

Alternatīvs raksturojums	Fizikālie un ķīmiskie faktori, kas nosaka upes vai upes daļas raksturlielumus, un līdz ar to — populāciju struktūru un sastāvu
Obligātie faktori	augstums platums garums ģeoloģija lielums
Izvēles faktori	attālums no upes iztekas tecējuma enerģija (tecējuma funkcija un virsmas slīpums) vidējais ūdensteces platums vidējais ūdens dziļums vidējais ūdens virsmas slīpums galvenās upes gultnes veids un forma tecējuma ātruma kategorija palienes forma cietvielu pārvietošana skābju neitralizēšanas spēja vidējais substrāta sastāvs hlorīds gaisa temperatūras amplitūda vidējā gaisa temperatūra nokrišņi

1.2.2. Ezeri

A sistēma

Noteiktā tipoloģija	Raksturlielumi
Ekoreģions	Ekoreģioni, kas norādīti XI pielikuma A kartē
Tips	Augstuma tipoloģija augsts: > 800 m vidēji augsts: 200 līdz 800 m zems: < 200 m Dziļuma tipoloģija, pamatojoties uz vidējo dziļumu < 3 m 3 līdz 15 m > 15 m Lieluma tipoloģija, pamatojoties uz sateces baseinu 0,5 līdz 1 km² 1 līdz 10 km² 10 līdz 100 km² > 100 km² Ģeoloģija kalķaina silicītu organiska

B sistēma

Alternatīvs raksturojums	Fizikālie un ķīmiskie faktori, kas nosaka ezera raksturlielumus, un līdz ar to populāciju struktūru un sastāvu
Obligātie faktori	augstums platums garums dziļums ģeoloģija lielums
Izvēles faktori	vidējais ūdens dziļums ezera forma ūdens apmaiņas periods vidējā gaisa temperatūra gaisa temperatūras amplitūda sajaukšanās raksturlielumi (piemēram, monomiktiski, dimiktiski, polimiktiski) skābju neitralizēšanas spēja mineralizācijas raksturs vidējais substrāta sastāvs ūdenslīmeņa svārstības

1.2.3. Pārejas ūdeņi

A sistēma

Noteiktā tipoloģija	Raksturlielumi
Ekoreģions	Tālāk norādītie, kas identificēti XI pielikuma B kartē Baltijas jūra Barenca jūra Norvēģu jūra Ziemeļjūra Atlantijas okeāna ziemeļi Vidusjūra
Tips	Pamatojoties uz gada vidējo sāļuma pakāpi < 0,5 ‰: saldūdens 0,5 līdz < 5 ‰: saldūdens 5 līdz < 18 ‰: iesālūdens 18 līdz < 30 ‰: sāļūdens 30 līdz < 40 ‰: sāļūdens Pamatojoties uz vidējo plūdmaiņu amplitūdu < 2 m: zems paisuma līmenis 2 līdz 4 m: vidējs paisuma līmenis >4 m: augsts paisuma līmenis

B sistēma

Alternatīvs raksturojums	Fizikālie un ķīmiskie faktori, kas nosaka pārejas ūdeņu raksturlielumus, un līdz ar to — populāciju struktūru un sastāvu
Obligātie faktori	platums garums plūdmaiņu amplitūda sāļums
Izvēles faktori	dziļums straumes ātrums pakļaušana viļņu iedarbībai ūdens apmaiņas periods vidējā ūdens temperatūra sajaukšanās raksturlielumi duļķainība vidējais substrāta sastāvs forma ūdens temperatūras amplitūda

1.2.4. Piekrastes ūdeņi

A sistēma

Noteiktā tipoloģija	Raksturlielumi
Ekoreģions	Tālāk norādītie, kas identificēti XI pielikuma B kartē Baltijas jūra Barenca jūra Norvēģu jūra Ziemeļjūra Atlantijas okeāna ziemeļi Vidusjūra
Tips	Pamatojoties uz gada vidējo sāļumu < 0,5 ‰: saldūdens 0,5 līdz < 5 ‰: saldūdens 5 līdz < 18 ‰: iesālūdens 18 līdz < 30 ‰: sāļūdens 30 līdz < 40 ‰: sāļūdens Pamatojoties uz vidējo dziļumu sekls ūdens: < 30 m vidējs: (30 līdz 200 m) dziļš: > 200 m

B sistēma

Alternatīvs raksturojums	Fizikālie un ķīmiskie faktori, kas nosaka piekrastes ūdeņu raksturlielumus, un līdz ar to populāciju struktūru un sastāvu
Obligātie faktori	platums garums plūdmaiņu amplitūda sāļums
Izvēles faktori	straumes ātrums pakļaušana viļņu iedarbībai vidējā ūdens temperatūra sajaukšanās raksturlielumi duļķainība aiztures laiks (noslēgtos līčos) vidējais substrāta sastāvs ūdens temperatūras amplitūda

1.3. Tipam raksturīgu atskaitei nosacījumu noteikšana virszemes ūdenstilpju tipiem

- i) Katram virszemes ūdenstilpes tipam, ko raksturo saskaņā ar 1.1. punktu, tipam raksturīgos hidromorfoloģiskos un fizikālķīmiskos nosacījumus nosaka, ņemot vērā hidromorfoloģiskās un fizikālķīmiskās kvalitātes faktorus, kas precizēti V pielikuma 1.1. punktā tādām virszemes ūdenskrātuves tipam, kuru raksturo augsti ekoloģiskās kvalitātes rādītāji kā noteikts attiecīgā tabulā V pielikuma 1.2. punktā. Tipam raksturīgos bioloģiskos atskaitei nosacījumus nosaka, ņemot vērā bioloģiskās kvalitātes faktorus, kas precizēti V pielikuma 1.1. punktā tādām virszemes ūdenskrātuves tipam, kuru raksturo augsti ekoloģiskās kvalitātes rādītāji kā noteikts attiecīgā tabulā V pielikuma 1.2. punktā.
- ii) Piemērojot šajā punktā norādītās procedūras stipri pārveidotiem vai mākslīgiem ūdens objektiem, atsaucies uz augstiem ekoloģiskās kvalitātes rādītājiem uzskata par atsaucēm, kas raksturo maksimālo ekoloģisko potenciālu, kas noteikts V pielikuma 1.2.5. tabulā. Ūdens objekta maksimālo ekoloģiskā potenciāla vērtību pārskata reizi sešos gados.
- iii) Tipam raksturīgo nosacījumu i) un ii) punkta nolūkā, kā arī tipam raksturīgo bioloģisko atskaitei nosacījumu pamatā, var būt vai nu telpa vai arī modelēšana, vai arī tos var iegūt, izmantojot šo metožu kombināciju. Ja nav iespējams izmantot šīs metodes, dalībvalstis var izmantot speciālistu vērtējumu, lai noteiktu šādus nosacījumus. Nosakot ļoti labus ekoloģiskās kvalitātes rādītājus attiecībā uz noteiktu sintētisku piesārņojošu vielu koncentrācijām, konstatējamās robežas ir tās, kuras var iegūt saskaņā ar pieejamajām metodēm brīdī, kad jānosaka tipam raksturīgie nosacījumi.
- iv) Attiecībā uz tipam raksturīgiem bioloģiskiem bāzes apstākļiem, kuru pamatā ir telpa, dalībvalstis attīsta atskaitei tīklu katram virszemes ūdenstilpes tipam. Tīklu veido pietiekami liels skaits teritoriju, kurās ir ļoti labi rādītāji, lai nodrošinātu pietiekamu ticamības līmeni bāzes apstākļu vērtībām, ņemot vērā kvalitātes faktoru vērtības, kas atbilst ļoti labiem ekoloģiskās kvalitātes rādītājiem virszemes ūdenstilpes tipam, un modelēšanas paņēmienus, kas piemērojami saskaņā ar v) punktu.
- v) Tipam raksturīgos bioloģiskos bāzes apstākļus, kas pamatoti uz modelēšanu, var iegūt, izmantojot prognozētos modeļus vai retrospekcijas metodes. Metodēs izmanto vēsturiskus, paleoloģiskus un citus pieejamus datus un tās paredz pietiekamu ticamības līmeni par bāzes apstākļu vērtībām, lai nodrošinātu šādi iegūtu apstākļu konsekvenci un derīgumu katram virszemes ūdenstilpju tipam.

- vi) Ja nav iespējams noteikt ticamus tipam raksturīgus bāzes apstākļus kvalitātes faktoram virszemes ūdenstilpes tipam sakarā ar attiecīgā faktora dabīgo mainību ne tikai gadalaiku maiņas rezultātā, tad šo faktoru izslēdz no attiecīgā virszemes ūdenstilpju tipa ekoloģiskās kvalitātes rādītāju novērtējuma. Šādos apstākļos dalībvalstis sniedz šīs izslēgšanas iemeslus upes baseina apsaimniekošanas plānā.

1.4. Spiedietu identificēšana

Dalībvalstis vāc un saglabā informāciju par ievērojamu antropogēnu spiedienu veidu un apjomu, kādiem var būt pakļautas virszemes ūdenstilpes katrā upju baseinu apgabalā, jo īpaši turpmāk doto.

Ievērojama piesārņojuma novērtējums un identificēšana no stacionārajiem avotiem, jo īpaši ar vielām, kas uzskaitītas VIII pielikumā, no pilsētvides, rūpnieciskām, lauksaimnieciskām iekārtām un darbībām, pamatojoties, *inter alia*, uz informāciju, kas apkopota saskaņā ar:

- i) Direktīvas 91/271/EEK 15. un 17. pantu;
 - ii) Direktīvas 96/61/EEK 9. un 15. pantu ⁽¹⁾;
- un sākotnējā upes baseina apsaimniekošanas plāna nolūkā saskaņā ar:
- iii) Direktīvas 76/464/EEK 11. pantu; un
 - iv) Direktīvām 75/440/EK, 76/160/EEK ⁽²⁾, 78/659/EEK un 79/923/EEK ⁽³⁾.

Ievērojama piesārņojuma novērtējums un identificēšana no difūziem avotiem, jo īpaši ar vielām, kas uzskaitītas VIII pielikumā, no pilsētvides, rūpnieciskām, lauksaimnieciskām iekārtām un darbībām, pamatojoties, *inter alia*, uz informāciju, kas apkopota saskaņā ar:

- i) Direktīvas 91/676/EEK 3., 5. un 6. pantu ⁽⁴⁾;
- ii) Direktīvas 91/414/EEK 7. un 17. pantu;
- iii) Direktīvu 98/9/EK;

un pirmā upes baseina apsaimniekošanas plāna nolūkā saskaņā ar:

- iv) Direktīvām 75/440/EEK, 76/160/EEK, 76/464/EEK, 78/659/EEK un 79/923/EEK.

Ievērojamas ūdens ieguves novērtēšana un identificēšana pilsētvides, rūpnieciskam, lauksaimnieciskam un citiem izmantojumiem, ņemot vērā gadalaiku maiņu, kopējo gada pieprasījumu un ūdens zudumus izplatīšanas sistēmās.

Ievērojama ūdens tecējuma regulējuma ietekmes uz vispārējiem tecējuma raksturlielumiem un ūdens bilanci novērtējums un identificēšana, ieskaitot ūdens pāreju un novirzīšanu.

Ievērojamu morfoloģisku izmaiņu identificēšana ūdenstilpēm.

Citu ievērojamu antropogēnu ietekmju novērtējums un noteikšana attiecībā uz virszemes ūdeņu stāvokli.

Zemes izmantošanas shēmu novērtēšana, tostarp galveno pilsētvides, rūpniecisko un lauksaimniecisko teritoriju un, attiecīgā gadījumā, zivsaimniecības un mežu, noteikšana.

1.5. Ietekmes novērtējums

Dalībvalstis veic novērtējumu virszemes ūdenstilpju stāvokļa jutībai attiecībā uz iepriekš identificētajiem spiedieniem.

⁽¹⁾ OV L 135, 30.5.1991., 40. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 98/15/EK (OV L 67, 7.3.1998., 29. lpp.).

⁽²⁾ OV L 31, 5.2.1976., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar 1994. gada Pievienošanās aktu.

⁽³⁾ OV L 281, 10.11.1979., 47. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 91/692/EEK (OV L 377, 31.12.1991., 48. lpp.).

⁽⁴⁾ OV L 375, 31.12.1991., 1. lpp.

Dalībvalstis izmanto iepriekš minēto informāciju un jebkādu citu atbilstošu informāciju, tostarp esošos vides monitoringa datus, lai veiktu novērtējumu iespējamībai, ka virszemes ūdenstilpes upju baseinu apgabalā nespēs sasniegt vides kvalitātes mērķus, kas noteikti tilpēm saskaņā ar 4. pantu. Dalībvalstis var izmantot modelēšanas paņēmienus, lai palīdzētu veikt šādu novērtējumu.

Tām ūdenstilpēm, kuras identificē kā tādas, kurās pastāv risks, ka tās neatbilst vides kvalitātes rādītājiem, vajadzības gadījumā veic turpmāku raksturojumu, lai optimizētu gan 8. pantā noteikto monitoringa programmu, gan 11. pantā noteikto pasākumu programmu sastādīšanu.

2. GRUNTSŪDENĪ

2.1. Sākotnējais raksturojums

Dalībvalstis veic visu gruntsūdens tilpju sākotnējo raksturojumu, lai novērtētu to izmantojumu un riska pakāpi, kādā pastāv risks, ka tās neatbilst 4. pantā noteiktajiem mērķiem katrai gruntsūdens tilpei. Dalībvalstis šā sākotnējā raksturojuma nolūkā gruntsūdens tilpes var sagrupēt. Šajā analīzē var izmantot esošos hidroloģiskos, ģeoloģiskos, augsnei raksturīgos, zemes izmantošanas, izplūdes, ieguves un citus datus, taču tajā definē:

- gruntsūdens tilpes vai tilpju atrašanās vietu un robežas,
- spiedienus, kādiem var tikt pakļauta gruntsūdens tilpe vai tilpes, tostarp:
 - difūzos piesārņojuma avotus,
 - stacionāros piesārņojuma avotus,
 - ieguvi,
 - mākslīgo pievadīšanu,
- virsējo slāņu vispārējās īpašības sateces baseinā, no kurienes gruntsūdens tilpei tiek pievadīts ūdens,
- tās gruntsūdens tilpes, kurām ir tieši atkarīgas virszemes ūdeņu ekosistēmas vai sauszemes ekosistēmas.

2.2. Turpmākais raksturojums

Pēc šā sākotnējā raksturojuma dalībvalstis veic detalizētāku to gruntsūdens tilpju vai tilpju grupu raksturojumu, kuras identificē kā apdraudētas, lai noteiktu precīzāku šāda riska nozīmīguma novērtējumu un noteiktu jebkādas pasākumus, kas veicami saskaņā ar 11. pantu. Šajā raksturojumā attiecīgi iekļauj atbilstošu informāciju par cilvēku darbības ietekmi un, vajadzības gadījumā, informāciju par:

- gruntsūdens tilpes ģeoloģiskajiem raksturlielumiem, tostarp ģeoloģisko vienību apjomu un veidu,
- gruntsūdens tilpes hidroģeoloģiskajiem raksturlielumiem, tostarp hidraulisko vadītspēju, porainību un aizturēšanu,
- virsējo nogulumiežu un augšņu raksturlielumiem sateces baseinā, no kurienes gruntsūdens tilpei tiek pievadīts ūdens, tostarp par šo nogulumiežu un augšņu biezumu, porainību, hidraulisko vadītspēju un absorbēšanas īpašībām,
- gruntsūdeņu stratifikācijas pazīmēm gruntsūdens tilpē,
- saistīto virszemes sistēmu, tostarp sauszemes ekosistēmu un to virszemes ūdenstilpju uzskaiti, ar kurām gruntsūdens tilpe ir dinamiski saistīta,

- aprēķiniem par ūdens apmaiņas virzieniem un ātrumu gruntsūdens tilpes un saistīto virszemes sistēmu vidū,
- pietiekamiem datiem, lai aprēķinātu gada vidējo ūdens pievadīšanas ātrumu ilgākā laika posmā,
- gruntsūdeņu ķīmiskā sastāva raksturojumu, tostarp precizējumu par cilvēku darbības ietekmi uz to. Nosakot dabīgos fona līmeņus šim gruntsūdens tilpēm, dalībvalstis var izmantot gruntsūdeņu raksturošanas tipoloģijas.

2.3. Pārskats par cilvēku darbības ietekmi uz gruntsūdeņiem

Attiecībā uz tām gruntsūdens tilpēm, kuras šķērso robežu starp divām vai vairākām dalībvalstīm vai kuras atbilstoši sākotnējam raksturojumam, kas veikts saskaņā 2.1. punktu identificē kā tādas, kurās pastāv risks, ka tās neatbilst 4. pantā norādīto mērķu sasniegšanai katrai tilpei, turpmāk sniegto informāciju apkopo un vajadzības gadījumā saglabā par katru gruntsūdens tilpi:

- a) to gruntsūdens tilpes punktu atrašanās vieta, kurus izmanto ūdens ieguvei, izņemot:
 - ūdens ieguves punktus, kas nodrošina mazāk nekā vidēji 10 m^3 dienā, vai
 - tā ūdens ieguves punktus, kuri paredzēti patēriņam cilvēku uzturā, kas nodrošina mazāk nekā vidēji 10 m^3 dienā vai apgādā mazāk nekā 50 personas;
- b) gada vidējie ieguves apjomi no šādiem punktiem;
- c) no gruntsūdens tilpes iegūtā ūdens ķīmiskais sastāvs;
- d) to gruntsūdens tilpes punktu atrašanās vieta, kuros tieši pievada ūdeni;
- e) pievades apjomi šādos punktos;
- f) gruntsūdens tilpei pievadītā ūdens ķīmiskais sastāvs;
- g) zemes izmantojums sateces baseinā vai baseinos, no kurienes gruntsūdens tilpei tiek pievadīts ūdens, tostarp iepludinātās piesārņojošās vielas un antropogēnās izmaiņas pievadītā ūdens raksturlielumos, kā, piemēram, lietus ūdeņu un notekūdeņu novirzīšanās zemes sablīvēšanās, mākslīgas pievadīšanas, aizsprostošanas vai drenāžas dēļ.

2.4. Pārskats par uz gruntsūdeņu līmeņa izmaiņu ietekmi

Dalībvalstis arī identificē tās gruntsūdens tilpes, kurām saskaņā ar 4. pantu ir jānosaka zemāki mērķi, tostarp, pēc tam, kad apsvērta ūdenstilpes stāvokļa ietekme attiecībā uz:

- i) virszemes ūdeņiem un saistītajām sauszemes ekosistēmām;
- ii) ūdens regulēšanu, aizsardzību no plūdiem un zemes drenāžu;
- iii) cilvēku attīstību.

2.5. Pārskats par piesārņojuma ietekmi uz gruntsūdeņu kvalitāti

Dalībvalstis identificē tās gruntsūdens tilpes, kurām saskaņā ar 4. panta 5. punktu jānosaka zemāki mērķi, ja cilvēku darbības rezultātā, kā noteikts saskaņā ar 5. panta 1. punktu, gruntsūdens tilpe ir tā piesārņota, ka sasniegt labus ķīmiskās kvalitātes rādītājus gruntsūdeņiem ir neiespējami vai nesamērīgi dārgi.

III PIELIKUMS

EKONOMISKĀ ANALĪZE

Ekonomiskajā analīzē ietver pietiekami precīzu informāciju (ņemot vērā izmaksas, kas saistītas ar attiecīgo datu apkopošanu), lai:

- a) veiktu attiecīgus aprēķinus, kas vajadzīgi, lai saskaņā ar 9. pantu ņemtu vērā ūdens pakalpojumu izmaksu atgūšanas principu, ievērojot ilglaicīgas piedāvājuma un pieprasījuma prognozes ūdenim upju baseinu apgabalā, un vajadzības gadījumā veiktu:
 - apjoma, cenu un izmaksu aprēķinus saistībā ar ūdens pakalpojumiem, un
 - attiecīgu ieguldījumu aprēķinus, tostarp šādu ieguldījumu prognozes;
 - b) novērtētu tādu pasākumu kompleksu, kas neprasa augstas izmaksas, attiecībā uz to ūdens izmantojumu, kas iekļaujams 11. pantā paredzētajā pasākumu programmā, pamatojoties uz šādu pasākumu potenciālo izmaksu aprēķiniem.
-

IV PIELIKUMS

AIZSARGĀTI APGABALI

1. Aizsargāto apgabalu reģistrā, kas paredzēts 6. pantā, iekļauj šādus aizsargāto apgabalu veidus:
 - i) apgabali, kas noteikti tāda ūdens ieguvei, kurš paredzēts patēriņam cilvēku uzturā saskaņā ar 7. pantu;
 - ii) apgabali, kas noteikti ekonomiski nozīmīgu ūdensaugu un ūdensdzīvnieku sugu aizsardzībai;
 - iii) ūdenstilpes, kas noteiktas kā rekreācijas ūdeņi, tostarp apgabali, kas paredzēti kā pludmales saskaņā ar Direktīvu 76/160/EEK;
 - iv) apgabali, kas ir jutīgi no barības vielu viedokļa, īpaši tie apgabali, kuri noteikti kā jutīgi apgabali saskaņā ar Direktīvu 91/676/EEK, un apgabali, kas noteikti kā jutīgi apgabali saskaņā ar Direktīvu 91/271/EEK;
 - v) apgabali, kas noteikti dzīvotņu vai sugu aizsardzībai, ja ūdens resursu stāvokļa saglabāšana vai uzlabošana ir svarīgs to aizsardzības faktors, tostarp attiecīgas *Natura 2000* teritorijas, kas noteiktas saskaņā ar Direktīvu 92/43/EEK ⁽¹⁾ un Direktīvu 79/409/EEK ⁽²⁾.
2. Reģistra kopsavilkumā, kas paredzēts kā upes baseina apsaimniekošanas plāna daļa, ietver kartes, kurās norādīta katra aizsargātā apgabala atrašanās vieta un Kopienas, valsts vai vietējo tiesību aktu apraksts, saskaņā ar kuriem tie noteikti.

⁽¹⁾ OV L 206, 22.7.1992., 7. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 97/62/EK (OV L 305, 8.11.1997., 42. lpp.).

⁽²⁾ OV L 103, 25.4.1979., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 97/49/EK (OV L 223, 13.8.1997., 9. lpp.).

V PIELIKUMS

- 1 VIRSZEMES ŪDEŅU STĀVOKLIS
 - 1.1 **Kvalitātes faktori ekoloģiskās kvalitātes rādītāju klasifikācijai**
 - 1.1.1 Upes
 - 1.1.2 Ezeri
 - 1.1.3 Pārejas ūdeņi
 - 1.1.4. Piekrastes ūdeņi
 - 1.1.5 Mākslīgi un stipri pārveidoti virszemes ūdens objekti
 - 1.2. **Ekoloģiskās kvalitātes rādītāju klasifikāciju normatīvās definīcijas**
 - 1.2.1 Ļoti labu, labu un vidēju ekoloģiskās kvalitātes rādītāju definīcija upēm
 - 1.2.2. Ļoti labu, labu un vidēju ekoloģiskās kvalitātes rādītāju definīcija ezeriem
 - 1.2.3 Ļoti labu, labu un vidēju ekoloģiskās kvalitātes rādītāju definīcija pārejas ūdeņiem
 - 1.2.4 Ļoti labu, labu un vidēju ekoloģiskās kvalitātes rādītāju definīcija piekrastes ūdeņiem
 - 1.2.5 Maksimālā, laba un vidēja ekoloģiskā potenciāla definīcija stipri pārveidotiem vai mākslīgiem ūdens objektiem
 - 1.2.6. Procedūra ķīmiskās kvalitātes standartu noteikšanai dalībvalstīs
 - 1.3. **Virszemes ūdeņu ekoloģiskās kvalitātes rādītāju un ķīmiskās kvalitātes rādītāju monitorings**
 - 1.3.1 Uzraudzības monitoringa projekts
 - 1.3.2 Operatīvā monitoringa projekts
 - 1.3.3 Izziņas monitoringa projekts
 - 1.3.4 Monitoringa biežums
 - 1.3.5 Papildus monitoringa prasības aizsargātiem apgabaliem
 - 1.3.6 Kvalitātes faktoru monitoringa standarti
 - 1.4. **Ekoloģiskās kvalitātes rādītāju klasifikācija un noformēšana**
 - 1.4.1 Bioloģiskā monitoringa rezultātu salīdzināmība
 - 1.4.2 Monitoringa rezultātu un ekoloģiskās kvalitātes rādītāju un ekoloģiskā potenciāla klasifikācijas noformēšana
 - 1.4.3 Monitoringa rezultātu un ķīmiskās kvalitātes rādītāju noformēšana
2. GRUNTSŪDEŅI
 - 2.1. **Gruntsūdeņu kvantitatīvie rādītāji**
 - 2.1.1. Kvantitatīvo rādītāju klasifikācijas parametri
 - 2.1.2. Kvantitatīvo rādītāju definīcija
 - 2.2. **Gruntsūdeņu kvantitatīvo rādītāju monitorings**
 - 2.2.1 Gruntsūdeņu līmeņa monitoringa tīkls
 - 2.2.2. Monitoringa vietu blīvums
 - 2.2.3 Monitoringa biežums
 - 2.2.4 Gruntsūdeņu kvantitatīvo rādītāju interpretēšana un noformēšana

- 2.3. **Gruntsūdeņu ķīmiskās kvalitātes rādītāji**
 - 2.3.1 Gruntsūdeņu ķīmiskās kvalitātes rādītāju noteikšanas parametri
 - 2.3.2 Gruntsūdeņu labu ķīmiskās kvalitātes rādītāju definīcija
- 2.4 **Gruntsūdeņu ķīmiskās kvalitātes rādītāju monitorings**
 - 2.4.1 Gruntsūdeņu monitoringa tīkls
 - 2.4.2 Uzraudzības monitorings
 - 2.4.3 Operatīvais monitorings
 - 2.4.4 Piesārņojošo vielu tendenču identifikācija
 - 2.4.5 Gruntsūdeņu ķīmiskās kvalitātes rādītāju interpretēšana un noformēšana
- 2.5. **Gruntsūdeņu stāvokļa noformēšana**

1. VIRSZEMES ŪDEŅU STĀVOKLIS

1.1. **Kvalitātes faktori ekoloģiskās kvalitātes rādītāju klasifikācijai**

1.1.1. Upes

Bioloģiskie faktori

Ūdensaugu sastāvs un summārie rādītāji

Bentisko bezmugurkaulnieku sastāvs un summārie rādītāji

Ihtiofaunas sastāvs, summārie rādītāji un vecuma struktūra

Hidromorfoloģiskie faktori, kas papildina bioloģiskos faktoros

Hidroloģiskais režīms:

ūdens tecējuma daudzums un dinamika

saistība ar gruntsūdens tilpēm

Upju nepārtrauktība

Morfoloģiskie nosacījumi:

upju dziļuma un platuma izmaiņas

gultņu struktūra un substrāts

krasta zonas struktūra

Ķīmiskie un fizikālķīmiskie faktori, kas papildina bioloģiskos faktoros

Vispārēji nosacījumi:

Termiski nosacījumi

Bagātināšanas ar skābekli nosacījumi

Sāļums

Paskābināšanas rādītāji

Barības vielu nosacījumi

Īpašas piesārņojošas vielas

Piesārņojums ar prioritārām vielām, kas identificētas kā tādas, ko iepludina ūdenstilpē

Piesārņojums ar citām vielām, kas identificētas kā tādas, ko ievērojamajos daudzumos iepludina ūdenstilpē

1.1.2. Ezeri

Bioloģiskie faktori

Fitoplanktona sastāvs, summārie rādītāji un biomasas

Pārējo ūdensaugu sastāvs un summārie rādītāji

Bentisko bezmugurkaulnieku sastāvs un summārie rādītāji

Ihtiofaunas sastāvs, summārie rādītāji un vecuma struktūra

Hidromorfoloģiskie faktori, kas papildina bioloģiskos faktorus

Hidroloģiskais režīms:

ūdens tecējuma daudzums un dinamika

ūdens apmaiņas periods

saistība ar gruntsūdens tilpi

Morfoloģiskie nosacījumi:

ezeras dziļuma izmaiņas

ezeras gultnes apjoms, struktūra un substrāts

ezeras krasta struktūra

Ķīmiskie un fizikālķīmiskie faktori, kas papildina bioloģiskos faktorus

Vispārēji nosacījumi:

Caurredzamība

Termiski nosacījumi

Bagātināšanas ar skābekli nosacījumi

Sāļums

Paskābināšanas rādītāji

Barības vielu nosacījumi

Īpašas piesārņojošas vielas

Piesārņojums ar prioritārām vielām, kas identificētas kā tādas, ko iepludina ūdenstilpē

Piesārņojums ar citām vielām, kas identificētas kā tādas, ko ievērojamajos daudzumos iepludina ūdenstilpē

1.1.3. Pārejas ūdeņi

Bioloģiskie faktori

Fitoplanktona sastāvs, summārie rādītāji un biomasas

Pārējo ūdensaugu sastāvs un summārie rādītāji

Bentisko bezmugurkaulnieku sastāvs un summārie rādītāji

Ihtiofaunas sastāvs un summārie rādītāji

Hidromorfoloģiskie faktori, kas papildina bioloģiskos faktoros

Morfoloģiskie nosacījumi:

dziļuma izmaiņas

gultnes apjoms, struktūra un substrāts

paisuma–bēguma zonas struktūra

Plūdmaiņu režīms:

saldūdens plūsma

pakļaušana viļņu iedarbībai

Ķīmiskie un fizikālķīmiskie faktori, kas papildina bioloģiskos faktoros

Vispārēji nosacījumi:

Caurredzamība

Termiski nosacījumi

Bagātināšanas ar skābekli nosacījumi

Sāļums

Barības vielu nosacījumi

Īpašas piesārņojošas vielas

Piesārņojums ar prioritārām vielām, kas identificētas kā tādas, ko iepludina ūdenstilpē

Piesārņojums ar citām vielām, kas identificētas kā tādas, ko ievērojamos daudzumos iepludina ūdenstilpē

1.1.4. Piekrastes ūdeņi

Bioloģiskie faktori

Fitoplanktona sastāvs, summārie rādītāji un biomasa

Pārējo ūdensaugu sastāvs un summārie rādītāji

Bentisko bezmugurkaulnieku sastāvs un summārie rādītāji

Hidromorfoloģiskie faktori, kas papildina bioloģiskos faktoros

Morfoloģiskie nosacījumi:

dziļuma izmaiņas

krasta gultnes struktūra un substrāts

paisuma–bēguma zonas struktūra

Plūdmaiņu režīms:

valdošo straumju virziens

pakļaušana viļņu iedarbībai

Ķīmiskie un fizikālķīmiskie faktori, kas papildina bioloģiskos faktorus

Vispārēji nosacījumi:

Caurredzamība

Termiski nosacījumi

Bagātināšanas ar skābekli nosacījumi

Sāļums

Barības vielu nosacījumi

Īpašas piesārņojošas vielas

Piesārņojums ar prioritārām vielām, kas identificētas kā tādas, ko iepludina ūdenstilpē

Piesārņojums ar citām vielām, kas identificētas kā tādas, ko ievērojamās daudzumos iepludina ūdenstilpē

1.1.5. Mākslīgi un stipri pārveidoti virszemes ūdens objekti

Kvalitātes faktori, kas piemērojami mākslīgiem un stipri pārveidotiem ūdens objektiem ir tie, kas piemērojami kādai no iepriekš minētajām dabīgo virszemes ūdeņu kategorijām, kura visprecīzāk atbilst attiecīgajam stipri pārveidotajam vai mākslīgajam ūdens objektam.

1.2. Ekoloģiskās kvalitātes rādītāju klasifikāciju normatīvās definīcijas
1.2. tabula. *Vispārēja definīcija upēm, ezeriem, pārejas ūdeņiem un piekrastes ūdeņiem*

Še turpmāk ir dotas ekoloģiskās kvalitātes vispārīga definīcija. Klasifikācijas nolūkiem ekoloģiskā stāvokļa kvalitātes faktori katrai virszemes ūdeņu kategorijai ir tie, kas izklāstīti 1.2.1. līdz 1.2.4. tabulā turpmāk.

Faktors	Ļoti labi rādītāji	Labi rādītāji	Vidēji rādītāji
Vispārēji nosacījumi	Nav antropogēnu izmaiņu vai ir ļoti nelielas virszemes ūdenstilpes tipa fizikālķīmisko un hidromorfoloģisko kvalitātes faktoru vērtību izmaiņas, salīdzinot ar tām vērtībām, kas parasti raksturo šo tipu neskartos apstākļos. Bioloģiskās kvalitātes faktoru vērtības virszemes ūdenstilpei atbilst tām vērtībām, kuras parasti saista ar šo tipu neskartos apstākļos, un neuzrāda nekādas izkropļojumus, vai arī tie ir ļoti nelieli. Šie ir tipam raksturīgie nosacījumi un kopas.	Virszemes ūdenstilpes tipa bioloģiskās kvalitātes faktoru vērtības uzrāda zemu cilvēku darbības izraisītus izkropļojuma līmeņus, kas tikai ļoti nelielā apjomā neatbilst tām vērtībām, ko parasti saista ar šo virszemes ūdenstilpes tipu neskartos apstākļos.	Virszemes ūdenstilpes tipa bioloģiskās kvalitātes faktoru vērtības vidēji neatbilst tām vērtībām, ko parasti saista ar šo virszemes ūdenstilpes tipu neskartos apstākļos. Vērtības liecina par vidēju cilvēku darbības izraisītu izkropļojumu, un ūdenstilpes ir vairāk skartas nekā labu rādītāju apstākļos.

Ūdens resursus, kas atbilst tiem rādītājiem, kuri ir zemāki par vidējiem, klasificē kā sliktus vai bojātus.

Ūdens resursus, kuros atklāj lielas virszemes ūdenstilpes tipa bioloģiskās kvalitātes faktoru vērtību izmaiņas, kuru rezultātā attiecīgās bioloģiskās kopas būtiski neatbilst tām, kuras saista ar šo virszemes ūdenstilpes tipu neskartos apstākļos, klasificē kā sliktus.

Ūdens resursus, kuros atklāj ļoti lielas virszemes ūdenstilpes tipa bioloģiskās kvalitātes faktoru vērtību izmaiņas, kuru rezultātā nav sastopama liela daļa attiecīgo bioloģisko kopu, ko saista ar šo virszemes ūdenstilpes tipu neskartos apstākļos, klasificē kā bojātus.

1.2.1. Ļoti labu, labu un vidēju ekoloģiskās kvalitātes rādītāju definīcija upēm

Bioloģiskās kvalitātes faktori

Faktors	Ļoti labi rādītāji	Labi rādītāji	Vidēji rādītāji
Fitoplanktons	Fitoplanktona taksonomiskais sastāvs pilnīgi vai gandrīz pilnīgi atbilst nesekartiem apstākļiem. Fitoplanktona vidējie summārie rādītāji pilnīgi atbilst tipam raksturīgajiem fizikālķīmiskajiem nosacījumiem un nav tādu rādītāju, kas būtiski mainītu tipam raksturīgos caurspīdīguma nosacījumus. Ūdens ziedēšana notiek ar biežumu un intensitāti, kas atbilst tipam raksturīgajiem fizikālķīmiskajiem nosacījumiem.	Ir nelielas izmaiņas planktona taksonu sastāvā un summārajos rādītājos, salīdzinot ar tipam raksturīgajām kopām. Šādas izmaiņas neliecina par paaugstinātu algu augšanu, kas izraisītu nevēlamus traucējumus ūdenstilpē esošo organismu līdzsvaram vai ūdens, vai nogulšņu fizikālķīmiskajai kvalitātei. Mazliet var pieaugt tipam raksturīgās ūdens ziedēšanas biežums un intensitāte.	Planktona taksonu sastāvs vidēji atšķiras no tipam raksturīgajām kopām. Summārie rādītāji ir vidēji skarti un var būt tādi, kas rada būtiskus nevēlamus traucējumus citu bioloģiskās un fizikālķīmiskās kvalitātes faktoru vērtībām. Vidēji var pieaugt ūdens ziedēšanas biežums un intensitāte. Vasaras mēnešos ūdens var ziedēt pastāvīgi.
Makrofitu un fitobentoss	Taksonomiskais sastāvs pilnīgi vai gandrīz pilnīgi atbilst nesekartiem apstākļiem. Nav nosakāmu izmaiņu makrofitu un fitobentosa vidējos summārajos rādītājos.	Ir nelielas izmaiņas makrofitu un fitobentosa taksonu sastāvā un summārajos rādītājos, salīdzinot ar tipam raksturīgajām kopām. Šādas izmaiņas neliecina par paaugstinātu fitobentosa vai augstāko augu formu augšanu, kas izraisītu nevēlamus traucējumus ūdenstilpē esošo organismu līdzsvaram vai ūdens, vai nogulšņu fizikālķīmiskajai kvalitātei. Fitobentosa kopu nelabvēlīgi neietekmē bakteriālā kārtā, kas pastāv antropogēnu darbību dēļ.	Makrofitu un fitobentosa taksonu sastāvs vidēji atšķiras no tipam raksturīgās kopas un ir ievērojami vairāk izkropļots nekā pie labiem rādītājiem. Ir konstatējamas izmaiņas vidējos makrofitu un fitobentosa summārajos rādītājos. Fitobentosa kopā var būt skarta un dažos apgabalos to var aizstāt ar bakteriālo kārtu, kas pastāv antropogēnu darbību dēļ.
Bentiskie bezmugurkaulnieki	Taksonomiskais sastāvs un summārie rādītāji pilnīgi vai gandrīz pilnīgi atbilst nesekartiem apstākļiem. Pret traucējumiem jutīgu un nejutīgu taksonu attiecība neliecina par izmaiņām, salīdzinot ar nesekartiem līmeņiem. Bezmugurkaulnieku taksonu dažādības līmenis neliecina par izmaiņām, salīdzinot ar nesekartiem līmeņiem.	Ir nelielas izmaiņas bezmugurkaulnieku taksonu sastāvā un summārajos rādītājos, salīdzinot ar tipam raksturīgajām kopām. Pret traucējumiem jutīgu un nejutīgu taksonu attiecība neliecina par izmaiņām, salīdzinot ar nesekartiem līmeņiem. Bezmugurkaulnieku taksonu dažādības līmenis liecina par nelielām izmaiņām, salīdzinot ar tipam raksturīgiem līmeņiem.	Bezmugurkaulnieku taksonu sastāvs un summārie rādītāji vidēji atšķiras no tipam raksturīgajām kopām. Nav lielāko tipam raksturīgās kopas taksonomisko grupu. Pret traucējumiem jutīgu un nejutīgu taksonu attiecība un to dažādības līmenis ir ievērojami zemāks nekā tipam raksturīgais līmenis un ievērojami zemāks kā pie labiem rādītājiem.

Faktors	Ļoti labi rādītāji	Labi rādītāji	Vidēji rādītāji
Ihtiofauna	Sugu sastāvs un summārie rādītāji pilnīgi vai gandrīz pilnīgi atbilst nesekartiem apstākļiem. Ir sastopamas visas tipam raksturīgās pret traucējumiem jutīgās sugas. Zivju kopu vecuma struktūra maz liecina par antropogēniem traucējumiem un nenorāda uz kādas konkrētas sugas nespēju vairoties vai attīstības traucējumiem.	Ir neielas izmaiņas sugu sastāvā un summārajos rādītājos, salīdzinot ar tipam raksturīgajām kopām, kas attiecināmas uz antropogēnu ietekmi uz fizikālķīmiskās un hidromorfoloģiskās kvalitātes faktoriem. Zivju kopu vecuma struktūra liecina par traucējumiem, kas attiecināmi uz antropogēnu ietekmi uz fizikālķīmiskās un hidromorfoloģiskās kvalitātes faktoriem, un dažos gadījumos norāda uz kādas konkrētas sugas nespēju vairoties vai attīstības traucējumiem, ciktāl var tikt dažu vecuma kategoriju.	Zivju sugu sastāvs un summārie rādītāji vidēji atšķiras, salīdzinot ar tipam raksturīgajām kopām, un tas ir attiecināms uz antropogēnu ietekmi uz fizikālķīmiskās un hidromorfoloģiskās kvalitātes faktoriem. Zivju kopu vecuma struktūra ievērojami liecina par antropogēnu ietekmi, ciktāl vispār nav sastopams ievērojams tipam raksturīgo sugu īpatsvars, vai arī tā summārie rādītāji ir ļoti zemi.

Hidromorfoloģiskās kvalitātes faktori

Faktors	Ļoti labi rādītāji	Labi rādītāji	Vidēji rādītāji
Hidroloģiskais režīms	Tecējuma daudzums un dinamika un no tās izrietošā saistība ar gruntsūdeņiem pilnīgi vai gandrīz pilnīgi atbilst nesekartiem apstākļiem.	Nosacījumi, kas atbilst iepriekš precizēto bioloģiskās kvalitātes faktoru vērtību sasniegšanai.	Nosacījumi, kas atbilst iepriekš precizēto bioloģiskās kvalitātes faktoru vērtību sasniegšanai.
Upju nepārtrauktība	Upes nepārtrauktību nekavē antropogēnas darbības, un tā ļauj netraucēti migrēt ūdens organismiem un pārvietoties nogulsniem.	Nosacījumi, kas atbilst iepriekš precizēto bioloģiskās kvalitātes faktoru vērtību sasniegšanai.	Nosacījumi, kas atbilst iepriekš precizēto bioloģiskās kvalitātes faktoru vērtību sasniegšanai.
Morfoloģiskie nosacījumi	Kanālu sistēmas, platuma un dziļuma izmaiņas, tecējuma ātrums, substrāta apstākļi un krasta zonu struktūra un stāvoklis pilnīgi vai gandrīz pilnīgi atbilst nesekartiem apstākļiem.	Nosacījumi, kas atbilst iepriekš precizēto bioloģiskās kvalitātes faktoru vērtību sasniegšanai.	Nosacījumi, kas atbilst iepriekš precizēto bioloģiskās kvalitātes faktoru vērtību sasniegšanai.

Fizikālķīmiskās kvalitātes faktori ⁽¹⁾

Faktors	Loti labi rādītāji	Labi rādītāji	Vidēji rādītāji
Vispārēji nosacījumi	Fizikālķīmisko faktoru vērtības pilnīgi vai gandrīz pilnīgi atbilst nesekartiem apstākļiem. Barības vielu koncentrācijas saglabājas diapazonā, ko parasti saista ar nesekartiem apstākļiem. Sāluma, pH, skābekļa līdzsvara, skābju neitralizēšanas spējas un temperatūru līmeņi neliecina par antropogēniem traucējumiem un saglabājas diapazonā, ko parasti saista ar nesekartiem apstākļiem.	Temperatūra, skābekļa līdzsvars, pH, skābju neitralizēšanas spēja un sāļums nesasniedz līmeņus, kas ir ārpus diapazona, kas noteikts, lai nodrošinātu tipam raksturīgās ekosistēmas darbību un iepriekš noteikto bioloģiskās kvalitātes faktoru vērtību sasniegšanu. Barības vielu koncentrācijas nepārsniedz līmeņus, kas noteikti, lai nodrošinātu tipam raksturīgās ekosistēmas darbību un iepriekš noteikto vērtību sasniegšanu bioloģiskās kvalitātes faktoriem.	Nosacījumi, kas atbilst iepriekš precizēto bioloģiskās kvalitātes faktoru vērtību sasniegšanai.
Īpašas sintētiskas piesārņojošas vielas	Koncentrācijas tuvas nullei vai vismaz zem vispārīgi lietotu visatbilstīgāko analīzes metožu noteikšanas robežām.	Koncentrācijas nepārsniedz standartus, kas noteikti saskaņā ar 1.2.6. punktā ⁽²⁾ sīki aprakstīto procedūru, neierobežojot Direktīvu 91/414/EK un Direktīvu 98/8/EK. (<EQS)	Nosacījumi, kas atbilst iepriekš precizēto bioloģiskās kvalitātes faktoru vērtību sasniegšanai.
Īpašas nesintētiskas piesārņojošas vielas	Koncentrācijas paliek diapazonā, ko parasti saista ar nesekartiem apstākļiem (fona līmeņiem — fl).	Koncentrācijas nepārsniedz standartus, kas noteikti saskaņā ar 1.2.6. punktā ⁽²⁾ sīki aprakstīto procedūru, neierobežojot Direktīvu 91/414/EK un Direktīvu 98/8/EK. (<EQS)	Nosacījumi, kas atbilst iepriekš precizēto bioloģiskās kvalitātes faktoru vērtību sasniegšanai.

⁽¹⁾ Lieto šādus saīsinājumus: fl = fona līmenis, EQS = vides kvalitātes standarts.⁽²⁾ Saskaņā ar šo protokolu atvasināto standartu piemērošanai nav vajadzīgs samazināt piesārņojošo vielu koncentrācijas zem fona līmeņiem: (EQS > fl).

1.2.2. Ļoti labu, labu un vidēju ekoloģiskās kvalitātes rādītāju definīcija ezeriem

Bioloģiskās kvalitātes faktori

Faktors	Ļoti labi rādītāji	Labi rādītāji	Vidēji rādītāji
Fitoplanktons	Fitoplanktona taksonomiskais sastāvs un summārie rādītāji pilnīgi vai gandrīz pilnīgi atbilst neskartiem apstākļiem. Fitoplanktona vidējā biomasa atbilst tipam raksturīgajiem fizikālķīmiskajiem nosacījumiem un tie nav tādi, kas būtiski mainītu tipam raksturīgos caurspīdīguma nosacījumus. Ūdens ziedēšana notiek ar biežumu un intensitāti, kas atbilst tipam raksturīgajiem fizikālķīmiskajiem nosacījumiem.	Ir nelielas izmaiņas planktona taksonu sastāvā un summārajos rādītājos, salīdzinot ar tipam raksturīgajām kopām. Šādas izmaiņas neliecina par paātrinātu alģu augšanu, kas izraisa nevēlamus traucējumus ūdenstilpē esošo organismu līdzsvaram vai ūdens, vai nogulšņu fizikālķīmiskajai kvalitātei. Mazliet var pieaugt tipam raksturīgās ūdens ziedēšanas biežums un intensitāte.	Planktona taksonu sastāvs un summārie rādītāji vidēji atšķiras no tipam raksturīgajām kopām. Biomasa ir vidēji skarta un var būt tāda, kas rada būtiskus nevēlamus ūdens vai nogulšņu bioloģiskās un fizikālķīmiskās kvalitātes faktoru vērtību traucējumus. Vidēji var pieaugt tipam raksturīgās ūdens ziedēšanas biežums un intensitāte. Vasaras mēnešos ūdens var ziedēt pastāvīgi.
Makrofīti un fitobentoss	Taksonomiskais sastāvs pilnīgi vai gandrīz pilnīgi atbilst neskartiem apstākļiem. Nav nosakāmu izmaiņu makrofītu un fitobentosa vidējos summārajos rādītājos.	Ir nelielas izmaiņas makrofītu un fitobentosa taksonu sastāvā un summārajos rādītājos, salīdzinot ar tipam raksturīgajām kopām. Šādas izmaiņas neliecina par paātrinātu fitobentosa vai augstāko augu formu augšanu, kas izraisa nevēlamus ūdenstilpē esošo organismu līdzsvaru vai ūdens fizikālķīmiskās kvalitātes traucējumus. Fitobentosa kopu nelabvēlīgi neietekmē bakteriālā kārtā, kas pastāv antropogēnu darbību dēļ.	Makrofītu un fitobentosa taksonu sastāvs vidēji atšķiras no tipam raksturīgās kopas un ir ievērojami vairāk izkropļots nekā novērots labas kvalitātes gadījumā. Ir redzamas izmaiņas vidējos makrofītu un fitobentosa summārajos rādītājos. Fitobentosa kopa var būt skarta un dažos apgabalos var būt aizstāta ar bakteriālo kārtu, kas pastāv antropogēnu darbību dēļ.
Bentiskie bezmugurkaulnieki	Taksonomiskais sastāvs un summārie rādītāji pilnīgi vai gandrīz pilnīgi atbilst neskartiem apstākļiem. Pret traucējumiem jutīgu un nejutīgu taksonu attiecība neliecina par izmaiņām, salīdzinot ar neskartiem līmeņiem. Bezmugurkaulnieku taksonu dažādības līmenis neliecina par izmaiņām, salīdzinot ar neskartiem līmeņiem.	Ir nelielas izmaiņas bezmugurkaulnieku taksonu sastāvā un summārajos rādītājos, salīdzinot ar tipam raksturīgajām kopām. Pret traucējumiem jutīgu un nejutīgu taksonu attiecība liecina par nelielām izmaiņām, salīdzinot ar tipam raksturīgajiem līmeņiem. Bezmugurkaulnieku taksonu dažādības līmenis liecina par nelielām izmaiņām, salīdzinot ar tipam raksturīgajiem līmeņiem.	Bezmugurkaulnieku taksonu sastāvs un summārie rādītāji vidēji atšķiras no tipam raksturīgajiem apstākļiem. Nav lielāko tipam raksturīgās kopas taksonomisko grupu. Pret traucējumiem jutīgu un nejutīgu taksonu attiecība un to dažādības līmenis ir ievērojami zemāks nekā tipam raksturīgais līmenis un ievērojami zemāks nekā pie labiem rādītājiem.

Faktors	Ļoti labi rādītāji	Labi rādītāji	Vidēji rādītāji
Ihtiofauna	Sugu sastāvs un summārie rādītāji pilnīgi vai gandrīz pilnīgi atbilst nesekartiem apstākļiem. Ir sastopamas visas tipam raksturīgās jutīgās sugas. Zivju kopu vecuma struktūras maz liecina par antropogēniem traucējumiem un nenorāda uz kādas konkrētas sugas nespēju vairoties vai attīstības traucējumiem.	Ir nelielas izmaiņas sugu sastāvā un summārajos rādītājos, salīdzinot ar tipam raksturīgajām kopām, kas attiecināmas uz antropogēnu ietekmi uz fizikālķīmiskās vai hidromorfoloģiskās kvalitātes faktoriem. Zivju kopu vecuma struktūras liecina par traucējumiem, kas attiecināmi uz antropogēnu ietekmi uz fizikālķīmiskās un hidromorfoloģiskās kvalitātes faktoriem un dažos gadījumos norāda uz kādas konkrētas sugas nespēju vairoties vai attīstības traucējumiem, ciktāl var trūkt dažu vecuma kategoriju.	Zivju sugu sastāvs un summārie rādītāji vidēji atšķiras, salīdzinot ar tipam raksturīgajām kopām, un to izraisījusi antropogēnu ietekme uz fizikālķīmiskās un hidromorfoloģiskās kvalitātes faktoriem. Zivju kopu vecuma struktūra ievērojami liecina par traucējumiem, ko izraisījusi antropogēnu ietekme uz fizikālķīmiskās vai hidromorfoloģiskās kvalitātes faktoriem tādā apmērā, ka vispār nav sastopams ievērojams tipam raksturīgo sugu īpatsvars, vai arī tā summārie rādītāji ir ļoti zemi.

Hidromorfoloģiskās kvalitātes faktori

Faktors	Ļoti labi rādītāji	Labi rādītāji	Vidēji rādītāji
Hidroloģiskais režīms	Tecējuma daudzums un dinamika, līmenis, ūdens apmaiņas periods un no tā izrietošā saistība ar gruntsūdeņiem pilnīgi vai gandrīz pilnīgi atbilst nesekartiem apstākļiem.	Nosacījumi, kas atbilst iepriekš precizēto bioloģiskās kvalitātes faktoru vērtību sasniegšanai.	Nosacījumi, kas atbilst iepriekš precizēto bioloģiskās kvalitātes faktoru vērtību sasniegšanai.
Morfoloģiskie nosacījumi	Ezera dziļuma izmaiņas, substrāta daudzums un struktūra, ezera krasta zonas struktūra un stāvoklis pilnīgi vai gandrīz pilnīgi atbilst nesekartiem apstākļiem.	Nosacījumi, kas atbilst iepriekš precizēto bioloģiskās kvalitātes faktoru vērtību sasniegšanai.	Nosacījumi, kas atbilst iepriekš precizēto bioloģiskās kvalitātes faktoru vērtību sasniegšanai.

Fizikālķīmiskās kvalitātes faktori ⁽¹⁾

Faktors	Ļoti labi rādītāji	Labi rādītāji	Vidēji rādītāji
Vispārēji nosacījumi	Fizikālķīmisko faktoru vērtības pilnīgi vai gandrīz pilnīgi atbilst nesekartiem apstākļiem. Barības vielu koncentrācijas saglabājas diapazonā, ko parasti saista ar nesekartiem apstākļiem. Sāluma, pH, skābekļa līdzsvara, skābju neitralizēšanas spējas, caurspīdīgums un temperatūras līmeņi neliecina par antropogēniem traucējumiem un saglabājas diapazonā, ko parasti saista ar nesekartiem apstākļiem.	Temperatūra, skābekļa līdzsvars, pH, skābju neitralizēšanas spēja, caurspīdīgums un sāļums nesasniedz līmeņus, kas ir ārpus diapazona, kas noteikts, lai nodrošinātu ekosistēmas darbību un iepriekš noteikto bioloģiskās kvalitātes faktoru vērtību sasniegšanu. Barības vielu koncentrācijas nepārsniedz līmeņus, kas noteikti, lai nodrošinātu tipam raksturīgās ekosistēmas darbību un iepriekš noteikto bioloģiskās kvalitātes faktoru vērtību sasniegšanu.	Nosacījumi, kas atbilst iepriekš precizēto bioloģiskās kvalitātes faktoru vērtību sasniegšanai.
Īpašas sintētiskas piesārņojošas vielas	Koncentrācijas tuvas nullei vai vismaz zem vispārīgi lietotu visattīstītāko analīzes metožu noteikšanas robežām.	Koncentrācijas nepārsniedz standartus, kas noteikti saskaņā ar 1.2.6. punktā sīki aprakstīto procedūru, neierobežojot Direktīvu 91/414/EK un Direktīvu 98/8/EK. (<EQS)	Nosacījumi, kas atbilst iepriekš precizēto bioloģiskās kvalitātes faktoru vērtību sasniegšanai.
Īpašas nesintētiskas piesārņojošas vielas	Koncentrācijas saglabājas diapazonā, ko parasti saista ar nesekartiem apstākļiem (fona līmeņiem = fl).	Koncentrācijas nepārsniedz standartus, kas noteikti saskaņā ar 1.2.6. punktā ⁽²⁾ sīki aprakstīto procedūru, neierobežojot Direktīvu 91/414/EK un Direktīvu 98/8/EK. (<EQS)	Nosacījumi, kas atbilst iepriekš precizēto vērtību sasniegšanai bioloģiskās kvalitātes faktoriem.

⁽¹⁾ Lieto šādus saīsinājumus: fl = fona līmenis, EQS = vides kvalitātes standarts.⁽²⁾ Saskaņā ar šo protokolu atvasināto standartu piemērošanai nav vajadzīgs samazināt piesārņojošo vielu koncentrācijas zem fona līmeņiem: (EQS > fl).

1.2.3. Ļoti labu, labu un vidēju ekoloģiskās kvalitātes rādītāju definīcija pārejas ūdeņiem

Bioloģiskās kvalitātes faktori

Faktors	Ļoti labi rādītāji	Labi rādītāji	Vidēji rādītāji
Fitoplanktons	Fitoplanktona taksonu sastāvs un summārie rādītāji atbilst neskartiem apstākļiem. Fitoplanktona vidējā biomasā atbilst tipam raksturīgajiem fizikālķīmiskajiem nosacījumiem, un tie nav tādi, kas būtiski mainītu tipam raksturīgos caurspīdīguma nosacījumus. Ūdens ziedēšana notiek ar biežumu un intensitāti, kas atbilst tipam raksturīgajiem fizikālķīmiskajiem nosacījumiem.	Fitoplanktona taksonu sastāvā un summārajos rādītājos ir nelielas izmaiņas. Ir nelielas biomasas izmaiņas, salīdzinot ar tipam raksturīgajiem nosacījumiem. Šādas izmaiņas neļecina par pārtīrīnātu alģu augšanu, kas izraisa nevēlamus traucējumus ūdenstilpē esošo organismu līdzsvaram vai ūdens fizikālķīmiskajai kvalitātei. Mazliet var pieaugt tipam raksturīgās ūdens ziedēšanas biežums un intensitāte.	Fitoplanktona taksonu sastāvs un summārie rādītāji vidēji atšķiras no tipam raksturīgajiem apstākļiem. Biomasā ir vidēji skarta un var būt tāda, kas rada būtiskus nevēlamus traucējumus citu bioloģiskās kvalitātes faktoru vērtībām. Vidēji var pieaugt tipam raksturīgās ūdens ziedēšanas biežums un intensitāte. Vasaras mēnešos ūdens var ziedēt pastāvīgi.
Lielalģes	Lielalģu taksonu sastāvs atbilst neskartiem apstākļiem. Lielalģu klājumā nav nosakāmu izmaiņu, kas būtu radušās antropogēnu darbību dēļ.	Ir nelielas izmaiņas lielalģu taksona sastāvā un summārajos rādītājos, salīdzinot ar tipam raksturīgajām kopām. Šādas izmaiņas neļecina par pārtīrīnātu fitobentosu vai augstāko augu formu augšanu, kas izraisa nevēlamus traucējumus ūdenstilpē esošo organismu līdzsvaram vai ūdens fizikālķīmiskajai kvalitātei.	Lielalģu taksona sastāvs vidēji atšķiras no tipam raksturīgās kopas un ir ievērojami vairāk izkropļots nekā labas kvalitātes gadījumā. Ir redzamas vidējas pārmaiņas lielalģu summārajos rādītājos, kuru rezultātā var notikt nevēlami ūdenstilpē esošo organismu līdzsvara traucējumi.
Segsēkļi	Taksonomais sastāvs pilnīgi vai gandrīz pilnīgi atbilst neskartiem apstākļiem. Segsēkļu summārajos rādītājos nav nosakāmu izmaiņu, kas būtu radušās antropogēnu darbību dēļ.	Ir nelielas izmaiņas segsēkļu taksona sastāvā, salīdzinot ar tipam raksturīgajām kopām. Segsēkļu summārie rādītāji uzrāda nelielas traucējumu pazīmes.	Segsēkļu taksona sastāvs vidēji atšķiras no tipam raksturīgās kopas un ir ievērojami vairāk izkropļots nekā labas kvalitātes gadījumā. Segsēkļu taksona skaitliskajos rādītājos ir redzami vidēji izkropļojumi.

Faktors	Ļoti labi rādītāji	Labi rādītāji	Vidēji rādītāji
Bentiskie bezmugurkaulnieki	Bezmugurkaulnieku taksonu dažādības līmenis un summārie rādītāji iekļaujas diapazonā, ko parasti saista ar neskarstiem apstākļiem. Ir sastopami visi pret traucējumiem jutīgie taksoni, kas raksturo neskarstiem apstākļiem.	Bezmugurkaulnieku taksonu dažādības līmenis un summārie rādītāji saglabājas diapazonā, ko parasti saista ar tipam raksturīgajiem nosacījumiem. Ir sastopami tipam raksturīgo kopu visjutīgākie taksoni. Nav sastopami daudzi tipam raksturīgo kopu jutīgie taksoni.	Bezmugurkaulnieku taksonu dažādības līmenis un summārie rādītāji ir vidēji ārpus diapazona, ko parasti saista ar tipam raksturīgajiem nosacījumiem. Ir sastopami taksoni, kas norāda uz piesārņojumu. Nav sastopami daudzi tipam raksturīgo kopu jutīgie taksoni.
Ihtiofauna	Sugu sastāvs un summārie rādītāji atbilst neskarstiem apstākļiem.	Pret traucējumiem jutīgo sugu summārie rādītāji liecina par nelieliem izkropļojumiem, ko izraisījuši antropogēnu ietekme uz fizikāliskās un hidromorfoloģiskās kvalitātes faktoriem, saūdzinot ar tipam raksturīgajām nosacījumiem.	Vidējs tipam raksturīgo, pret traucējumiem jutīgo sugu īpatsvars nav sastopams sakarā ar antropogēnu ietekmi uz fizikāliskās un hidromorfoloģiskās kvalitātes faktoriem.

Hidromorfoloģiskās kvalitātes faktori

Faktors	Ļoti labi rādītāji	Labi rādītāji	Vidēji rādītāji
Plūdmaiņu režīms	Saldūdens plūsmas režīms pilnīgi vai gandrīz pilnīgi atbilst neskarstiem apstākļiem.	Nosacījumi, kas atbilst iepriekš precizēto bioloģiskās kvalitātes faktoru vērtību sasniegšanai.	Nosacījumi, kas atbilst iepriekš precizēto bioloģiskās kvalitātes faktoru vērtību sasniegšanai.
Morfoloģiskie nosacījumi	Dzīluma izmaiņas, substrāta apstākļi, paisuma-bēguma zonu struktūra un apstākļi pilnīgi vai gandrīz pilnīgi atbilst neskarstiem apstākļiem.	Nosacījumi, kas atbilst iepriekš precizēto bioloģiskās kvalitātes faktoru vērtību sasniegšanai.	Nosacījumi, kas atbilst iepriekš precizēto bioloģiskās kvalitātes faktoru vērtību sasniegšanai.

Fizikālķīmiskās kvalitātes faktori ⁽¹⁾

Faktors	Ļoti labi rādītāji	Labi rādītāji	Vidēji rādītāji
Vispārīgi nosacījumi	Fizikālķīmiskie faktori pilnīgi vai gandrīz pilnīgi atbilst nesekartiem apstākļiem. Barības vielu koncentrācijas saglabājas diapazonā, ko parasti saista ar nesekartiem apstākļiem. Temperatūra, skābekļa līdzsvars un caurspīdīgums neliecina par antropogēniem traucējumiem un saglabājas diapazonā, ko parasti saista ar nesekartiem apstākļiem.	Temperatūra, skābekļa līdzsvars un caurspīdīgums nesasniedz līmeņus, kas ir ārpus diapazoniem, kuri noteikti, lai nodrošinātu ekosistēmas darbību un iepriekš noteikto bioloģiskās kvalitātes faktoru vērtību sasniegšanu. Barības vielu koncentrācijas nepārsniedz līmeņus, kas noteikti, lai nodrošinātu tipam raksturīgās ekosistēmas darbību un iepriekš noteikto bioloģiskās kvalitātes faktoru vērtību sasniegšanu.	Nosacījumi, kas atbilst iepriekš precizēto bioloģiskās kvalitātes faktoru vērtību sasniegšanai.
Īpašas sintētiskas piesārņojošas vielas	Koncentrācijas tuvas nullei vai vismaz zem vispārīgi lietotu visattīstītāko analīzes metožu noteikšanas robežām.	Koncentrācijas nepārsniedz standartus, kas noteikti saskaņā ar 1.2.6. punktā sīki aprakstīto procedūru, neierobežojot Direktīvu 91/414/EK un Direktīvu 98/8/EK. (<EQS)	Nosacījumi, kas atbilst iepriekš precizēto bioloģiskās kvalitātes faktoru vērtību sasniegšanai.
Īpašas nesintētiskas piesārņojošas vielas	Koncentrācijas iekļaujas diapazonā, ko parasti saista ar nesekartiem apstākļiem (fona līmeņiem = fl).	Koncentrācijas nepārsniedz standartus, kas noteikti saskaņā ar 1.2.6. punktā (?) sīki aprakstīto procedūru, neierobežojot Direktīvu 91/414/EK un Direktīvu 98/8/EK. (<EQS)	Nosacījumi, kas atbilst iepriekš precizēto bioloģiskās kvalitātes faktoru vērtību sasniegšanai.

(1) Lieto šādus saīsinājumus: fl = fona līmenis, EQS = vides kvalitātes standarts.

(2) Saskaņā ar šo protokolu atvasināto standartu piemērošanai nav nepieciešams samazināt piesārņojošo vielu koncentrācijas zem fona līmeņiem: (EQS > fl).

1.2.4. Ļoti labu, labu un vidēju ekoloģiskās kvalitātes rādītāju definīcija piekrastes ūdeņiem

Bioloģiskās kvalitātes faktori

Faktors	Ļoti labi rādītāji	Labi rādītāji	Vidēji rādītāji
Fitoplanktons	Fitoplanktona taksonu sastāvs un summārie rādītāji atbilst nesekartiem apstākļiem. Fitoplanktona vidējā biomasas atbilst tipam raksturīgajiem fizikālķīmiskajiem nosacījumiem un nav tādu nosacījumu, kas būtiski mainītu tipam raksturīgos caurspīdīguma nosacījumus. Ūdens ziedēšana notiek ar biežumu un intensitāti, kas atbilst tipam raksturīgajiem fizikālķīmiskajiem nosacījumiem.	Fitoplanktona taksonu sastāvs un summārie rādītāji uzrāda nelielas traucējumu pazīmes. Ir nelielas biomasas izmaiņas, salīdzinot ar tipam raksturīgajiem nosacījumiem. Šādas izmaiņas neļecina par paātrinātu aļģu augšanu, kas izraisa nevēlamus traucējumus ūdenstilpē esošo organismu līdzsvaram vai ūdens kvalitātei. Mazliet var pieaugt tipam raksturīgās ūdens ziedēšanas biežums un intensitāte.	Planktona taksonu sastāvs un summārie rādītāji uzrāda vidēja traucējumu pazīmes. Aļģu biomasas ir ievērojami ārpus diapazona, ko saista ar tipam raksturīgajiem nosacījumiem, un ir tāda, kas ietekmē citus bioloģiskās kvalitātes faktorus. Vidēji var pieaugt tipam raksturīgās ūdens ziedēšanas biežums un intensitāte. Vasaras mēnešos ūdens var ziedēt pastāvīgi.
Lielāļģes un segsēkļi	Ir sastopami visi pret traucējumiem jutīgie lielāļģu un segsēkļu taksoni, kuri raksturīgi nesekartiem apstākļiem. Lielāļģu klājuma līmeņi un angiospermas summārie rādītāji atbilst nesekartiem apstākļiem.	Ir sastopama lielākā daļa pret traucējumiem jutīgo lielāļģu un segsēkļu taksonu, kas raksturīgi nesekartiem apstākļiem. Lielāļģu klājuma līmenis un segsēkļu summārie rādītāji uzrāda nelielas traucējumu pazīmes.	Nav sastopams vidējs skaits pret traucējumiem jutīgo lielāļģu un segsēkļu taksonu, kas raksturīgi nesekartiem apstākļiem. Lielāļģu klājums un segsēkļu summārie rādītāji ir vidēji skarsti, un to rezultātā var notikt nevēlami ūdenstilpē esošo organismu līdzsvara traucējumi.
Bentiskie bezmugurkaulnieki	Bezmugurkaulnieku taksonu dažādības līmenis un summārie rādītāji iekļaujas diapazonā, kas parasti raksturīgs nesekartiem apstākļiem. Ir sastopami visi pret traucējumiem jutīgie taksoni, kuri raksturīgi nesekartiem apstākļiem.	Bezmugurkaulnieku taksonu dažādības līmenis un summārie rādītāji iekļaujas diapazonā, ko parasti saista ar tipam raksturīgajiem nosacījumiem. Ir sastopama lielākā daļa tipam raksturīgo kopu jutīgāko taksonu.	Bezmugurkaulnieku taksonu dažādības līmenis un summārie rādītāji ir vidēji ārpus diapazona, ko parasti saista ar tipam raksturīgajiem nosacījumiem. Ir sastopami taksoni, kas norāda uz piesārņojumu. Nav sastopami daudzi tipam raksturīgo kopu jutīgie taksoni.

Hidromorfoloģiskās kvalitātes faktori

Faktors	Ļoti labi rādītāji	Labi rādītāji	Vidēji rādītāji
Plūdmaiņu režīms	Saldūdens plūsmas režīms, kā arī valdošo straumju virziens par ātrums pilnīgi vai gandrīz pilnīgi atbilst neskaitiem apstākļiem.	Nosacījumi, kas atbilst iepriekš precizēto bioloģiskās kvalitātes faktoru vērtību sasniegšanai.	Nosacījumi, kas atbilst iepriekš precizēto bioloģiskās kvalitātes faktoru vērtību sasniegšanai.
Morfoloģiskie nosacījumi	Dzīluma izmaiņas, piekrastes slāņa struktūra un substrāts, paisuma-bēguma zonu struktūra un stāvoklis pilnīgi vai gandrīz pilnīgi atbilst neskaitiem apstākļiem.	Nosacījumi, kas atbilst iepriekš precizēto bioloģiskās kvalitātes faktoru vērtību sasniegšanai.	Nosacījumi, kas atbilst iepriekš precizēto bioloģiskās kvalitātes faktoru vērtību sasniegšanai.

Fizikālķīmiskās kvalitātes faktori ⁽¹⁾

Faktors	Ļoti labi rādītāji	Labi rādītāji	Vidēji rādītāji
Vispārēji nosacījumi	Fizikālķīmiskie faktori pilnīgi vai gandrīz pilnīgi atbilst neskaitiem apstākļiem. Barības vielu koncentrācijas saglabājas diapazonā, kas parasti raksturīgs neskaitiem apstākļiem. Temperatūra, skābekļa līdzsvars un caurspīdīgums neliecina par antropogēna rakstura traucējumiem un iekļaujas diapazonos, kas parasti raksturīgi neskaitiem apstākļiem.	Temperatūra, skābekļa līdzsvars un caurspīdīgums nesasniedz līmeņus, kas neiekļaujas diapazonos, kuri noteikti, lai nodrošinātu ekosistēmas darbību un iepriekš noteikto bioloģiskās kvalitātes faktoru vērtību sasniegšanu. Barības vielu koncentrācijas nepārsniedz līmeņus, kas noteikti, lai nodrošinātu tipam raksturīgās ekosistēmas darbību un iepriekš noteikto bioloģiskās kvalitātes faktoru vērtību sasniegšanu.	Nosacījumi, kas atbilst iepriekš precizēto bioloģiskās kvalitātes faktoru vērtību sasniegšanai.
Īpašas sintētiskas piesārņojošas vielas	Koncentrācijas tuvas nullei vai vismaz zem vispārīgi lietotu visatbilstīgāko analīzes metožu noteikšanas robežām.	Koncentrācijas nepārsniedz standartus, kas noteikti saskaņā ar 1.2.6. punktā ⁽²⁾ sīki aprakstīto procedūru, neierobežojot Direktīvu 91/414/EK un Direktīvu 98/8/EK. (<EQS)	Nosacījumi, kas atbilst iepriekš precizēto bioloģiskās kvalitātes faktoru vērtību sasniegšanai.
Īpašas nesintētiskas piesārņojošas vielas	Koncentrācijas iekļaujas diapazonā, kas parasti raksturīgs neskaitiem apstākļiem (fona līmeņiem = fl).	Koncentrācijas nepārsniedz standartus, kas noteikti saskaņā ar 1.2.6. punktā ⁽²⁾ sīki aprakstīto procedūru, neierobežojot Direktīvu 91/414/EK un Direktīvu 98/8/EK. (<EQS)	Nosacījumi, kas atbilst iepriekš precizēto bioloģiskās kvalitātes faktoru vērtību sasniegšanai.

⁽¹⁾ Lieto šādus saīsinājumus: fl = fona līmenis, EQS = vides kvalitātes standarts.⁽²⁾ Saskaņā ar šo protokolu atvasināto standartu piemērošanai nav nepieciešams samazināt piesārņojošo vielu koncentrācijas zem fona līmeņiem: (EQS > fl).

1.2.5. Maksimālā, laba un vidēja ekoloģiskā potenciāla definīcija stipri pārveidotiem vai mākslīgiem ūdens objektiem

Faktors	Maksimālais ekoloģiskais potenciāls	Labs ekoloģiskais potenciāls	Vidējs ekoloģiskais potenciāls
Bioloģiskās kvalitātes faktori	Attiecīgo bioloģiskās kvalitātes faktoru vērtības iespējami atspoguļo vērtības, ko saista ar vistuvāk salīdzināmo virszemes ūdenstilpes tipu, ņemot vērā fizikālos apstākļus, kuri izriet no ūdens objekta maksīgajiem vai stipri pārveidotajiem raksturoliem.	Ir nelielas izmaiņas attiecīgo bioloģiskās kvalitātes faktoru vērtībās, salīdzinot ar maksimālā ekoloģiskā potenciāla vērtībām.	Ir vidējas izmaiņas attiecīgo bioloģiskās kvalitātes faktoru vērtībās, salīdzinot ar maksimālā ekoloģiskā potenciāla vērtībām. Šīs vērtības ir ievērojami vairāk izkropļotas nekā tās, kas raksturo labas kvalitātes gadījumā.
Hidromorfoloģiskie faktori	Hidromorfoloģiskie apstākļi atbilst vienīgajai ietekmei uz virszemes ūdenstilpi, kuras pamatā ir ūdenstilpes mākslīgais vai stipri pārveidotais raksturs, ņemot vērā visus riskus mazināšanai, lai nodrošinātu vislabāko tuvināšanos ekoloģiskajai nepārtrauktībai, jo īpaši attiecībā uz dzīvnieku migrāciju un atbilstošām nārsta un vairošanās vietām.	Nosacījumi, kas atbilst iepriekš precizēto bioloģiskās kvalitātes faktoru vērtību sasniegšanai.	Nosacījumi, kas atbilst iepriekš precizēto bioloģiskās kvalitātes faktoru vērtību sasniegšanai.
Fizikālķīmiskie faktori			
Vispārīgi nosacījumi	Fizikālķīmiskie faktori pilnīgi vai gandrīz pilnīgi atbilst nesakartiem apstākļiem, kas raksturo virszemes ūdenstilpei, kura visprecīzāk atbilst attiecīgajam maksīgajam vai stipri pārveidotajam ūdens objektam. Barības vielu koncentrācijas iekļaujas diapazonā, ko parasti saista ar šādiem nesakartiem apstākļiem. Temperatūras, skābekļa līdzsvara un pH līmeņi atbilst tiem līmeņiem, kas raksturo visprecīzāk atbilstošajiem virszemes ūdenstilpju tiem nesakartos apstākļos.	Fizikālķīmisko faktoru vērtības nesniedz ārpus diapazoniem, kas noteikti, lai nodrošinātu ekosistēmas darbību un iepriekš noteikto bioloģiskās kvalitātes faktoru vērtību sasniegšanu. Temperatūra un pH nesniedz līmeņus, kas ir ārpus diapazoniem, kuri noteikti, lai nodrošinātu ekosistēmas darbību un iepriekš noteikto bioloģiskās kvalitātes faktoru vērtību sasniegšanu. Barības vielu koncentrācijas nepārsniedz līmeņus, kas noteikti, lai nodrošinātu tipam raksturīgās ekosistēmas darbību un iepriekš noteikto bioloģiskās kvalitātes faktoru vērtību sasniegšanu.	Nosacījumi, kas atbilst iepriekš precizēto bioloģiskās kvalitātes faktoru vērtību sasniegšanai.

Faktors	Maksimālais ekoloģiskais potenciāls	Labs ekoloģiskais potenciāls	Vidējs ekoloģiskais potenciāls
Īpašas sintētiskas piesārņojošas vielas	Koncentrācijas tuvas nullei vai vismaz zem vispārīgi lietotu visattīstītāko analīzes metožu noteikšanas robežām.	Koncentrācijas nepārsniedz standartus, kas noteikti saskaņā ar 1.2.6. punktā sīki aprakstīto procedūru, neierobežojot Direktīvu 91/414/EK un Direktīvu 98/8/EK. (<EQS)	Nosacījumi, kas atbilst iepriekš precizēto bioloģiskās kvalitātes faktoru vērtību sasniegšanai.
Īpašas nesintētiskas piesārņojošas vielas	Koncentrācijas iekļaujas diapazonā, ko parasti saista ar neskartiem apstākļiem virszemes ūdenstilpē, kas visprecīzāk atbilst attiecīgajam maksīgajam vai stipri pārveidotajam ūdens objektam (fona līmeņi = fl).	Koncentrācijas nepārsniedz standartus, kas noteikti saskaņā ar 1.2.6. punktā ⁽¹⁾ sīki aprakstīto procedūru, neierobežojot Direktīvu 91/414/EK un Direktīvu 98/8/EK. (<EQS)	Nosacījumi, kas atbilst iepriekš precizēto bioloģiskās kvalitātes faktoru vērtību sasniegšanai.

⁽¹⁾ Saskaņā ar šo protokolu atvasināto standartu piemērošanai nav vajadzīgs samazināt piesārņojošo vielu koncentrācijas zem fona līmeņiem.

1.2.6. Ķīmiskās kvalitātes standartu noteikšanas procedūra dalībvalstīm

Atvasinot vides kvalitātes standartus VIII pielikuma 1. līdz 9. punktā uzskaitītajām piesārņojošajām vielām, lai aizsargātu ūdens biotu, dalībvalstis rīkojas saskaņā ar šādiem pasākumiem. Standartus var noteikt ūdenim, nogulsnēm vai biotai.

Ja iespējams, attiecībā uz turpmāk norādītajiem taksoniem iegūst gan neatliekamos, gan pastāvīgi iegūstamos datus, kas ir nozīmīgi attiecīgajam ūdenstilpes tipam, kā arī visus pieejamos datus par jebkādiem citiem ūdens taksoniem. Taksonu "pamatsaraksts" ir šāds:

- aļģes un/vai makrofīti,
- dafnijas vai organismi, kas raksturīgi sāļiem ūdeņiem,
- zivis.

Vides kvalitātes standarta noteikšana

Maksimālās gada vidējās koncentrācijas noteikšanai piemēro šādu procedūru:

- i) dalībvalstis nosaka attiecīgus drošības faktorus, kas katrā gadījumā atbilst pieejamo datu raksturam un kvalitātei un vadlīnijām, kas dotas "Tehnisko vadlīniju attiecībā uz Komisijas Direktīvu 93/67/EEK par riska novērtēšanu jaunām reģistrētām vielām un Komisijas Regulu (EK) Nr. 1488/94 par riska novērtēšanu esošām vielām" II daļas 3.3.1. iedaļā, un drošības faktorus, kas norādīti turpmāk dotajā tabulā:

	Drošības faktors
Vismaz viena neatliekami iegūstama L(E)C ₅₀ koncentrācija katram no trim pamatsaraksta trofikas līmeņiem	1 000
Viena pastāvīgi iegūstama NOEC koncentrācija (vai nu zivis, vai dafnijas vai organisms, kas raksturīgs sāļiem ūdeņiem)	100
Divas pastāvīgi iegūstamas NOEC koncentrācijas no sugām, kas pārstāv divus trofikas līmeņus (zivis un/vai dafnijas vai organisms, kas raksturīgs sāļiem ūdeņiem un/vai aļģes)	50
Pastāvīgi iegūstamas NOEC koncentrācijas no vismaz trim sugām (parasti zivis, dafnijas vai organisms, kas raksturīgs sāļiem ūdeņiem un aļģes), kas pārstāv trīs trofikas līmeņus	10
Citi gadījumi, tostarp lauka izpētes dati vai ekosistēmu modeļi, kas ļauj aprēķināt un piemērot precīzākus drošības faktorus	Individuāls novērtējums

- ii) ja ir pieejami dati par noturību un bioakumulāciju, tos ņem vērā, atvasinot vides kvalitātes standarta galīgo vērtību;
- iii) šādi iegūts standarts jāsalīdzina ar jebkādiem lauka izpētē iegūtiem pierādījumiem. Ja parādās anomālijas, atvasinājumu pārskata, lai ļautu aprēķināt precīzāku drošības faktoru;
- iv) atvasināto standartu nodod speciālistu veiktai salīdzinošai pārskatīšanai un publiskai apspriešanai, lai ļautu aprēķināt pēc iespējas precīzāku drošības faktoru.

1.3. Virszemes ūdeņu ekoloģiskās kvalitātes rādītāju un ķīmiskās kvalitātes rādītāju monitorings

Virszemes ūdeņu monitoringa tīklu izveido saskaņā ar 8. panta prasībām. Monitoringa tīklu izveido tādu, lai tas nodrošinātu saskaņotu un visaptverošu ekoloģiskās kvalitātes un ķīmiskās kvalitātes rādītāju pārskatu katrā upes baseinā un ļautu klasificēt ūdenstilpes piecās kategorijās, kas atbilst 1.2. punktā dotajām normatīvajām definīcijām. Dalībvalstis upes baseina apsaimniekošanas plānā iekļauj karti vai kartes, kurās atspoguļots virszemes ūdeņu monitoringa tīkls.

Pamatojoties uz raksturojumu un ietekmes novērtējumu, ko veic saskaņā ar 5. pantu un II pielikumu, dalībvalstis katram laika posmam, uz kuru attiecas upes baseina apsaimniekošanas plāns, izveido uzraudzības monitoringa programmu un operatīvā monitoringa programmu. Dalībvalstīm, iespējams, dažos gadījumos ir jāizveido izziņas monitoringa programmas.

Dalībvalstis pārbauda parametrus, kuri norāda katra attiecīgā kvalitātes faktora stāvokli. Izraugoties parametrus bioloģiskās kvalitātes faktoriem, dalībvalstis identificē attiecīgo taksonomisko līmeni, kas vajadzīgs, lai panāktu pietiekamu ticamību un precizitāti kvalitātes faktoru klasifikācijā. Monitoringa programmu nodrošināto rezultātu ticamības līmeņa un precizitātes novērtējumu iekļauj plānā.

1.3.1. Uzraudzības monitoringa projekts

Mērķis

Dalībvalstis izveido uzraudzības monitoringa programmas, lai nodrošinātu informāciju:

- II pielikumā aprakstītās ietekmes novērtēšanas procedūras papildināšanai un apstiprināšanai,
- lietderīgai un efektīvai turpmāko monitoringa programmu izstrādei,
- dabas apstākļu ilglaicīgu izmaiņu novērtējumam,
- ilglaicīgu izmaiņu, kuras izraisījušas antropogēna rakstura darbības, novērtējumam.

Šāda monitoringa rezultātus pārskata un kopīgi ar II pielikumā aprakstīto ietekmes novērtēšanas procedūru izmanto, lai noteiktu prasības monitoringa programmām pašreizējos un turpmākos upes baseina apsaimniekošanas plānos.

Monitoringa vietu izvēle

Uzraudzības monitoringu veic pietiekošam skaitam virszemes ūdenstilpju, lai sniegtu vispārējā virszemes ūdens resursu stāvokļa novērtējumu katrā satecē vai apakšsatecēs upju baseinu apgabalā. Izvēloties šīs ūdenstilpes, dalībvalstis nodrošina to, ka attiecīgā gadījumā monitoringu veic vietās, kur:

- ūdens tecējuma ātrums ir ievērojams upju baseinu apgabalā kopumā; tostarp vietās uz lielām upēm, kur sateces baseins pārsniedz 2 500 km²,
- esošā ūdens apjoms, iekļaujot lielus ezerus un rezervuārus, ir ievērojams upju baseinu apgabalā,
- dalībvalsts robežu šķērso ievērojamas ūdenstilpes,
- vietas ir identificētas saskaņā ar Informācijas apmaiņas lēmumu 77/795/EEK, un

tādās citās vietās, kas vajadzīgas, lai novērtētu piesārņojošu vielu slodzi, kas tiek pārnesta pār dalībvalstu robežām un kas tiek pārnesta jūras vidē.

Kvalitātes faktoru izvēle

Uzraudzības monitoringu veic katrai monitoringa vietai vienu gadu laika posmā, uz ko attiecas upes baseina apsaimniekošanas plāns, lai pārbaudītu:

- parametrus, kas norāda visus bioloģiskās kvalitātes faktorus,
- parametrus, kas norāda visus hidromorfoloģiskās kvalitātes faktorus,
- parametrus, kas norāda visus vispārējos fizikālķīmiskās kvalitātes faktorus,
- prioritārā saraksta piesārņojošās vielas, kas ieplūst upes baseinā vai apakšbaseinā, un
- citas piesārņojošās vielas, kas ievērojamos daudzumos ieplūst upes baseinā vai apakšbaseinā,

ja vien iepriekšējā uzraudzības monitoringa norisē nav atklājies, ka attiecīgā ūdenstilpe sasniegusi labu stāvokli un, pārskatot II pielikumā paredzēto cilvēku darbības ietekmi, nav gūti pierādījumi, ka ietekmes uz ūdenstilpi ir mainījušās. Šajos gadījumos uzraudzības monitoringu veic vienam no katriem trim upes baseina apsaimniekošanas plāniem.

1.3.2. Operatīvais monitorings

Operatīvo monitoringu veic, lai:

- noteiktu to ūdenstilpju stāvokli, kuras identificētas kā tādas, kurām ir risks nesasniegt vides aizsardzības mērķus,
- novērtētu jebkādas izmaiņas šādu ūdenstilpju stāvoklī, kas notikušas pasākumu programmu rezultātā.

Programmu var grozīt upes baseina apsaimniekošanas plāna laika posmā, ņemot vērā informāciju, kas iegūta saskaņā ar II pielikuma vai šā pielikuma prasībām, jo īpaši lai ļautu samazināt ietekmes biežumu, ja konstatē, ka tā nav būtiska, vai ja ir likvidēts attiecīgais spiediens.

Monitoringa vietu izvēle

Operatīvo monitoringu veic visām ūdenstilpēm, kuras, pamatojoties vai nu uz ietekmes novērtējumu, ko veic saskaņā ar II pielikumu, vai uzraudzības monitoringu, identificē kā tādas, kurās pastāv risks, ka tās var neatbilst 4. pantā paredzētajiem vides aizsardzības mērķiem, un tām ūdenstilpēm, kurās ieplūst prioritārā saraksta vielas. Monitoringa punktus prioritārā saraksta vielām izvēlas, kā precizēts tiesību aktos, kuri nosaka attiecīgo vides kvalitātes standartu. Visos pārējos gadījumos, tostarp attiecībā uz prioritārām vielām, kurām nav norādītas īpašas vadlīnijas, monitoringa punktus nosaka šādi:

- ūdenstilpēm, kuras apdraud ievērojams spiediens no stacionārajiem avotiem, ir pietiekošs skaits monitoringa punktu katrā ūdenstilpē, lai novērtētu stacionārā avota apjomu un ietekmi. Ja ūdenstilpe ir pakļauta vairāku stacionāro avotu spiedienam, monitoringa punktus var izvēlēties, lai novērtētu šo spiedienu apjomu un ietekmi kopumā,
- ūdenstilpēm, kuras apdraud ievērojams spiediens no difūziem avotiem, ir pietiekošs skaits monitoringa punktu izvēlētajās ūdenstilpēs, lai novērtētu difūzā avota spiediena apjomu un ietekmi. Ūdenstilpes atlasa tā, lai tās būtu reprezentatīvas relatīvam difūzo avotu spiediena apdraudējumam un relatīvam riskam nesasniegt labu virszemes ūdeņu stāvokli,
- ūdenstilpēm, kuras apdraud ievērojams hidromorfoloģisks spiediens, ir pietiekošs skaits monitoringa punkti izvēlētajās ūdenstilpēs, lai novērtētu hidromorfoloģiskā spiediena apjomu un ietekmi. Izvēlētajās ūdenstilpes norāda hidromorfoloģiskā spiediena vispārējo ietekmi, kādai pakļautas visas ūdenstilpes.

Kvalitātes faktoru izvēle

Lai novērtētu spiediena apjomu, kādam pakļautas virszemes ūdenstilpes, dalībvalstis apseko tos kvalitātes faktorus, kas norāda spiedienus, kādiem ūdenstilpe vai ūdenstilpes ir pakļautas. Lai novērtētu šā spiediena ietekmi, dalībvalstis attiecīgi apseko:

- parametrus, kas norāda bioloģiskās kvalitātes faktoru vai faktorus, kas ir visjutīgākie pret spiedienu, kādam pakļautas ūdenstilpes,
- visas izplūstošās prioritārās vielas un citas piesārņojošas vielas, kas izplūst ievērojamos daudzumos,
- parametrus, kas norāda hidromorfoloģiskās kvalitātes faktoru, kas ir visjutīgākais pret identificēto spiedienu.

1.3.3. Izziņas monitorings*Mērķis*

Izziņas monitoringu veic:

- ja nav zināms kādu robežvērtību pārsniegšanas iemesls,
- ja uzraudzības monitorings norāda, ka ūdenstilpei 4. pantā norādītos mērķus nevar sasniegt un operatīvais monitorings vēl nav noteikts, lai noskaidrotu cēloņus, kāpēc ūdenstilpe vai ūdenstilpes nevar sasniegt vides aizsardzības mērķus,
- lai noskaidrotu nejaušas piesārņošanas apjomu un ietekmi,

un sniedz informāciju pasākumu programmas izveidei, lai sasniegtu vides aizsardzības mērķus un īpašus mērķus, kas vajadzīgi, lai novērstu nejaušas piesārņošanas sekas.

1.3.4. Monitoringa biežums

Uzraudzības monitoringa perioda laikā monitoringa parametri, kas raksturo fizikālķīmiskās kvalitātes faktorus jāpiemēro tik bieži kā noteikts turpmāk, ja vien nav pamatoti lielāki starplaiki, pamatojoties uz tehniskām zināšanām un ekspertu slēdzienu. Bioloģiskās vai hidromorfoloģiskās kvalitātes faktoru kontrolei monitoringu veic vismaz reizi uzraudzības monitoringa laika posmā.

Operatīvajam monitoringam jebkura parametra monitoringa biežumu nosaka dalībvalstis tā, lai tiktu nodrošināti pietiekami dati attiecīgā kvalitātes faktora stāvokļa ticamam novērtējumam. Saskaņā ar vadlīniju monitorings jāveic starplaikos, kas nepārsniedz tos, kas norādīti tālāk tabulā, ja vien nav pamatoti lielāki starplaiki, pamatojoties uz tehniskām zināšanām un ekspertu slēdzienu.

Biežumu izvēlas tā, lai nodrošinātu pieņemamu ticamības un precizitātes līmeni. Upes baseina apsaimniekošanas plānā norāda ticamības un precizitātes aprēķinus, kas iegūti ar monitoringa sistēmas palīdzību.

Monitoringa biežumu izvēlas, ņemot vērā parametru mainīgumu, kā pamatā ir gan dabīgi, gan antropogēni nosacījumi. Laiku, kad veic monitoringu, izvēlas tā, lai pēc iespējas samazinātu gadalaiku svārstību ietekmi uz rezultātiem un tādējādi nodrošinātu to, ka rezultātiatspoguļo ūdenstilpes izmaiņas, ko izraisījis

antropogēns spiediens. Lai sasniegtu šo mērķi, vajadzības gadījumā veic papildu monitoringu dažādos tā paša gada gadalaikos.

Kvalitātes faktors	Upes	Ezeri	Pārejas	Piekrastes
Bioloģiskās kvalitātes faktors				
Fitoplanktons	6 mēneši	6 mēneši	6 mēneši	6 mēneši
Citi ūdensaugi	3 gadi	3 gadi	3 gadi	3 gadi
Lielie bezmugurkaulnieki	3 gadi	3 gadi	3 gadi	3 gadi
Zivis	3 gadi	3 gadi	3 gadi	
Hidromorfoloģiskās kvalitātes faktors				
Nepārtrauktība	6 gadi			
Hidroloģija	nepārtraukti	1 mēnesis		
Morfoloģija	6 gadi	6 gadi	6 gadi	6 gadi
Fizikālķīmiskās kvalitātes faktors				
Termiski nosacījumi	3 mēneši	3 mēneši	3 mēneši	3 mēneši
Bagātināšana ar skābekli	3 mēneši	3 mēneši	3 mēneši	3 mēneši
Sāļums	3 mēneši	3 mēneši	3 mēneši	
Barības vielu rādītāji	3 mēneši	3 mēneši	3 mēneši	3 mēneši
Paskābināšanas rādītāji	3 mēneši	3 mēneši		
Citas piesārņojošas vielas	3 mēneši	3 mēneši	3 mēneši	3 mēneši
Prioritārās vielas	1 mēnesis	1 mēnesis	1 mēnesis	1 mēnesis

1.3.5. Papildu monitoringa prasības aizsargātiem apgabaliem

Iepriekš minētās monitoringa programmas papildina, lai izpildītu šādas prasības:

Dzeramā ūdens ieguves punkti

Virszemes ūdenstilpes, kas noteiktas 7. pantā, kuras nodrošina vairāk nekā vidēji 100 m³ dienā, nosaka kā monitoringa vietas, un tās ir pakļautas šādam papildu monitoringam, kas var būt vajadzīgs, lai izpildītu minētajā pantā noteiktās prasības. Šādās ūdenstilpēs apseko izplūdušās prioritārās vielas un visas pārējās vielas, kas izplūst ievērojamos daudzumos, kuras var ietekmēt ūdenstilpes stāvokli un kuras kontrolē saskaņā ar direktīvas par dzeramo ūdeni noteikumiem. Monitoringu veic saskaņā ar turpmāk norādīto biežumu:

Apgādātā kopiena	Biežums
< 10 000	4 reizes gadā
10 000 līdz 30 000	8 reizes gadā
> 30 000	12 reizi gadā

Dzīvotne un sugu aizsardzības apgabali

Ūdenstilpes, kas veido šos apgabalus, iekļauj iepriekš minētajā operatīvā monitoringa programmā, ja, pamatojoties uz ietekmes novērtējumu un uzraudzības monitoringu, tās identificē kā tādas, kurās pastāv risks nesasnēgt 4. pantā noteiktos vides aizsardzības mērķus. Monitoringu veic, lai novērtētu attiecīgā būtiskā spiediena apjomu un ietekmi uz šīm ūdenstilpēm un, vajadzības gadījumā, lai novērtētu izmaiņas šādu ūdenstilpju stāvoklī pasākumu programmu rezultātā. Monitorings turpinās līdz apgabali atbilst ar ūdens resursiem saistītajām tiesību aktu prasībām, saskaņā ar kurām tie ir noteikti, un sasniedz 4. pantā noteiktos mērķus.

1.3.6. Kvalitātes faktoru monitoringa standarti

Metodes, kuras izmanto tipu parametru monitoringam, atbilst tālāk uzskaitītajiem starptautiskajiem standartiem un tādiem valstu vai starptautiskiem standartiem, kas nodrošinās datus ar līdzvērtīgu zinātnisko kvalitāti un salīdzināmību.

Lielo bezmugurkaulnieku paraugu ņemšana

ISO 5667-3:1995	Ūdens kvalitāte — Paraugu ņemšana — 3. daļa: Paraugu saglabāšanas un apstrādes vadlīnijas
EN 27828:1994	Ūdens kvalitāte — Bioloģiskās paraugu ņemšanas metodes — Vadlīnijas lielo bentisko bezmugurkaulnieku paraugu ņemšanai ar rokas tīklu
EN 28265:1994	Ūdens kvalitāte — Bioloģiskās paraugu ņemšanas metodes — Vadlīnijas lielo bentisko bezmugurkaulnieku kvantitatīvo paraugu ņemšanas ierīču izstrādē un lietošanā uz akmeņainiem substrātiem seklos ūdeņos
EN ISO 9391:1995	Ūdens kvalitāte — Lielo bezmugurkaulnieku paraugu ņemšana dziļos ūdeņos — Vadlīnijas uzkrāšanas, kvalitatīvo un kvantitatīvo paraugu ņemšanas ierīču izmantošana
EN ISO 8689-1:1999	Upju bioloģiska klasifikācija I DAĻA: Vadlīnijas bioloģiskās kvalitātes datu, kas iegūti no lielo bentisko bezmugurkaulnieku pārskatiem tekošos ūdeņos, interpretēšanai
EN ISO 8689-2:1999	Upju bioloģiska klasifikācija II DAĻA: Vadlīnijas bioloģiskās kvalitātes datu, kas iegūti no lielo bentisko bezmugurkaulnieku pārskatiem tekošos ūdeņos, noformēšanai

Makrofitu paraugu ņemšana

Attiecīgi CEN/ISO standarti, kad izstrādāti

Zivju paraugu ņemšana

Attiecīgi CEN/ISO standarti, kad izstrādāti

Diatomeju paraugu ņemšana

Attiecīgi CEN/ISO standarti, kad izstrādāti

Fizikālķīmisko parametru standarti

Jebkādi attiecīgi CEN/ISO standarti

Hidromorfoloģisko parametru standarti

Jebkādi attiecīgi CEN/ISO standarti

1.4. Ekoloģiskās kvalitātes rādītāju klasifikācija un noformēšana

1.4.1. Bioloģiskā monitoringa rezultātu salīdzināmība

- i) Dalībvalstis izveido monitoringa sistēmas, lai novērtētu bioloģiskās kvalitātes faktoru vērtības, kas precizētas katrai virszemes ūdeņu kategorijai vai stipri pārveidotiem vai mākslīgiem virszemes ūdens objektiem. Piemērojot tālāk izklāstīto procedūru stipri pārveidotiem vai mākslīgiem ūdens objektiem, atsaucies uz ekoloģiskās kvalitātes rādītājiem atzīst par atsaucēm uz ekoloģisko potenciālu. Šādās sistēmās var izmantot konkrētas sugas vai sugu grupas, kas ir reprezentatīvas kvalitātes faktoram kopumā.
- ii) Lai nodrošinātu šādu monitoringa sistēmu salīdzināmību, katras dalībvalsts pielietotās sistēmas rezultātus ekoloģiskās kvalitātes rādītāju klasifikācijas nolūkā izsaka kā ekoloģiskās kvalitātes koeficientus. Šie koeficienti izsaka attiecību starp novēroto bioloģisko parametru vērtībām attiecīgajai virszemes ūdenstilpei un šo parametru vērtībām bāzes apstākļos, kas piemērojamas šai ūdenstilpei. Koeficientu izsaka kā skaitlisku vērtību starp nulli un vienu, kur augstus vides kvalitātes rādītājus reprezentē vērtības, kas tuvas vienam, bet sliktus ekoloģiskās kvalitātes rādītājus — nullei tuvas vērtības.
- iii) Katra dalībvalsts iedala ekoloģiskās kvalitātes koeficientu skalu monitoringa sistēmai katrai virszemes ūdeņu kategorijai piecās kategorijās no augstiem līdz sliktiem ekoloģiskās kvalitātes rādītājiem, kas definēti 1.2. punktā, piešķirot skaitlisku vērtību katrai robežai starp kategorijām. Vērtību robežai starp augstu un labu rādītāju kategorijām un vērtību robežai starp labiem un vidējiem rādītājiem nosaka ar tālāk aprakstīto savstarpēji salīdzinošo kalibrēšanu.
- iv) Komisija atvieglo šo savstarpēji salīdzinošo kalibrēšanu, lai nodrošinātu to, ka šīs robežas starp kategorijām atbilst normatīvajām definīcijām 1.2. punktā un ir salīdzināmas dalībvalstu starpā.
- v) Šajā procesā Komisija sekmē informācijas apmaiņu dalībvalstu starpā, kuras rezultātā identificē vietu diapazonu katrā Kopienas ekoreģionā un šīs vietas veido savstarpēji salīdzinošās kalibrēšanas tīklu. Tīklu veido tās vietas, kas izvēlētas no katrā ekoreģionā esošo virszemes ūdenstilpju tipu diapazona. No katra izraudzītā virszemes ūdenstilpju tipa tīklā iekļauj vismaz divas vietas, kas atbilst robežai starp normatīvajām definīcijām augstiem un labiem rādītājiem, un vismaz divas vietas, kas atbilst robežai starp normatīvajām definīcijām labiem un vidējiem rādītājiem. Vietas izvēlas pēc ekspertu slēdziena, pamatojoties uz kopīgām pārbaudēm un visa pārējo pieejamo informāciju.
- vi) Katras dalībvalsts monitoringa sistēmu piemēro tām vietām savstarpēji salīdzinošās kalibrēšanas tīklā, kuras gan atrodas ekoreģionā, gan pieder virszemes ūdenstilpju tipam, kuram piemēros sistēmu, ievērojot šīs direktīvas prasības. Šīs piemērošanas rezultātus izmanto, lai noteiktu skaitliskās vērtības attiecīgām robežām starp kategorijām katras dalībvalsts monitoringa sistēmā.
- vii) Trīs gadu laikā no šīs direktīvas stāšanās spēkā Komisija sagatavo vietu reģistra projektu, lai izveidotu savstarpēji salīdzinošās kalibrēšanas tīklu, ko var koriģēt saskaņā ar 21. pantā izklāstītajām procedūrām. Galīgo vietu reģistru izveido četru gadu laikā no direktīvas spēkā stāšanās dienas, un to publicē Komisija.
- viii) Komisija un dalībvalstis pabeidz savstarpēji salīdzinošo kalibrēšanu 18 mēnešu laikā no pabeigtā reģistra publicēšanas.
- ix) Savstarpēji salīdzinošās kalibrēšanas rezultātus un vērtības, kas noteiktas dalībvalstu monitoringa sistēmu klasifikācijai, Komisija publicē sešu mēnešu laikā pēc savstarpēji salīdzinošās kalibrēšanas pabeigšanas.

1.4.2. Monitoringa rezultātu un ekoloģiskās kvalitātes rādītāju un ekoloģiskā potenciāla klasifikācijas noformēšana

- i) Virszemes ūdeņu kategorijām ūdenstilpes ekoloģiskās kvalitātes rādītājus veido zemākās no bioloģiskās un fizikālķīmiskās kvalitātes monitoringa rezultātu vērtībām attiecīgajiem kvalitātes faktoriem, kas klasificēti saskaņā ar turpmāk dotās tabulas pirmo sleju. Dalībvalstis nodrošina karti katram ūdens baseinam, ilustrējot katras ūdenstilpes ekoloģiskās kvalitātes rādītāju klasifikāciju, kas kodēta ar krāsām

saskaņā ar tālāk dotās tabulas otro sleju, lai atspoguļotu ūdenstilpes ekoloģiskās kvalitātes rādītāju klasifikāciju:

Ekoloģiskās kvalitātes rādītāju klasifikācija	Krāsu kods
Ļoti labi kvalitātes rādītāji	Zils
Labi kvalitātes rādītāji	Zaļš
Vidēji kvalitātes rādītāji	Dzeltenš
Vāji kvalitātes rādītāji	Oranžs
Slikti kvalitātes rādītāji	Sarkans

- ii) Stipri pārveidotiem un mākslīgiem ūdens objektiem to ekoloģiskā potenciāla klasifikāciju veido zemākās no bioloģiskās un fizikālķīmiskās kvalitātes monitoringa rezultātu vērtībām attiecīgajiem kvalitātes faktoriem, kas klasificēti saskaņā ar tālāk dotās tabulas pirmo sleju. Dalībvalstis nodrošina karti katram upes baseinam, ilustrējot katra ūdens objekta ekoloģiskā potenciāla klasifikāciju ar krāsām, kas attiecībā uz mākslīgiem ūdens objektiem noteikta saskaņā ar turpmāk sniegtās tabulas otro sleju un attiecībā uz stipri pārveidotiem ūdens objektiem — saskaņā ar tabulas trešo sleju:

Ekoloģiskā potenciāla klasifikācija	Krāsu kods	
	Mākslīgi ūdens objekti	Stipri pārveidoti ūdens objekti
Labs potenciāls un virs laba potenciāla	Vienādas zaļas un gaiši pelēkas svītras	Vienādas zaļas un tumši pelēkas svītras
Vidējs potenciāls	Vienādas dzeltenas un gaiši pelēkas svītras	Vienādas dzeltenas un tumši pelēkas svītras
Vājš potenciāls	Vienādas oranžas un gaiši pelēkas svītras	Vienādas oranžas un tumši pelēkas svītras
Slikts potenciāls	Vienādas sarkanas un gaiši pelēkas svītras	Vienādas sarkanas un tumši pelēkas svītras

- iii) Līdzīgi dalībvalstis ar melnu punktu kartē norāda tos ūdens objektus, kur nesekmīgu mēģinājumu pamatā sasniegt labus rādītājus vai labu ekoloģisko potenciālu ir neatbilstība vienam vai vairākiem vides kvalitātes standartiem, kas noteikti šim ūdens objektam attiecībā uz īpašām sintētiskām un nesintētiskām piesārņojošām vielām (saskaņā ar dalībvalsts noteikto atbilstības režīmu).

1.4.3. Monitoringa rezultātu un ķīmiskās kvalitātes rādītāju noformēšana

Ja ūdenstilpe atbilst visiem vides kvalitātes standartiem, kas noteikti IX pielikumā, 16. pantā un citos attiecīgos Kopienas tiesību aktos, kuri nosaka vides kvalitātes standartus, to reģistrē kā tādu, kas atbilst labiem ķīmiskās kvalitātes rādītājiem. Pretējā gadījumā ūdenstilpi reģistrē kā tādu, kas neatbilst labiem ķīmiskās kvalitātes rādītājiem.

Dalībvalstis nodrošina karti katras upes baseina apkārtnē, norādot katras dzīvotnes ķīmiskos rādītājus, krāsu kodu saskaņā ar otro aili turpmāk dotajā tabulā, kas atspoguļo ūdens dzīvotnes ķīmiskās kvalitātes rādītājus:

Ķīmiskās kvalitātes rādītāji	Krāsu kods
Labi ķīmiskās kvalitātes rādītāji	Zila
Neatbilst labiem ķīmiskās kvalitātes rādītājiem	Sarkana

2. GRUNTSŪDEŅI

2.1. Gruntsūdeņu kvantitatīvie rādītāji

2.1.1. Kvantitatīvo rādītāju klasifikācijas parametri

Gruntsūdeņu līmeņa režīms

2.1.2. Kvantitatīvo rādītāju definīcija

Faktori	Labi rādītāji
Gruntsūdeņu līmenis	Gruntsūdeņu līmenis gruntsūdeņu tilpē ir tāds, ka gada vidējais ieguves ātrums ilgākā laika posmā nepārsniedz pieejamos gruntsūdeņu resursus. Gruntsūdeņu līmenis attiecīgi nav pakļauts antropogēnām izmaiņām, kuru rezultātā: — nav iespējams sasniegt 4. pantā precizētos vides aizsardzības mērķus saistītiem virszemes ūdeņiem, — notiek jebkāda būtiska šādu ūdens resursu rādītāju pazemināšanās, — tiek nodarīts jebkāds būtisks kaitējums sauszemes ekosistēmām, kuras ir tieši atkarīgas no gruntsūdens tilpes, notiek īslaicīgas plūsmas virziena izmaiņas, kuras izraisa īslaicīgas vai pastāvīgas līmeņa izmaiņas telpiski ierobežotā platībā, taču šādas virzienmaiņas nerada sālsūdens iekļuvi vai citus traucējumus un nenorāda noturīgu un skaidri identificētu antropogēnu darbību rezultātā ierosinātu plūsmas virziena tendenci, kas varētu izraisīt šādus traucējumus.

2.2. Gruntsūdeņu kvantitatīvo rādītāju monitorings

2.2.1. Gruntsūdeņu līmeņa monitoringa tīkls

Gruntsūdeņu monitoringa tīklu izveido saskaņā ar 7. un 8. panta prasībām. Monitoringa tīklu izstrādā tā, lai tas nodrošinātu ticamu kvantitatīvo rādītāju novērtējumu visām gruntsūdens tilpēm vai tilpju grupām, tostarp pieejamo gruntsūdeņu resursu novērtējumu. Dalībvalstis upes baseina apsaimniekošanas plānā iekļauj karti vai kartes, kurās atspoguļots gruntsūdeņu monitoringa tīkls.

2.2.2. Monitoringa vietu blīvums

Tīkls ietver pietiekamu skaitu raksturīgu monitoringa punktu, lai novērtētu gruntsūdeņu līmeni katrā gruntsūdeņu tilpē vai tilpju grupā, ņemot vērā izmaiņas pievadīšanā īsākā un garākā laika posmā, un jo īpaši attiecībā uz:

- gruntsūdens tilpēm, kas identificētas kā tādas, kurās pastāv risks, ka tās neatbilst 4. pantā noteiktajiem vides aizsardzības mērķiem, nodrošinātu pietiekamu monitoringa punktu blīvumu, lai novērtētu ieguves un izplūšanas ietekmi uz gruntsūdeņu līmeni,
- gruntsūdens tilpēm, kuru gruntsūdeņi šķērso dalībvalsts robežas, nodrošinātu pietiekamu skaitu monitoringa punktu, lai novērtētu gruntsūdeņu plūsmas virzienu un ātrumu pāri dalībvalsts robežai.

2.2.3. Monitoringa biežums

Novērojumu biežums ir pietiekams, lai ļautu novērtēt katras gruntsūdens tilpes vai tilpju grupas kvantitatīvos rādītājus, ņemot vērā izmaiņas gruntsūdens pievadīšanā īsākā un garākā laika posmā. Jo īpaši attiecībā uz:

- gruntsūdens tilpēm, kas identificētas kā tādas, kurās pastāv risks, kas tās neatbilst 4. pantā noteiktajiem vides aizsardzības mērķus, nodrošināt pietiekamu mērījumu biežumu, lai novērtētu ieguves un izplūšanas ietekmi uz gruntsūdeņu līmeni,
- gruntsūdens tilpēm, kuru gruntsūdeņi šķērso dalībvalsts robežas, nodrošinātu pietiekamu mērījumu biežumu, lai novērtētu gruntsūdeņu plūsmas virzienu un ātrumu pāri dalībvalsts robežai.

2.2.4. Gruntsūdeņu kvantitatīvo rādītāju interpretēšana un noformēšana

Rezultātus, ko iegūst no gruntsūdens tilpes vai tilpju grupas monitoringa tīkla, izmanto, lai novērtētu šīs tilpes vai tilpju kvantitatīvos rādītājus. Saskaņā ar 2.5. punktu dalībvalstis nodrošina karti, kurā atspoguļots iegūtais gruntsūdeņu kvantitatīvo rādītāju novērtējums, kas kodēts ar krāsām saskaņā ar turpmāk minēto režīmu:

labi: zaļš,

vāji: sarkans.

2.3. Gruntsūdeņu ķīmiskās kvalitātes rādītāji

2.3.1. Gruntsūdeņu ķīmiskās kvalitātes rādītāju noteikšanas parametri

Vadītspēja

Piesārņojošo vielu koncentrācija

2.3.2. Labu gruntsūdeņu ķīmiskās kvalitātes rādītāju definīcija

Faktori	Labi rādītāji
Vispārēji nosacījumi	Gruntsūdens tilpes ķīmiskais sastāvs ir tāds, ka piesārņojošo vielu koncentrācijas: — kā precizēts tālāk, nerada sālsūdens vai citu vielu ieplūšanas sekas, — nepārsniedz standartu, kas piemērojams saskaņā ar citiem attiecīgiem Kopienas tiesību aktiem saskaņā ar 17. pantu, — nav tāds, kura rezultātā nebūtu iespējams sasniegt vides aizsardzības mērķus, kas precizēti 4. pantā saistītiem virszemes ūdeņiem, nedz arī izraisa jebkādu ievērojamu šādu tilpju ekoloģiskās vai ķīmiskās kvalitātes rādītāju pazemināšanos, nedz jebkādu ievērojamu kaitējumu sauszemes ekosistēmām, kuras ir tieši atkarīgas no gruntsūdens tilpes.
Vadītspēja	Vadītspējas izmaiņas nenorāda sāļu vai citu vielu iekļūšanu gruntsūdens tilpē

2.4. Gruntsūdeņu ķīmiskās kvalitātes rādītāju monitorings

2.4.1. Gruntsūdeņu monitoringa tīkls

Gruntsūdeņu monitoringa tīklu izveido saskaņā ar 7. un 8. panta prasībām. Monitoringa tīklu izveido tādu, lai tas nodrošinātu saskaņotu un visaptverošu gruntsūdeņu ķīmiskās kvalitātes rādītāju pārskatu katrā upes baseinā un noteiktu ilglaicīgu antropogēni ierosinātas augšupejošas tendences piesārņojošu vielu klātbūtnei.

Pamatojoties uz raksturojumu un ietekmes novērtējumu, ko veic saskaņā ar 5. pantu un II pielikumu, dalībvalstis katram laika posmam, uz kuru attiecas upes baseina apsaimniekošanas plāns, izveido uzraudzības monitoringa programmu. Šīs programmas rezultātus izmanto, lai izveidotu operatīvā monitoringa programmu, kas piemērojama atlikušajā plāna laika posmā.

Monitoringa programmu nodrošināto rezultātu ticamības līmeņa un precizitātes novērtējumu iekļauj plānā.

2.4.2. Uzraudzības monitorings

Mērķis

Uzraudzības monitoringu veic, lai:

- papildinātu un apstiprinātu ietekmes novērtēšanas procedūru,
- nodrošinātu informāciju, kura izmantojama gan dabīgo apstākļu, gan antropogēnu darbību rezultātā izraisīto ilglaicīgo tendenču novērtēšanai.

Monitoringa vietu izvēle

Izvēlas pietiekošu skaitu monitoringa vietu katrai no turpmāk minētajām:

- ūdenstilpēm, kuras identificē kā apdraudētas pēc raksturojuma, kas veikts saskaņā ar II pielikumu,
- ūdenstilpēm, kas šķērso dalībvalsts robežu.

Parametru izvēle

Izvēlētajās gruntsūdens tilpēs apseko šādu pamata parametru kopumu:

- skābekļa saturs,
- pH vērtība,
- vadītspēja,
- nitrāti,
- amonijs.

Ūdenstilpēm, kuras saskaņā ar II pielikumu identificē kā tādas, kurās ir ievērojams risks, ka tās neatbilst labiem rādītājiem, apseko arī tos parametrus, kuri norāda uz minēto nelabvēlīgo ietekmi.

Pārrobežu ūdenstilpēm apseko arī tos parametrus, kas attiecas uz jebkādu iespējamo gruntsūdeņu plūsmas izmantojuma aizsargāšanu.

2.4.3. Operatīvais monitorings

Mērķis

Operatīvo monitoringu veic laika posmos starp uzraudzības monitoringa programmām, lai:

- noteiktu ķīmiskās kvalitātes rādītājus visām gruntsūdens tilpēm vai tilpju grupām, kuras noteiktas kā apdraudētas,
- noteiktu jebkādu ilglaicīgu jebkādas piesārņojošas vielas pieauguma tendenci, ko izraisījusi antropogēna rakstura darbība.

Monitoringa vietu izvēle

Operatīvo monitoringu veic visām tām gruntsūdens tilpēm vai tilpju grupām, kas, pamatojoties gan uz saskaņā ar II pielikumu veikto ietekmes novērtēšanu, gan uzraudzības monitoringu, ir identificētas kā tādas, kurās pastāv risks nesasniegt 4. pantā noteiktos mērķus. Monitoringa vietu izvēle arī atspoguļo šīs vietas raksturīgo monitoringa datu novērtējumu un attiecīgās gruntsūdens tilpes vai tilpju kvalitāti.

Monitoringa biežums

Operatīvo monitoringu veic laika posmos starp uzraudzības monitoringa programmām tik bieži, cik ir vajadzīgs, lai noteiktu attiecīga spiediena ietekmi, taču vismaz vienu reizi gadā.

2.4.4. Piesārņojošo vielu tendenču identifikācija

Dalībvalstis izmanto datus, kas iegūti gan uzraudzības, gan operatīvajā monitoringā, lai identificētu ilglaicīgas antropogēna rakstura darbības ierosinātas augšupejošas tendences piesārņojošu vielu koncentrācijās un mazinātu šādas tendences. Identificē bāzes gadu vai laika posmu, no kura ir aprēķināma tendenču identifikācija. Tendences aprēķina gruntsūdens tilpei vai, attiecīgā gadījumā, tilpju grupai. Tendences mazināšanos norāda statistiski un ticamības līmeni saista ar noteikto identifikāciju.

2.4.5. Gruntsūdeņu ķīmiskās kvalitātes rādītāju interpretēšana un noformēšana

Novērtējot rādītājus, atsevišķu gruntsūdens tilpes monitoringa punktu rezultātus apkopo visai ūdenstilpei. Neierobežojot attiecīgās direktīvas, lai sasniegtu labus rādītājus gruntsūdens tilpei, tiem ķīmiskajiem parametriem, kuriem Kopienas tiesību aktos noteikti vides kvalitātes standarti:

- aprēķina monitoringa vidējo rezultātu vērtību katrā gruntsūdens tilpes vai tilpju grupas punktā,
- saskaņā ar 17. pantu šīs vidējās vērtības izmanto, lai parādītu atbilstību labiem gruntsūdeņu ķīmiskās kvalitātes rādītājiem.

Ievērojot 2.5. punktu, dalībvalstis nodrošina gruntsūdeņu ķīmiskās kvalitātes rādītāju karti, kura kodēta ar krāsām, kā norādīts turpmāk:

labi: zaļa,

vāji: sarkana.

Dalībvalstis kartē ar melnu punktu norāda arī tās gruntsūdens tilpes, kuras ir pakļautas ievērojamai un stabilai augšupejošai tendencei jebkādu piesārņojošu vielu koncentrācijā, ko izraisījusi cilvēku darbības ietekme. Tendences mazināšanos kartē norāda ar zilu punktu.

Šīs kartes iekļauj upes baseina apsaimniekošanas plānā.

2.5. Gruntsūdeņu stāvokļa noformēšana

Dalībvalstis upes baseina apsaimniekošanas plānā iekļauj karti, kurā parāda katras gruntsūdens tilpes vai gruntsūdens tilpju grupas kvantitatīvos rādītājus un ķīmiskās kvalitātes rādītājus, ko kodē ar krāsām saskaņā ar 2.2.4. un 2.4.5. punkta prasībām. Dalībvalstis var izvēlēties nenodrošināt atsevišķas kartes saskaņā ar 2.2.4. un 2.4.5. punktu, bet šādā gadījumā uz kartes, kas paredzēta šajā punktā, sniedz norādi saskaņā ar 2.4.5. punkta prasībām par tām ūdenstilpēm, kuras ir pakļautas ievērojamai un stabilai augšupejošai tendencei jebkādas piesārņojošas vielas koncentrācijā vai jebkādu šādas tendences mazināšanos.

VI PIELIKUMS

PASĀKUMU PROGRAMMĀS IEKĻAUJAMO PASĀKUMU SARAKSTI

A DAĻA

Pasākumi, kas paredzēti saskaņā ar šādām direktīvām:

- i) Direktīva par peldvietu ūdeni (76/160/EEK);
- ii) Direktīva par putniem (79/409/EEK) ⁽¹⁾;
- iii) Direktīva par dzeramo ūdeni (80/778/EEK), kas grozīta ar Direktīvu (98/83/EK);
- iv) Direktīva par smagiem nelaimes gadījumiem (Seveso) (96/82/EK) ⁽²⁾;
- v) Direktīva par ietekmes uz vidi novērtējumu (85/337/EEK) ⁽³⁾;
- vi) Direktīva par kanalizācijas nosēdumiem (86/278/EEK) ⁽⁴⁾;
- vii) Direktīva par komunālo notekūdeņu attīrīšanu (91/271/EEK);
- viii) Direktīva par augu aizsardzības līdzekļiem (91/414/EEK);
- ix) Direktīva par nitrātiem (91/676/EEK);
- x) Direktīva par dzīvotnēm (92/43/EEK) ⁽⁵⁾;
- xi) Direktīva par piesārņojuma integrētu novēršanu un kontroli (96/61/EK).

B DAĻA

Tālāk ir dots neizsmēlošs saraksts ar papildpasākumiem, ko dalībvalstis katrā upju baseinu apgabalā var pēc izvēles pieņemt kā 11. panta 4. punktā paredzētās pasākumu programmas daļu:

- i) normatīvie tiesību akti;
- ii) administratīvie līdzekļi;
- iii) ekonomiskie un fiskālie līdzekļi;
- iv) apspriestie nolīgumi vides jomā;
- v) emisiju kontroles pasākumi;
- vi) labas prakses kodeksi;
- vii) mitrzes apgabalu atjaunošana;
- viii) ieguves kontroles pasākumi;
- ix) pieprasījuma pārvaldības pasākumi, *inter alia*, pielāgotas lauksaimnieciskās ražošanas veicināšana, kā, piemēram, ūdens mazprasīgas kultūru audzēšana sausuma skartos apgabalos;
- x) efektivitātes un atkārtotas izmantošanas pasākumi, *inter alia*, ūdeni lietderīgi izmantojošu tehnoloģiju izmantošanas veicināšana rūpniecībā un ūdeni taupošu apūdeņošanas sistēmu izmantošana;

⁽¹⁾ OV L 103, 25.4.1979., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 10, 14.1.1997., 13. lpp.

⁽³⁾ OV L 175, 5.7.1985., 40. lpp. Direktīva, kurā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 97/11/EK (OV L 73, 14.3.1997., 5. lpp.).

⁽⁴⁾ OV L 181, 8.7.1986., 6. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 206, 22.7.1992., 7. lpp.

- xi) būvniecības projekti;
 - xii) atsāļošanas uzņēmumi;
 - xiii) sanācijas projekti;
 - xiv) ūdeņu mākslīga ievadišana ūdens nesējslāņos;
 - xv) izglītības projekti;
 - xvi) pētniecības un attīstības projekti un paraugprojekti;
 - xvii) citi attiecīgi pasākumi.
-

VII PIELIKUMS

UPJU BASEINU APSAIMNIEKOŠANAS PLĀNI

A. Upju baseinu apsaimniekošanas plāni attiecas uz turpmāk minētajiem elementiem:

1. Vispārējs upju baseinu apgabala raksturlielumu apraksts, kas noteikts 5. pantā un II pielikumā. Tajā iekļauj:
 - 1.1. attiecībā uz virszemes ūdeņiem:
 - ūdenstilpju izvietojuma un robežu kartografējumu,
 - upes baseinā sastopamo ekoreģionu un virszemes ūdenstilpju tipu kartografējumu,
 - standarta apstākļu identifikāciju virszemes ūdenstilpju tipiem;
 - 1.2. attiecībā uz gruntsūdeņiem:
 - gruntsūdens tilpju izvietojuma un robežu kartografējumu.
2. Ievērojama spiediena un cilvēku darbības ietekmes uz virszemes ūdeņu un gruntsūdeņu stāvokli kopsavilkums:
 - piesārņojuma no stacionārajiem avotiem novērtējums,
 - piesārņojuma no difūziem avotiem novērtējums, tostarp zemes izmantojuma kopsavilkums,
 - spiediena uz ūdens kvantitatīvajiem rādītājiem, tostarp ieguvi, novērtējums,
 - citu cilvēku darbības ietekmju uz ūdens resursu stāvokli analīze.
3. Aizsargāto apgabalu identificēšana un kartografējums, kā noteikts 6. pantā un IV pielikumā.
4. Direktīvas 8. panta un V pielikuma nolūkā izveidotā monitoringa tīklu karte un rezultātu apkopojums kartes veidā tām monitoringa programmām, kas veiktas saskaņā ar minētajiem pasākumiem, lai noteiktu rādītājus:
 - 4.1. virszemes ūdeņiem (ekoloģiskās un ķīmiskās kvalitātes rādītājus);
 - 4.2. gruntsūdeņiem (ķīmiskās kvalitātes un kvantitatīvos rādītājus);
 - 4.3. aizsargātiem apgabaliem.
5. Saskaņā ar 4. pantu izvirzīto vides aizsardzības mērķu saraksta izveidošana attiecībā uz virszemes ūdeņiem, gruntsūdeņiem un aizsargātiem apgabaliem, tostarp īpaša tādu gadījumu identificēšana, kad piemērots 4. panta 4., 5., 6. un 7. punkts un šajā pantā prasītā saistītā informācija.
6. Ūdens izmantošanas ekonomiskās analīzes kopsavilkums, kas prasīts 5. pantā un III pielikumā.
7. Saskaņā ar 11. pantu pieņemtās pasākumu programmas vai programmu kopsavilkums, tostarp veidi, kādos sasniedzami 4. pantā izvirzītie mērķi:
 - 7.1. pasākumu kopsavilkums, kas vajadzīgs, lai īstenotu Kopienas tiesību aktus ūdens resursu aizsardzībai;
 - 7.2. ziņojums par praktiskiem pasākumiem, kas veikti, lai piemērotu ūdens izmantošanas izmaksu atgūšanas principu saskaņā ar 9. pantu;
 - 7.3. pasākumu kopsavilkums, kas veikti, lai izpildītu 7. panta prasības;
 - 7.4. ūdens ieguves un uzkrāšanas kontroles pasākumu kopsavilkums, tostarp atsauce uz to gadījumu reģistriem un identifikāciju, kur piemēroti atbrīvojumi saskaņā ar 11. panta 3. punkta e) apakšpunktu;
 - 7.5. stacionāro avotu izplūdes un citu ūdens resursu stāvokli ietekmējošu darbību kontroles pasākumu, kas pieņemti saskaņā ar 11. panta 3. punkta g) apakšpunkta un 11. panta 3. punkta i) apakšpunkta noteikumiem, kopsavilkums;
 - 7.6. gadījumu identificēšana, kad ir atļauta tieša iepludināšana gruntsūdeņos saskaņā ar 11. panta 3. punkta j) apakšpunkta noteikumiem;

- 7.7. to pasākumu kopsavilkums, kas pieņemti attiecībā uz prioritārām vielām saskaņā ar 16. pantu;
 - 7.8. to pasākumu kopsavilkums, kas pieņemti, lai novērstu vai samazinātu nejaušas piesārņošanas gadījumu ietekmi;
 - 7.9. to pasākumu kopsavilkums, kas pieņemti saskaņā ar 11. panta 5. punktu attiecībā uz ūdenstilpēm, kuras neatbilst 4. pantā izvirzītajiem mērķiem;
 - 7.10. sīkas ziņas par papildpasākumiem, ko identificē kā vajadzīgus, lai izpildītu noteiktos vides aizsardzības mērķus;
 - 7.11. sīkas ziņas par pasākumiem, kas pieņemti, lai izvairītos no jūras ūdeņu piesārņošanas saskaņā ar 11. panta 6. punktu.
 8. Jebkādu sīkāk izstrādātu programmu un apsaimniekošanas plānu reģistrs upju baseinu apgabalam, kas attiecas uz īpašiem apakšbaseiniem, nozarēm, jautājumiem vai ūdens resursu tipiem, līdz ar to satura kopsavilkumu.
 9. Veikto sabiedrības informēšanas un apspriešanās pasākumu, to rezultātu un plānā vēlāk izdarīto izmaiņu kopsavilkums.
 10. Kompetento iestāžu saraksts saskaņā ar I pielikumu.
 11. Kontaktpunkti un procedūras pamatdokumentu un 14. panta 1. punktā minētās informācijas iegūšanai un jo īpaši ziņas par kontroles pasākumiem, kas pieņemti saskaņā ar 11. panta 3. punkta g) apakšpunktu, 11. panta 3. punkta i) apakšpunktu un par faktiskajiem monitoringa datiem, kas apkopoti saskaņā ar 8. pantu un V pielikumu.
- B. Upes baseina apsaimniekošanas plāna pirmajā korekcijā un visās turpmākajās korekcijās iekļauj arī šādus dokumentus:
1. jebkādu izmaiņu vai korekciju kopsavilkums, kas izdarītas kopš iepriekšējās upes baseina apsaimniekošanas plāna redakcijas publicēšanas, tostarp pārskatu kopsavilkums, kas veicami saskaņā ar 4. panta 4., 5., 6. un 7. punktu;
 2. panākumu novērtējums vides aizsardzības mērķu sasniegšanai, tostarp monitoringa rezultātu noformējums par iepriekšējā plāna laika posmu kartes veidā, un paskaidrojumi par jebkādiem vides aizsardzības mērķiem, kas nav sasniegti;
 3. kopsavilkums un paskaidrojumi par jebkādiem pasākumiem, kas tikuši paredzēti agrākā upes apsaimniekošanas plāna redakcijā, bet nav veikti;
 4. kopsavilkums jebkādiem papildu pagaidu pasākumiem, kas pieņemti saskaņā ar 11. panta 5. punktu kopš iepriekšējās upes baseina apsaimniekošanas plāna redakcijas.
-

VIII PIELIKUMS

GALVENO PIESĀRŅOJOŠO VIELU INDIKATĪVS SARAKSTS

1. Halogēnorganiskie savienojumi un vielas, kuras šādus savienojumus var veidot ūdens vidē.
 2. Fosfororganiskie savienojumi.
 3. Alvorganiskie savienojumi.
 4. Vielas un preparāti, vai to sadalīšanās produkti, kuriem ir pierādītas kancerogēnas un mutagēnas īpašības, kuras var ietekmēt steroidogēnās, vairogdziedzera, reproduktīvās vai citas ar endokrīno sistēmu saistītas funkcijas ūdens vidē vai caur to.
 5. Stabili ogļūdeņraži un stabilas bioakumulējamas organiskas toksiskas vielas.
 6. Cianīdi.
 7. Metāli un to savienojumi.
 8. Arsēns un tā savienojumi.
 9. Biocīdi un augu aizsardzības līdzekļi.
 10. Vielu suspensijas.
 11. Vielas, kuras veicina eitrofikāciju (īpaši nitrāti un fosfāti).
 12. Vielas, kuras nelabvēlīgi ietekmē uz skābekļa līdzsvaru (un kuras var noteikt, izmantojot tādus parametrus kā BSP, ĶSP u.c.).
-

IX PIELIKUMS

EMISIJU ROBEŽVĒRTĪBAS UN VIDES KVALITĀTES STANDARTI

Par “robežvērtībām” un “kvalitātes mērķiem”, kas noteikti atbilstīgi direktīvām, kas pieņemtas, pamatojoties uz Direktīvu 76/464/EEK, uzskata attiecīgi emisiju robežvērtības un vides kvalitātes standartus šīs direktīvas mērķiem. Tās ir noteiktas šādās direktīvās:

- i) Direktīva par dzīvsudraba emisijām (82/176/EEK) ⁽¹⁾;
- ii) Direktīva par kadmija emisijām (83/513/EEK) ⁽²⁾;
- iii) Direktīva par dzīvsudrabu (84/156/EEK) ⁽³⁾;
- iv) Direktīva par heksahlorcikloheksāna emisijām (84/491/EEK) ⁽⁴⁾; un
- v) Direktīva par bīstamo vielu emisijām (86/280/EEK) ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ OV L 81, 27.3.1982., 29. lpp.

⁽²⁾ OV L 291, 24.10.1983., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 74, 17.3.1984., 49. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 274, 17.10.1984., 11. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 181, 4.7.1986., 16. lpp.

X PIELIKUMS

PRIORITĀRĀS VIELAS

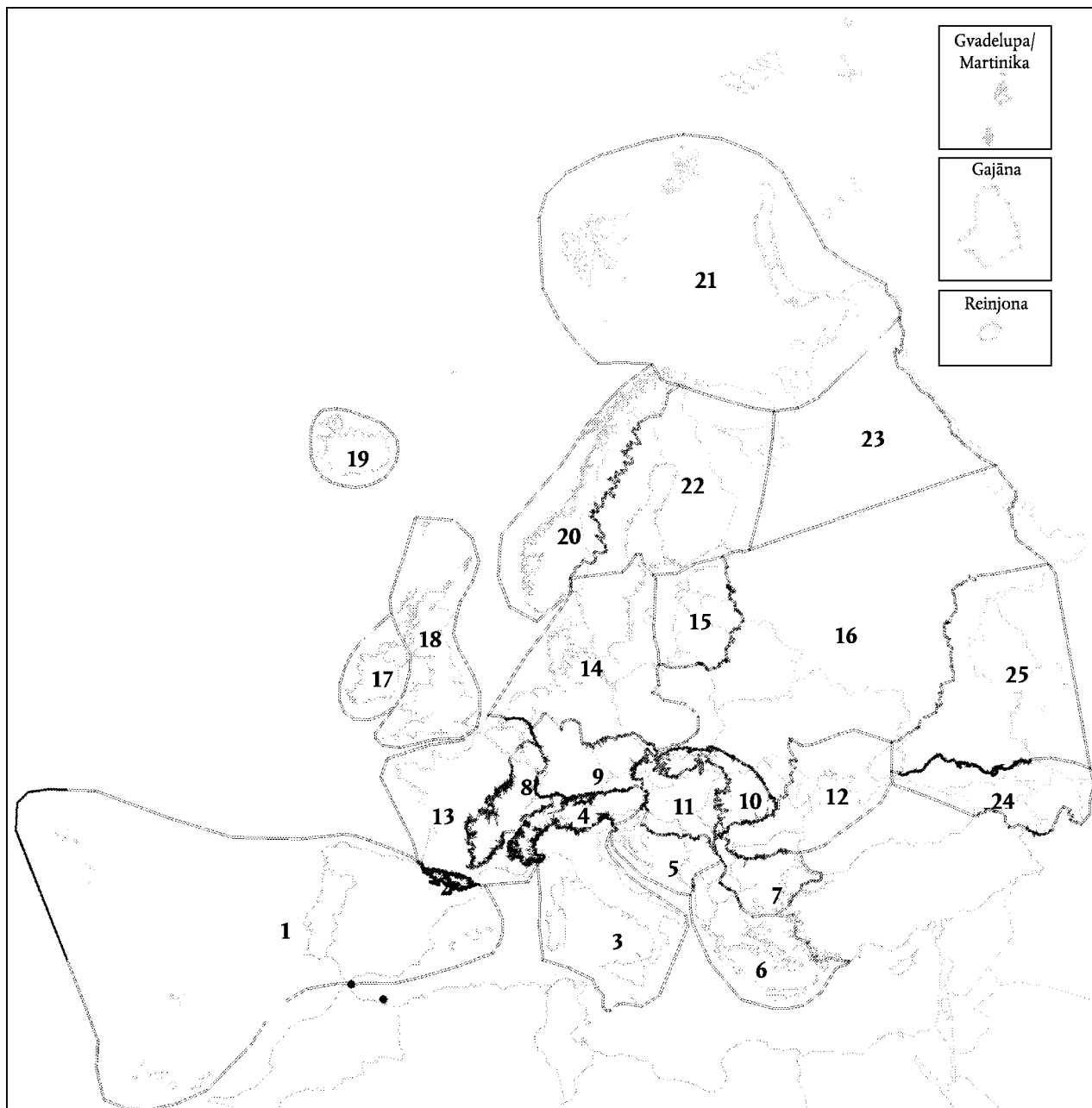
—

XI PIELIKUMS

A KARTE

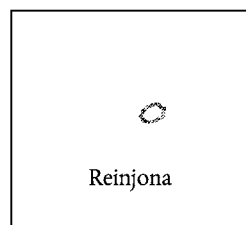
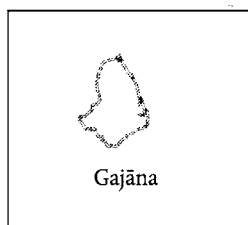
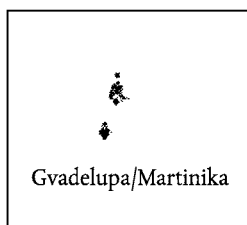
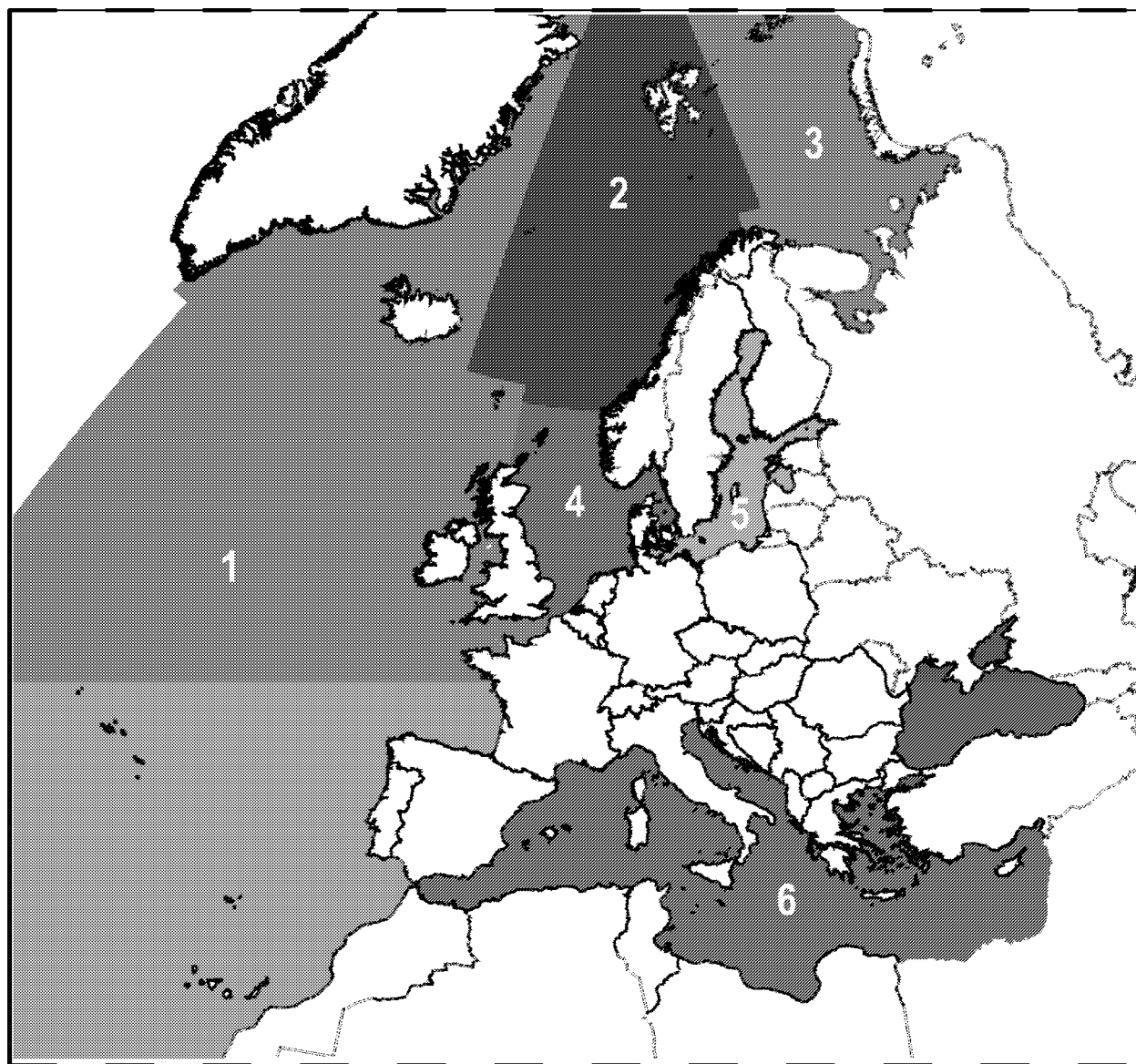
A sistēma: Upju un ezeru ekoreģioni

1. Ibērijas–Makaronēzijas reģions	10. Karpati	19. Islande
2. Pireneji	11. Ungārijas zemienes	20. Ziemeļu augstienes
3. Itālija, Korsika un Malta	12. Pontijas kalnu province	21. Tundra
4. Alpi	13. Rietumu līdzenumi	22. Fennoskandijas vairogs
5. Dināru kalniene Balkānu pussalas rietumos	14. Centrālie līdzenumi	23. Taiga
6. Helēņu dziļvaga Balkānu rietumos	15. Baltijas province	24. Kaukāzs
7. Austrumbalkāni	16. Austrumu līdzenumi	25. Kaspijas ieplaka
8. Rietumu augstienes	17. Īrija un Ziemeļīrija	
9. Centrālās augstienes	18. Lielbritānija	

B KARTE

A sistēma: Pārejas ūdeņu un piekrastes ūdeņu ekoreģioni

1. Atlantijas okeāns	4. Ziemeļjūra
2. Norvēģu jūra	5. Baltijas jūra
3. Barenca jūra	6. Vidusjūra